

ጠየቀች። መልሱን ከሰማች በኋላ እየተቻከለች ፓተርሰንን ቀስቅሶ መናገሪያውን ሰጠችው።

“ምን?” አለና ፓተርሰን በስልኩ ውስጥ ጮኸ። ቀጠለናም “መቼ?” ሲል ጠየቀ። የፓተርሰን ልብ መምታት አቁሞ ነበረ። በዚያው በተኛበት ፍሰስ ብሎ ሊቀር ምንም ያህል አልቀረውም። ነፍስ ሲዘራም የሰልኩን መናገሪያ ከትራሱ ላይ ወድቆ አገኘች። እነሳውናም “ሃሎ” አለ። ሰልኩ አልተዘጋም ነበረና “ሃሎ” የሚል መልሷ አገኘ። “ሰውን ማሰር ብቻ እንጂ ጠባቂ አታቆመሙ ማለት ነው?” አለ ፓተርሰን እንዳበደ ሰው። ሰልኩን ከደወሰው ክፍል የሚሰጠውን መልስ ሲያዳምጥ ቆየና “ጥሩ ብዘገይ ልብሴን አስከምሰብስ ድረስ ብቻ ነው፤ አሁኑኑ እመጣለሁ” አለና ሰልኩን ዘጋ።

ፓተርሰን በመኪና ውስጥ ሆኖ ስለ ጓደኛው ስለ ምክር አለበ። ምክር እንደዚያ ያደርጋል ሲል ፈርቶ ነበረ። የፈራውም ውሎ ሳያደር ደረሰ። እነ ሂላሪ እናትም አባትም አጡ። እነኛ ሀፃናት የሙት ልጆች ሆኑ። ደፋሩ፣ ቆራጡ... ሩህሩሁ... ችሩ ምክር ሶላንጅን ሊደርስባት ተከተላት። በዱአርኩል ጎዳና ላይ ያያትን ልጅ እቤቷ ድረስ ተከትሎ የራሱ ያደረጋት ምክር ዛሬም የተሰየችውን ሶላንጅን በሞት ጎዳና ላይ ሊደርስባት የራሱ ሊያደርጋት ተከተላት። ሶላንጅን እንቆ እንደ ገደላት ሰሶላንጅ ታንቆ ሞተላት። ፓተርሰን አቀማጥላ ላሳደገችው እናቱ እንኳን እንደዚያ አላስቀሰም።

ክፍል 2

ሂላሪ

“ስለምን ከማህፀን አወጣኸኝ? ዓይን ሳያየኝ ምነው በሞትሁ።”

ምዕራፍ ስድስት

ማርጆሪ ከሥራ መመለሷ ነበረ። ከመኪና አወራረጃ ከበር አከፋፈትና አዘጋጅ ብግን ብላ መናደጃ ይታወቃል። በፓተርሰንም ላይ አፍጣ 'በሰልክ እንደ ነገርከኝ አደርጋለሁ የምትል ከሆነ እኔን ፈተህ ነው' ስትል ዛተችበት።

“ምክር እኮ እንደ ወንድሜ ነበረ። ደግሞም ከአንዴም ሁለቱም ከሞት እንዳዳነኝ ነግራሽለሁ። ስለዚህ የርሱ ውለታ አለብኝ አላት ፓተርሰን።

“የፈለገው ቢሆን እነኛ ልጆች ያቺን በር አልፈው አይገባትም” አለች በጣቷ ወደ በሩ አያመለከተች።

“እባክሽ ማርጆሪ! እናትና አባታቸውን አጡ። ብቻቸውን ደግሞ ለመኖር አይችሉም። ለምግዚት ደመወዝ! ለመኖሪያ ቤት ኪራይ ለመክፈል አይችሉም። ያላቸው ገንዘብ ለትምህርት ቤት ክፍያና ለልብስ ጫማቸው ቢበቃቸው ነው። ለፊ ቤት አለን። ለራተኛም አለችን። በምግብና መጠለያ ብቻ ብንረዳቸው?” ሲል ለመናት።

“ለዚያውም ሦስት ህፃናት!” አለችና ማርጆሪ በማፌዝ ሳቀች።

“የሚያስቸግሩ ልጆች አደሉም።”

“ማስቸገር አለማስቸገር አይደለም። እኔ ልጅ ሲባል አልወድም። እንደዚያ ቢሆን ኖሮ እስከ ዛሬ እኔስ አልወልድም ነበረ? ስለዚህ ቁርጥ ያለ አቋሜን ነው የምገልፅለሁ። አይቻልም! አለች ድምጿን ከፍ አድርጋ።

“እኔ የክርስትና አባታቸው አንቺ ደግሞ የክርስትና እናታቸው ነኝ። በዚያም ቢሆን እኮ ኃላፊነት አለብኝ አላት ፓተርሰን ማሸነፊያ ነጥብ ያገኘ መስሎት።

አንዳንዴ የዋህ ነህ ልበል ፓተርሰን? አለችና ሳቀችበት። “ወልዳ እናት ለመሆን የማትፈልግ ሴት በሰመ ክርስትና ያነሳቸውን ልጅ የማሳደግ እምሮት ይኖራታል ብለህ ትገምታለህ?” ብላ በንቀት አመለካከት አየችው።

ፓተርሰን በማግከቱም ማርጆሪን ሊለማመጣት ሞክሮ ነበረ። እርሷ ግን ሚስት ባሏን ደፍራ የማትናገራቸውን የሰድብ ቃላት አወረደችበት። በመጨረሻም ላይ “የአባታቸውን ነፍሰ ገዳይነትና ሌላ ሌላ እድራጉቱን ተወውና የእነኚህ ህፃናት እናት እፍ ያለች ሽርመጣ እንደነበረች በ'ጉሲፕ' መፅሔት ላይ የተጻፈውን አላነበብክም? ከዚያች ከፈረንሳይ ቅሬና ከምክር ከተወለዱ ህፃናት ጋር አብራ ለመኖር ለህይወቱ እሳሳታለሁ። የነፍሰ ገዳይ ልጅ ነፍሰ ገዳይ ነው” ስትል ደመደመች።

ከማርጆሪ ጋር ከአንግዲህ መከራከሩ ውሃ ከድንጋይ ላይ እንደማፍሰስ መሆኑ ግልፅ ሆነለት። ትርፉም ነገርን በማለዘብ ምትክ መሸከርን ብሎም ፍቺን ሊያስከትል ስለሚችል ዳግመኛ ለማርጆሪ ሳያነሳባት ወሰነ። ከማርጆሪ ለመፋታት የሚፈራው ጉዳይ ነበረ። የማርጆሪ አባት የታወቁ የፖለቲካ ሰው ብቻ ሳይሆኑ እጅግም ሀብታም ነበሩ። ስለዚህ ማርጆሪን እንደአመቤቱ አክብሮ መኖር ነበረበት።

ለህፃናቱ ከፓተርሰን የሚቀርባቸው አንድም ሰው አልነበረም። በክርስትና አባትነቱ ብቻ ሳይሆን ምክርንና ሰላንንጅንም ይወዳቸው ነበረ። በዚያም ሳቢያ እነኛ ህፃናት የሥጋ ዘመዶቹ መስለው ነበረ የሚታዩት። ውሎ ባደረ ቁጥር የህፃናቱ ሰውነት እየመነመነ ፊታቸው እየጠወለገ መሄዱንም ፓተርሰን ተገንዝቧል። በመሆኑም ህፃናቱን በጉዲፈቻ ሊወስዷቸው የሚችሉ ሰዎችን ለማፈላለግ አስቦ ነበረ። ግን እንዲህም በማለቡ ራሱን ወቀለ። እነኛን ህፃናት በጉዲፈቻ ለጥቶ ማለያየት ከአረመኔነት የባለም ጭካኔ ሆኖ ተሰማው። የፓተርሰንን ጭንቀት እጅግ ያባባሰው ደግሞ የህፃናቱ ሞግዚት የነበረችው ሴትና የቤት ለራተኛዋ ተመካከረው ስራቸውን መልቀቅ ነበረ። ህፃናቱም የተላመዷቸው ሁለቱ ሴቶች ናቸው። ሦስቱ ህፃናት ያንን ትልቅ መኖሪያ ቤትና ግቢ ብቻቸውን ታቅፈው ለመኖር አይችሉም። በመሆኑም ፓተርሰን ሌላ መፍትሔ መፈለግ ነበረበት።

የምክርን እህት ኢሊንን ለመፈለግ ወሰነ። እርግጥ ምክር ስለ እህቱ ከንቱነት አጫውቶታል። ቢሆንም 'ትንሽ ስጋ እንደ መርፌ ትወጋ' ነውና ሴትየሞ ህፃናቱን ስታይ ልትራራላቸው ትችል ይሆናል። ደግሞም የምክር የእናት የአባቱ ልጅ እስከሆነች ድረስ ሙሉ በሙሉ ከወንድሟ

ብርቅርቅታ

ጋር ተመሳሳይ ባህሪ ባይኖራትም እስከዛም ጨካኝ ላትሆን ትችላለች ሲል ፓተርሰን አለበ። ዋናው ችግር ኢሊን አሁንም በቦስቶን ከተማ መኖር አለመኖሯ ነው። ምክር እንደ ነገረው ከሆነ ለመጨረሻ ጊዜ የተያዩት ሂሳብ ከመወለዱ በፊት ማለትም ከዘጠኝ ዓመት በፊት ነበረ ማለት ነው።

ፓተርሰን በማግስቱ ልዩ ፀሕፊውን ወደ ቦስቶን እንድትሄድና ስለ ኢሊን በቦስቶን መኖር አለመኖር አጠቃላይ እንድትመጣ አደረገ።

ኢሊን በቦስቶን ከተማ ቻርልስተን ታዋን በሚባል አካባቢ ጆንስ ከሚባል ባህሪ ጋር እንደምትኖር ታወቀ። ቤቷም ከበስተደቡብ በኩል ካለው የመርከበኞች መንደር ከባህር አጠገብ ነበረ። ፓተርሰን ስልክ ደውሎ አነጋገራት። ከማታወቀው ፓተርሰን ጋር መነጋገር በቅድሚያ ግር ብሏት ነበረ። ቀስ በቀስ ግን ነገሩ እየገባት ሄደች። እርሷም ብትሆን ከጋዜጣ ላይ ያነበበችው እንዳንድ ዜና ነበረ። ስለ ወንድሟ ሚሊቱን መግደል በጊላም የራሱን ህይወት ለለማጥፋቱ እንደምታውቅ ለፓተርሰን ገልጻለች። እንደ አነጋገሯ ከሆነ በወንድሟ ሞት ያዘነችና የተፀፀተች አትመስልም ነበረ። እንዳውም የጠየቀችው ነገር ቢኖር ምክር በባንክ ስለተወው የገንዘብ መጠን ነበረ።

“ብዙም አይደለም ሚሊሰ ጆንስ የደወልኩልሽም በዚህ የተነሳ ነው” ሲል ፓተርሰን ወደ ፍሬ ነገሩ አመራ። “እንደምታወቁው ምክርና ሰላንድ ሦስት ህፃናት ልጆች አፍለው ነው የሞቱት። ለጊዜውም እንኳን ቢሆን ህፃናቱን ከባይተዋርነት ለማዳን ከዘመድ ጋር እንዲቀመጡ ማድረግ ያለፈልጋል። አንቺንም ለማነጋገር የፈለግኩት ህፃናቱን ስዘሰቁታውም ሆነ ለተወሰነ ጊዜ ልታሳድጊያቸው ፈቃደኛ መሆን አለመሆንሽን ለመጠየቅ ነበረ” አላት ፓተርሰን።

መልስ ሳትሰጠው ብዙ ቆየች። ከዚያም በሌላ ድምፅ እየተቻኩለች “ትቀልዳለህ ልበል? እኔ የራሴ የሆነ አንድም ልጅ የለኝም። እና የምክርን ሦስት ህፃናት የማሳድገው ምን ቁርጥ ቢያደርገኝ ነው?” አለችው።

“አክስታቸው በመሆንሽ ነዋ! ለህፃናቱስ ከእንቺ የቀረበ ዘመድ ከየት ሊገኝ ነው? የበጋውን ወራት ብቻ ከእንቺ ጋር እንዲቆይ ነው የማስቸግርሽ። እስከዚያ ሌላ መፍትሔ ለማግኘት እችላለሁ። ስለዚህ እባክሽ ልጆቹ ካንቺ ጋር እንዲቆይ ፈቃድሽ ቢሆን?” ሲል ፓተርሰን ተለማመጣት።

ብርቅርቅታ

“ገንዘብ ከሰጠሽ እሺ!” አለችው።

ፓተርሰን እሰብ አደረገና! “ላልጃቹ የሚያስፈልገውን ውጪ ለመሸፈን የሚችል ልሰጥሽ እችላለሁ” አላት።

“አንደዚያ ብቻ ማለቴ አይደለም። ሌላስ ተጨማሪ?” አለች።

“ገባኝ! ገባኝ!” አለና ፓተርሰን ዝም አለ። ምክር እህቱን ለምን ይጠላት እንደነበረ አሁን በግልፅ ታወቀው። “ይቅርታ አድርገልኝና ለአንቺ ልሰጥሽ የምችለው ሦስት ሺህ ብር ብቻ ይሆናል። ለእያንዳንዱ ልጅ አንዳንድ ሺህ ብር ማለት ነው”

“ሳምንዚትነቴለ? ቢያንላ ሁለት ሺህ ብር ልትከፍለኝ ይገባል!”

አሁንም ፓተርሰን ጥቂት አለበና አማራጭ እንደሌለው በማጤኑ “እሺ” አላት።

“ሰምን ያህል ጊዜ?” ለትል ኢሊን በመጠራጠር ጠየቀችው።

“ሰሦስት የበጋ ወራት ብቻ” አላት ፓተርሰን።

“ከሦስት ወር አንድ ቀን እላሬ ከእኔ ጋር እንደማይቆይ እንድታውቀው። ቤቴም የመኖሪያ ቤት እንጂ የሙታን ልጆች መጠለያ ቤት አለመሆኑ እንዲገባህ። ለዚያውም ደግሞ ባሌ ቢለማማ ነው” አለች። ባህ ግን እንኳን ሶስት ሺህ ብር ያህል አግኝቶ ለሶስት መቶውም እንደማይገደረደር ታውቀዋለች። ማስፈራራቷ ከፓተርሰን ተጨማሪ ገንዘብ ለማግኘት ከወዲሁ ሁኔታዎችን ለማመቻቸት ነበረ።

“መቼም በቂ የመኝታ ክፍሎች አሉሽ ብዬ እገምታለሁ።”

“አንድ ባዶ ክፍል አለኝ። ክፍ ክፍ ያሉት ሁለቱ ህፃናት አብረው በአንድ አልጋ ይተኛሉ። ለሌላዋ ደግሞ ዘዴ ይፈለጋል” አለችው።

“ለትንሿ ያራስ ልጅ አልጋ ያስፈልጋታል። ገና የአንድ ዓመት ህፃን ናት” አለ ፓተርሰን። ስለ ሌላም ጉዳይ ሊጠይቃት ፈልጎ ነበረ። ለምሳሌ በሞግዚትነት ልምድ እንዳላትና እንደሌላት ግን ፓተርሰን ሌላ አማራጭ ስለሌለው ሳይጠይቃት ተወው። ህፃናቱ የሚያማምሩ ስለነበሩ ስታያቸው እንደምትወዳቸው ተማምኖ ነበረ።

ብርቅርቅታ

ፓተርሰን ሀፃናቱን ከአክስታቸው ጋር ባገናኘበት ዕለት ያየው ሁሉ እንደጠበቀው አልነበረም። የበጋውን ወራት ከአክስታቸው ጋር እንደሚያሳልፉ ለሂላሪ ቀደም ሲል ነግሯታል። የሀፃናቱንም ልብስና ጫማ አንድም ሳይቀር በመልክ በመልኩ እንድታዘጋጅም ገልጿለች። ሀፃናቱ እንደ ለቀቁ የመኖሪያ ቤቱን ቁልፍ ለባለቤቱ እንደሚመልስና የተቀረውንም ቁሳቁስ ለመሸጥ ማቀዱን ግን ለማንጽ አልተናገረም።

ሂላሪ ስለ ቦስቶን ጉዞ በነገራት ወቅት ፓተርሰንን ያየችው በመጠራጠር ነበረ። እንዲህ ነው ብላ ለመናገር አትችልም እንጂ ፓተርሰን ወደ ቦስቶን የሚወሰዳቸው ለተለየ ዓላማ መሆኑን አውቃለች። በተለይም እናቷ ከሞተች ወዲህ የክርስትና አባቷ ለሆነው ፓተርሰን የነበራት የልጅነት ፍቅር ከሰሟል። 'ለምንድ ነው ወደ ቦስቶን የምትወስደን?' ስትልም ጠይቃው ነበረ።

'ሞቃቱን የበጋ ወራት በኒውዮርክ ከማሳለፍ ቀዝቀዝ በሚለው በቦስቶን ብታሳልፉት ይሻላል ብዬ ነው። ደግሞም የምትቆዩት ከአክስታችሁ ጋር በመሆኑ ብቸኝነት አይሰማችሁም' አላት ፓተርሰን።

'ግን ወደ ኒውዮርክ እንመለሳለን። አይደለም እንዴ?' አላችው አመለካከቷን ሳትቀይር።

'ምን ጥርጥር አለው!' አላት ፓተርሰን። እቅዱን ያወቀችበት መሰሉት በመዋሸቱ ውስጥ ውስጡን ኃፍረት ተለማው። ሂላሪም የፊቱን መለዋወጥ አይታወቅም።

'ታዲያ የምንቆየው ለሦስት ወራት ብቻ ከሆነ ለምንድነው ያለ የሌለ ልብሳችንንና አሻገጉሊቶቻችንን ይዘን የምንሔደው?' አላችው ሂላሪ።

'የሚያስፈልጋችሁ ስለ መሰለኝ ብቻ ነው። ሂላሪ በአንቺ ዕድሜ ይህን ያህል ተጠራጣሪ መሆን የለብኸም። ከአባትሽ እህት ጋር መቆየቱ ብዙ ጥቅም ይኖረዋል' አላት።

ሂላሪ ራሷን አወዛወዘችና አቀርቅራ ማሰብ ጀመረች። ለቦስቶን ጉዞ መዘጋጀቱን ተዘጋጅታለች። የለበሰችው ቀሚስ እናቷ ለመጨረሻ ጊዜ የገዛችላትን ነው። ቀሚሱ ሙሉ በሙሉ ቢጫ ሆኖ ክሳዱ ብቻ በነጭ ሐር የተዘመዘመ ነበረ። እንደ አባቷ ጥቁር የነበረውን ፀጉሯን ከሁለት ከፍላ ጉንጉናዋለች። የሚያበሩት ትላልቅ አረንጓዴ ዓይኖቿ ግን ቅሬታ ይነበባቸው ነበረ። ከፓተርሰን አነጋገር የተረዳቸው ነገር ነበራት። አንገቷን

ብርቅርቅታ

እንዳቀረቀረች ቢሆንም ጨረፍ እያደረገች ታየው ነበረ። ፓተርሰንም ቢሆን ሂላሪን መፍራት ከጀመረ ውሎ አድሯል። የሶላንጅ አስከሬን በክብር ባረፈባቸው ሦስት ቀናት ውስጥ ወደ እናቷ እንዳይጠጋ ተከላከላለች። የአሁኑ አመለካከቷ ደግሞ አጥንት ለርስር የሚገባ ነበረ። ሂላሪ ያለ ዕድሜዋ ብዙ የምታውቅ፣ አውቃም ለምታደርገው ሁሉ የምትጠነቀቅ ልጅ ነበረች። እህቶቿንም ከማፍቀሯ የተነሳ አንድም ለው አጠገባቸው አታስደርስም ነበረ። እንደ እናቷ እንደ ሶላንጅ ፀጉራቸውን የምታጥባቸው፣ የምታበጥርላቸው፣ የምትመግባቸው፣ የምታስተኛቸው ሂላሪ ነበረች። ሶላንጅ ብትሞትም ሂላሪ ተተክታለች።

'ለምንድን ነው አክስታችንን ቀደም ሲል ያልተዋወቅናት? ከአባታችን ጋር አይዋደዱም ነበረ ማለት ነው?' አላችና ሂላሪ ካቀረቀረችበት ቀና ብላ ጠየቀችው። የሂላሪ ጥያቄ በዘዴ ተቀባብሮ የቀረበ ነበረ። እንደ እናቷም ፈጣን የማሰብ ችሎታ እንዳላት በቀላሉም የማትበገር ልጅ ለመሆኗ ፓተርሰን አውቆታል። ምን ብሎ እንደሚመልስላትም አስከ ሚያለሰል የሂላሪ አረንጓዴ ዓይኖች ይከታተሉት እንደነበረም ይለማዋል።

'በጣም እንደማይቀራረቡ አውቃለሁ። ያም ማለት አክስታችሁ መጥፎ ሌት ናት ማለት አይደለም ሂላሪ' አለና ፈገገ ብሎ መለሰላት።

ሂላሪ ለጊዜው ሌላ ጥያቄ ልታቀርብለት አልፈለገችም። ከፓተርሰን ያልተጠበቀ ፈገግታ የተረዳቸው ነገር ቢኖርም፣ እይታ እስከምትፈርድ መቆየቱን መረጠች። ከቦስቶን ከተማ ከቻርለስተን አካባቢ ደርሰው ከመኪና እንደ ወረደችም የተጠራጠረችውን አየች።

ከጠባቡ መንገድ አጠገብ አንዲት መለስተኛ ቤት ትታያለች። የቤቷም መስኮቶች የፀሐይ መከላከያዎች የተለባበሩ ነበሩ። የግርግዳው ቀለም ከዕድሜ ብዛት የፈዘዘ ከመሆኑም በላይ አልፎ አልፎ ተፍቋል። ግቢውም በአረም የተሸፈነ ነበረ። ሂላሪ የአሌክሳንድራን እጅ እንደ ያዘች ወደ በራፋ የሚያደርሱትን ሁለት የተሸራረፉ ደረጃዎች ወጣችና ቆመች። ሚጋንን አቅፎ የነበረው ፓተርሰንም ከጎላዋ ደረሰና የመጥሪያ ደውሉን ተጫነ። ደጋግሞ ቢጫን በሩ ባለመክፈቱ፣ መጥሪያው በመበላሸቱ መሆኑን አወቀና በሩን አንኳኳ። ፓተርሰን ወደ ሂላሪ አየት አደረገ። እርሷም ታየው ነበረ። አስተያየቷም 'ለምን ወደዚህ ወደ ተጎሳቆላ ቤት አመጣኸኝ?' የሚል ዓይነት ነበረ። የሂላሪ ዓይኖች በጥላቻና በንዴት እንደተሞሉ ስለታወቀው ዳግመኛ ሊያያት አልደፈረም።

“ማን ነው?” የሚል ሽካራ የሌት ድምፅ ተሰማና በሩ ተከፈተ። የከፈተችላቸው ሴት ቀይ ፀጉር እንደ ተመሰቃቀለ ነው። ከመኝታዎም ገና መነሳቷ ሲሆን ይችላል። የመጣችውም በፒጃማዋ ነበረ። ከበራፋም ቆመው የነበሩትን እነ ፓተርሰንን ከላይ እስከ ታች እየችና “ምን ነበር?” ስትል ጠየቀች።

“ከኒውዮርክ ነበረ የመጣነው” እላት ፓተርሰን።

“አ! እናንተ ናችሁ ሰካ?” አለችና ሳትወድ በግድ ፈገግ አለች። ከዎከር ጋር የምትመሳሰልበት አንዳችም ነገር አልነበረም።

“ሚሰስ ጆንሰን ነሽ?” አለ ፓተርሰን እየተጠራጠረ።

“አዎን ነኝ ግብ!” አለችና ወደ ውስጥ ይላቸው ዘለቀች። ፓተርሰን ከበራቱም ይልቅ ታላቅ ሀፍረት የተለማው የቤቱን ቁላቁስ ባየበት ጊዜ ነበረ። የትልቁ ሶፋ እግር ሰባራ በመሆኑ ያዘመመ ነበረ። ሌሎችም ሦስት አነስተኛ ሶፋዎች ሽፋናቸው ተቀዶ ስፖንጅ አፍጥጦ ይታያል። የምግብ ቤት ጠረጴዛውም ካያያዝ ጉድለት ተፋፍቋል። ከበስተጥግ በኩል ካለች አንድ አነስተኛ የፎርማይካ ጠረጴዛ ላይ የተከፈተ ቴሌቪዥን ይታያል። የሚተላለፈውም ፕሮግራም ቀጥታ ከእግር ኳስ ሜዳ ነበረ። ድምፁ ያለመጠን በመከፈቱ ጨሽቱ ጆሮ ይሰነጥቅ ነበረ። ከቤቱ የውጭ እይታ ይልቅ የውስጡ ይብስ ነበረና እነ ሂሳሪ ባሉበት ድርቅ ብለው ቆሙ።

“ቢራ ላምጣልህ?” አለችው ፓተርሰንን እንግዶቹን ሀፃናት ከምንም ላትጥፋቸው። ያቺን ሴት የዎከር አህት ትሆናለች ብሎ ማንም ለመጠርጠር አይችልም።

ዎከር ቁመናው ያማረ መልክ መልካም ለው ነበረ። ለአለባበሉም እንከን አይወጣለትም። እነጋገሩም የተቆጠበ ነበረ። የሰው መውደድም ያለው ነው። እህት የምትባለው ግን የዎከር ተቃራኒ ነበረች። ዎከርን የምትበልጠው በሦስት ዓመት ቢሆንም ለማንም የሃምሳ ዓመት ሴት ነበር የምትመስለው። ቀዶ ፀጉሯ ከመሳሳቱም ሚዶ ነክቶት የሚያውቅ አይመስልም። የዓይኖቿ ቆዳ መሽብሽብ ሰካራምነቷን የሚያጋልጥ ነበረ። እንደ ዎከር የዓይን ብሌኖቿ ለማያዊ ቢሆኑም ህይወት እይነበብላቸውም ነበረ። ቢራ ከማብዛቷም የተነሳ ቦርጫ የተዘረገፈ ቢሆንም እግሮቿ ግን ሰላላ ነበሩ። የፒጃማዋም መቆሽሽ አሳፋሪ ነበረ። እነኛ ሀፃናት ይችን የመሰለች ሴት ሲያዩ ዛሬ ለመጀመሪያ ጊዜ ሆነላቸው።

“ይቺ ሂሳሪ ትባላለች” እሰና ፓተርሰን አክሰቷን እንድትጨብጣት በዓይኑ ጠቀሰ አደረጋት። ሂሳሪ ግን ከቆመችበት አልተንቀሳቀሰችም። “ይቺኛዋ ደግሞ አሴክሳንድራ” ሲል ቤቱን አፍኖት የነበረው የቢራና የሲጋራ ጢስ በአፍንጫው ግጥም አለ። የጀመረውን ማስተዋወቅ መጨረስ ነበረበትና፤ “የመጨረሻዋ ሚጋን” ትባላለች አሰና ጨረሰ። ሂሳሪና አሴክሳንድራ ይበልጥ ተጠጋግተው ቆሙ። ኢሲንን ለማየት የደፈረችው የሚሆነውን የማታውቀው አራሷ ሚጋን ብቻ ነበረች።

“ተከተሉኝ” አለችና የመኝታ ከፍላቸውን ልታሳያቸው ቀደመች ። ከፍሏ መሰከት የሌላት የአስረኞች ክፍል ትመሰል ነበረ። አንድ ያልተነጠፈ አልጋ ከአንድ ወገን አለ። ከላዩም ላይ ያረጃ የተጠቀለለ ፍራሽ ነበር። በወዲያ በኩል ደግሞ አንድ ያራሰ ልጅ አልጋ አለ። ያረጃ ዕቃዎች ከሚጣሉበት አካባቢ አግኝታው እንደሆነ እንጂ፤ እንደዚያ ያለ አልጋ በየትኛውም ስቅ አይሸጥም ነበረ። አንዲትም አምፑል ከኮርኒሉ ላይ ተንጠልጥላለች።

“ብኋላ እናነጥፈዋለን” አለችና ኢሲን ፓተርሰን ወደነበረበት ከፍል ተመለሰች። ወደ ሂሳሪም አየት አደረገችና፤ “እስቲ ወደ ጓሮ ዙሪና የታጠበው አንሳሳ መድረቅ አስመድረቁን እዩ” አሰቻት። ሂሳሪ ግን ንቅንቅም ላትል አፍጥጣ አየቻት። ኢሲን እንደ ማፈር አሰችና ወደ ፓተርሰን ዘወር በማለት “ዓይኖቿ ቁርጥ የእናቷን ይመስላሉ” አለች። ፓተርሰንም “ሳላንቺን ታውቂያት ነበረ ማለት ነው?” ሲል በመገረም ጠየቃት። ሳላንቺ ዎከር እህት እንዳለው አንድም ቀን አንስታበት አታውቅም ነበረ።

“አንድ ጊዜ ብቻ ተገናኝተናል። ዎከር የተካፈለበት ተውኔት በባለቶን ውስጥ ይታይ ሰለነበረ አብራው መምጣቷን አስታውሳለሁ” አለችው።

ሳላንቺ ስለ ኢሲን አንስታ ለምን እንዳላጫወተችው የገባው አሁን ነበረ። እንደ ዎከርም ሁሉ ሳላንቺ ጠልታት ነበር ማለት ነው። ሳላንቺ ከጠላቻት ሴት ጋር ደግሞ ሀፃናት ልጆቿን ትቶ መሄድ ጨነቀው። ግን ከማን ጋር ያስቀምጣቸው? ለማንኛውም ሌላ ደህና ቤተሰብ እስኪያገኙላቸው ወይንም ማርጆሪ ጥቂት ለዘብ ብትል እንደሚወሰዳቸው አሰና ለጊዜው ትቷቸው ለመሄድ ቆረጠ።

ሂሳሪ ለመኝታ ወደ ተሰጣቸው ከፍል እይታ ራሷን ነቀነቀች። ከቁምላጥ... አቅም እንኳን አልነበረውም። ለልብላቸው ማስቀመጫ

ወንበር፣ ጠረጴዛ፣ ኮመዲኖ የለም። እንደ መለስተኛ የአዋቂ አልጋና እግሩ የተሰበረ የአራስ አልጋ!

“ገንዘቡንስ አምጥተሃል?” ስትል ሀፍረቷን የሸጠችው ኢሊን ፓተርሰንን ጠየቀችው። እርሱ ግን ገንዘብ መስጠቱን ሀፍቱ እንዲያውቁበት አልፈለገም ነበረና ሰውነቱ ሽምቅ አለ። ሳይወድም ከኪሊ የታሸገ ፖስታ አውጥቶ ሰጣትና “ከሀፍቱ ምግብ ወጪ ጭምር ነው” አላት አፋ እየተጉላለፈ።

ልትታገስም ባለመቻሏም ፖስታውን አልጆቹ ፊት ቀዳ ገንዘቡን አውጥታ መቁጠር ጀመረች። በፖስታው ውስጥ የነበረው ሁሉም ባለመቶ ብር ኖት ነበረ። ቆጥራም እንደ ጨረሰች ወደ ሀፍቱ አየት አድርጋ ፈገግ አለች። ለሚቀጥሉት ሰዓት ወራት ሀፍቱን መኮርኒና ሩዝ ብታበላቸው ሊተርፉት የሚችለው ገንዘብ ቀላል እንደማይሆን አውቃለች። ሆኖም አሁንም ለማስመሰል ስትል፣ “ምናልባት ያልታሰበ ችግር ቢያጋጥም ስልክ ደውቶ አሳስብሃለሁ” አለችው ፓተርሰንን።

“እረ እኔም ከጥቂት ላምንታት በኋላ ልጆቼን ለማየት መመለሴ አይቀርም። መቼም እናንተን ማለቸገር ቢሆንም እንዲን ቀን አመጣለሁ” አሰና ከተቀመጠበት ተነሳ።

ፓተርሰን በዚያን ቤት ውስጥ ዓይኑ እያየና የሌትየዋን ሁኔታ እየተመለከተ ጨክኖ ጥሏቸው የሚሄድ አልመሰላትም ነበረ ለሂላሪ። በአረንጓዴ ዓይኖቿም ፍጥጥ ብላ ትመለከተው እንደ ነበረ ያጤነው ፓተርሰን፤ “ምንም ሐሳብ እይግባሽ። ከጥቂት ቀናት በኋላ መጥቼ ላያችሁ እምክራሰሁ። ችግር ቢኖር ደግሞ ደውይልኝ” አላት። ሂላሪ ቁርጠን አወቀችው። በመናገር ምትክ አንገቷን ዘንበል አደረገች። አውጥታ አትናገረው እንጂ በፓተርሰን ላይ ጥላቻዋ ጠነከረ። ‘ፓተርሰን ሌላው በደሉ አነሰና ለምን አሁን ደግሞ ካደግንበት አካባቢ አፈናቅሎ ይህን ወደ መሰለ አካባቢ አመጣግ ስትል በሆዷ ረግማዋለች። ሂላሪ አቅም ቢኖራት በገደለችውም ደስታዋ ነበረ። ልታደርገው አትችልምና በምትኩ ታለቅስ ወደነበረችው አሌክሳንድራ ሄዳ ታባብላት ጀመረ።

“አይዘሽ አክሲ ምንም የሚያስለቅስ ነገር የለም። የመጣነው ለሽርሽር ነው። የምንቆየው ለጥቂት ቀናት ብቻ ነው። እስከዚያም ከባህሩ አጠገብ እየሔድን ስንጫወት እንውላለን” አለችት።

ኢሊን ትጠጣ የነበረውን ቤራ አስቀምጣ “ወይ ውልፍች! ደግሞ የምን ወደ ባህሩ ዳር እየሄዱ ጨዋታ! እግራችሁን ሰበሰባችሁ መኖር አለባችሁ” አለችና ተቆጣች። ከፓተርሰን ላይ አምስት ሺህ ብር ተቀብላለች። ከዚያም በተረፈ ሂላሪ ጥሩ የቤት ሰራተኛ ሲወጣት ይችላል። እህቶቿን ካጣጠበችና ከመገበች በኋላ ቤት በማፅዳት፣ ምግብ በማብለልና በሌላ ሌላም ልትረዳት እንደምትችል ስታስበው ውስጥ ውስጡን ፈንጥዛለች። ጥቂት ችግር ብትፈጥር ገና በእግራ ድኩል ድኩል የምትለው ሚጋን ናት። እርሷን ለመጠበቅ ደግሞ የአሌክሳንድራ ተግባር ይሆናል። ይህን ሁሉ እያሰበች ሌላ ቤራ ከፊተኛና ሲጋራዋን አያይዛ ከቴሌቪዥን ፊት ለፊት ተዘናንታ ተቀመጠች። ልጆቹም ከፊቷ ዘወር እንዲሉ በመፈለግ “አንሶላውን አስገብተሽ አልጋውን አታነጥፊም?” አለችት ሂላሪን በቀጣ ጭምር።

አንሶላዎቹ የተቀደዱ ቢሆኑም ንፅህናቸው ደህና ነበረ። ሂላሪ ጨቅላዋ ሚጋንን በእንቅልፍ ልቧ ተንከባላ እንዳትወድቅ በመፍራት አንካላዋን የአራስ አልጋ ከበስተግድግዳው በኩል አድርጋ እነጠፈች። ከዚያም የነርሱን አልጋ እንጥፋ ከጨረሰች በኋላ፤ አሌክሳንድራና ሚጋንን ወደ መታጠቢያ ቤት ወሰዳ ገላቸውን አጠበቃቸው። የሚጠጡትም ውሃ ከለጠቃቸው በኋላ ወደ መኝታ ክፍላቸው ተመልሰው ተቀመጡ።

“ይሄ ቤት ደስ አይልም” አለች አሌክሳንድራ ድምጿን ዝቅ አድርጋ። ሲጋራ ካፏ የማይለየውን ደጋግማ ቢራ የከፈተችውን ኢሊንን እንዳትሰማት ፈርታ ነበረ። ቀጠልም አደረገችና፤ “አውነት ይቺ ሌት የእኛ አባት አሁን ናት?” ስትል ሂላሪን ጠየቀችት።

“አዎ” አለችት ሂላሪም በማንሸካሸክ። ለልብሳቸው እንኳን መስቀያ የተሰጣቸው ነገር አልነበረም። በክፍሉ ውስጥ መቀመጫ ወንበር የለም። እና እንደዚያ ግዴላሽ የሆነችውን ሌት እክስት ትሆናለች ብሎ መገመቱ ለአሌክሳንድራ ጭንቅላት ከብደባታል። ኢሊን ወደነሂላሪ መኝታ ክፍል የመጣችው አስራ አንድ ሰዓት ሊሆን ሊል ነው። የልጆቹ አልጋ በደንብ ተነጥፏል። ሚጋን እንቅልፍ ቢወስዳትም አሌክሳንድራና ሂላሪ አልጋቸው ላይ ጉን ለጉን ተቀምጠው ነበረ።

“እየለመዳችሁ ነው። አይደለም እንዴ?” አለች ኢሊን በራፋ አጠገብ እንደቆመች።

ብርቅርቅታ

ሂላሪ ከተቀመጠችበት ብድግ አሰችና 'መልመድስ እየለመድን ነው። ግን ጠዋት በበላነው ቁርስ እስከ አሁን በመቆየታችን ርቦናል። ስለዚህ ምግብ እንዳለ ቢለጠን አሰች በአረንጓዴ ዓይኖቿ ጭምር እያስተዛዘነች። ስለ ልጆቹ መብላት አለመብላት ለኢሊን ተዘጋጅቶም ነበረ። በቤቱ ውስጥ ምንም ምግብ አልነበረም። ኢሊን ማቀዝቀዣውን ከፊት አደረገችው። ግን በውስጡ ከዲራ በስተቀር ሌላ ምንም የለም። ኢሊንም ባሏም ጃክ እቤት በመመገብ ምትክ ሆኖል ማዘውተሩን ይመርጡ ነበረ። መኖሪያ ቤታቸውን የሚጠቀሙበት ስመጠጥ ብቻ ይመስላል።

“ለካ አልበላችሁም ኖሯል። በነገራችን ላይ አንቺ የትኛዋ መሆንሽ ነው?” አለችት ኢሊን።

“ሂላሪ ስትል መሰለችላት። ሂላሪ አመለካከቷ በልቧ ያመቀችውን ጥልቅ ጥላቻ እንዳያገግርቅባት ተጠንቅቃ ነበረ። ዕድሜዋ ገና ዘጠኝ ዓመት ቢሆንም በእናት አባቷ ሞትና ባሁኑ ዕድል ፋንታቸው ከአዋቂም የበለጠ ሐዘንና መከራ ደርሶባታል።

“ወደ ግርሰሪ ሔደሽ አንድ ሁለት ቆርቆሮ ቶኖ ብትገኙሽ? አለችት ሂላሪ።

“ቶኖ?” ስትል ሂላሪ መልሳ ተናገረች። ምናልባትም ቶኖ የሚባል የምግብ ስም ስትሰማ የመጀመሪያ ቀኗ ሊሆን ይችላል። ኢሊንም ብትሆን የሂላሪ አጠያየቅ ህሊናዋን ሽንቆጥ እንዳደረገው ከፊቷ ላይ ይታወቃል። እነ ሂላሪ በቅምጥል ያደጉ ህፃናት ናቸው። ከእናታቸውም ሞት በኋላ የቤት ሰራተኛዋ ምግብ ታዘጋጅላቸው እንጂ ከዚያ በፊት ግን ሶላንጅ ራሷ ነበረች። ከትኩስ ምግብም በስተቀር በቆርቆሮ የታሸገ ምግብ ቀምሰው አያወቁም።

ኢሊን ወደ መኝታ ክፍሏ ገብታ ተመለሰችና ለሂላሪ አንድ የአምስት ብር ኖት ከሰጠችት በኋላ፤ “በስተግራ የሚወሰደውን መንገድ ይዘሽ ከመታጠፊው ጋ ስትደርሺ ግርሰሪውን ታገኛለሽ። ለእኔም ቢራ እንድትገኙልኝ አለችት።

ሂላሪ ወደ ግርሰሪው ለትሄድ አህዳጅን ይዛ ነበረ። እዚያ ቤት ውስጥ ብቻቸውን ትታቸው ትሄዳለች ማለት የማይታሰብ ነው። እንደ አካባቢው መኖሪያ ቤቶች ሁሉ ግርሰሪውም ያረጀ! ውስጡም ገፅህና የሚጎድለው ነበረ። ሂላሪ በቅድሚያ እንደ ተነገራት የጠየቀችው ሁለት

ብርቅርቅታ

ቆርቆሮ ቶኖ ሲሆን ከዚያም ዳቦ፣ ማርመላታና ቅቤ፣ እንደዚሁም ግማሽ ደርዘን ዕንቁላሎች፣ ጠርሙስ ወተትና የታሸገ የአራስ ልጅ ምግብ ገዛች። በተጨማሪም የታዘዘችውን ቢራ አስመጥታ ከፊቷ ላይ ውስጥ ከታ ወደ ቤት ተመለሰች። በመንገድም ላይ ለአህዳጅ ስለምታበላቸው ራትና በማግለቱም ስለምትሰጣቸው ቁርስ ስታስብ ከቤት ደረሰች።

ከበራፉም ኢሊን ትጠብቃት ኖሮ “ቢራዬስ?” ስትል ጠየቀችት።

“ከፊቷ ላይ ውስጥ ነው” አለችት ሂላሪ።

“ባይ ቶሎ አምጪልኝ አሰችና አምባረቀችባት። አሌክሳንድራ በኢሊን ያልታሰበ ጩሽት ክው አሰችና ይዛው የነበረውን የትንሿን ሚጋንን እጅ ጭብጥ አደረገችው። ማንም ሰው ቢሆን በእርሷም ሆነ በአህዳጅ ጭሽባቸውና ተቆጥቷቸው አያውቅም ነበረ።

ሂላሪ ቶሎ ብላ ቢራውን ከፊቷ ላይ ውስጥ አውጥታ እንደለጠቻት ኢሊን “ያስመለሽውስ ገንዘብ?” ስትል ሁለተኛውን ጥያቄዋን አቀረበችላት። ሂላሪም የያዘችውን ጥቂት ሳንቲሞች ሰጠችት። ኢሊን ስታያት ቆየችና፤ “ይሄ ብቻ ነው እንዳትይኝ?” አለችት ከላይ እታች እየገላመጠችት። ሂላሪ ግራ ተጋብታ ዝም በማለቷ ኢሊን ሳንቲሞቹን ወርውራ ከፊቷ ላይ ከመታቻት በኋላ፤ “የተቀረውን ገንዘብ ምን አደረግሽው? የትም ነው በትነሽው የመጣሽው?” ስትል አፈጠጠችባት። ሁኔታዋን ላየው ሰው ፓተርሰን ከጥቂት ሰዓታት በፊት የሰጣትን በፖስታ የታሸገ ብር የረሳችው ትመስል ነበረ።

“ለራታችን የሚሆን ምግብ ገዛሁበት። ለቁርሳችንም የሚሆን እንቁላል” አለችት ሂላሪ።

“እኔ ግዢ ያልኩሽን ብቻ እንጂ አንቺ እንደመሰለሽ መግዛት የሰብሽም! ሰወደፊቱም ከእኔ ትእዛዝ ውጪ አንድ ነገር እንዳታደርጊ አስጠነቅቅሻለሁ! ገባሽ! ስትል አሁንም ኢሊን ጭሽቸባት።

ሂላሪ በኢሊን አነጋገር በጣም ደንግጣ ነበረ። ለአህዳጅ ራት በምታዘጋጅበት ጊዜ ሁሉ እጅጅ እንደተንቀጠቀጡ ነበረ። ሂላሪ አህዳጅን ራታቸውን በደንብ ካበላቸችውና የሚጠጡትም ወተት ከሰጠችቸው በኋላ እቃዎቹን ለማጣጠብ ወደ ወደ ምግብ ማዘጋጃው ክፍል ሄደች። መርከቦኛ የነበረውም የኢሊን ባል ጆንስ የመጣው በዚያን ጊዜ ነበረ። ሂላሪም ገና እንዳየችው ሰውየውን ከኢሊንም ይበልጥ ፈራቸው! ጆንስ እጅግ ግዙፍ

ብርቅርቅታ

ሰው ነበረ። በዚያም ላይ የለበሰው ቱታ ስላነበረ የደረቱን ሰፋትና የጡንቻውን ፈርጣማነት አጉልቶታል። ሞቅ ብሎት ነበርና ገና ከበራፉ ከመድረሱ በኋሊን ላይ ይጮህባት ጀመረ። ሊመታትም ሊል ከጠረጴዛው ላይ የነበረውን ፖስታ አንሥታ እያሳየችው ፈገግ አሰች። ፖስታውን ከእጇ ላይ መነጨቀና ከውስጡ ያለውን ገንዘብ አውጥቶ ቆጠረው። ሶስት ሺህ ብር! ከመጠን በላይ በመደሰቱ ሊስቂ ቆየና ኢሊንን ከሰፋው ላይ አቅፎ አንስቶ ይስማት ጀመረ። “የእኔ ኢሊን! የእኔ ቆንጆ! የእኔ ጎበዝ” ሲል አቆላመጣት። ፓተርሰን ከሰጣት ገንዘብ ውስጥ ሁለቱን ሺህ ብር ቀንሳ መደበቋን ቢያውቅ ኖሮ ግን እንደዚያ እንዳቀፋት አንደ እንቀላል በሰጣቤትም ነበረ።

ሂላሪ ዕቃውን ማጠቃለያ ትታ ሁኔታቸውን ታጠና ነበረ። ጆንስ አውሬ መሰሎ ታያት። በተለይ ዓይኖቹ ቁርጥ የዓሳማ ዓይን ነበረ የሚመስሉት። ሂላሪ መፍራት ብቻ ሳይሆን ለዓይኗም ስለቀፈፋት በጣም አድርጋ ነበረ የጠላቸው።

ጆንስ ኢሊንን ከሰፋው ላይ መልሶ እያስቀመጣት “ሰምን ያህል ጊዜ ነው ከእኛ ጋር የሚቆዩት?” ሲል ጠየቃት።

“ያመጣቸው ሰው ሌላ መጠሰያ አስከሚያገኝላቸው ድረስ! ለጥቂት ሳምንታት ብቻ ነው እዚህ የሚቆዩት” አለችው ኢሊን።

ሂላሪ እንደጠረጠረችውም ወደ ዱርው ቤታቸው አይመለሱም ማለት ነው። ፓተርሰን ቢደብቃትም ሂላሪ ግን ከኒውዮርክ ቤታቸው በደሀና እንዳለወጣቸው ታውቋት ነበረ።

“ሌሊቱን ስንደንስ ማሳለፍ አሰብን” አላት ጆንስ።

“ህፃናቱን ብቻቸውን ትተናቸው?” አለች ኢሊን።

“ትልቋ እህታቸው አለች። ምን እንዳይሆኑ ነው? የዘጠኝ ዓመት ልጅ ህፃናትን መጠበቅ ቀርቶ እንደኔ ዓይነቱንም ማስተናገድ ትችላለች” አለና ሳቀ። ኢሊንም ሳቀች። ሂላሪ ግን በፍርሃት ሰውነቷ ይንቀጠቀጥ ጀመረ።

ኢሊን ከተቀመጠችበት ተነስታ አቀፈችውና “የማይበርድልህ መርከበኛ! ... ብለህ ብለህ የዘጠኝ ዓመት ህፃን ...” ስትል ጆንስ ጉንበሰ

ብርቅርቅታ

ብሎ ከንፈሯን በኃይል ሳማት። አጁንም ከፒጃማዋ ውስጥ አስገብቶ ጭናቿን እያሻሸ! “ብስንት ዓመትሽ ነው አንቺ የጀመርሽው!” አላት።

“በአስራ ሦስት” አለችውና ሳቀች

“ውሽታም” አለና እርሱም ሳቀ።

“አስራ ሁለት” አለችው።

“አስራ አንድ” አለና ጭምቅ አድርጎ አቀፋት።

“እሺ ይሁንልህ” አለችና ተራዋን ሳመችው። ከዚያም ከእቅፋ ወጥታ ቢራ ልታመጣ ልትሄድ ስትል ሂላሪን አይታት ኖሮ “አንቺ ሸካካ! ከዚህ ተለጥፈሽ ለካስ የምንነጋገረውን ሁሉ ስታዳምጪ ኖሯል?” አለች ልትመታት እየቀረበቻት።

ሂላሪ ወደጎላዋ እያፈገፈገች “አይደለም! አይደለም! የተመገብ ንባቸውን ዕቃዎች ሳጥብ ነበረ። የዛሬን ይቅር በይኝ!” አለቻት።

“ቦይ እሁን ወደ ክፍልሽ ሂጂ!” ብላ ጮኸችባትና ቢራውን አውጥታ የማቀዝቀዣውን በር በኃይል ዘጋችው። ከዚያም “እነኚህ ገሬዎች!” እያለች በማጉተምተም ወደ ጆንስ ሔደች።

ከምሽቱ ሁለት ሰዓት ሲሆን ኢሊንና ጆንስ ተያይዘው ወጡ። እነ አሌክሳንድራና ሚጋንም እንቅልፍ ወስዷቸው ነበረ። ሂላሪ ግን በጀርባዋ ጋደም እንዳለች የምታሰበው ሌላ ነገር ነበረ። እናቷ ታወሰቻትና እንባዋ ሳይታወቃት ተለል አያለ ጆሮዎቿን አጥቦ ወረደ። እናታቸው በሀይወት ብትኖር ኖሮ ልጆቿን በዚያን ዓይነት ቤት ያውም ኢሊንና ጆንስን ከመለሉ አረመኔዎች ጋር ለደቂቃ እንኳን እንዲቆዩ ባላደረገችም ነበረ። ለልጆቿ ሌላ ቤት በፈለገችላቸውም ነበረ። ለአምስት ዓመቷ አሌክሳንድራም ሆነ ለታናሿ ለሚጋን ከእንግዲህ አንደ አናት ያለቻቸው ሂላሪ ብቻ ነች። ስለዚህ ሂላሪ ለእህቶቿ አንድ ነገር ማድረግ ነበረባት። ለእህቶቿ ሌላ ቤት መፈለግ አለባት። ይህንን ለማድረግ ደግሞ ገንዘብ እንደሚያስፈልግ ታውቀዋለች። ገንዘብ ልታገኝ የምትችልበትንም ዘዴ ማሰብ ነበረባት። ከእንግዲህ ለእህቶቿ ያለቻቸው አለኝታ እሷ ብቻ ናት። እነርሱም ቢሆኑ እሷን አንደ አናት የሙጥኝ ብለው ነው። ህፃናቱ አንዳች ነገር እንዳይሆኑ መጠንቀቅ ነበረባት። ኢሊንና ጆንስ ካሉበት አካባቢ መራቅ አለባቸው። ለዚህም ያለው አማራጭ ወይንም አረም በተዋጠው ሜዳ ላይ ማጫወት

ብርቅርቅታ

አለበሊዚያም ከመኝታ ክፍላቸው እንዳይወጡ ማድረግ ነበረ። በተረፈ ግን በምግብ እንዳይጉዱ ከራሷም ፋንታ እየቀነሰች ልትመግባቸው፣ በየዕለቱ ገላቸውን ልታጥባቸውና በንፅህና ልትይዛቸው አቀደች። ይህንንም በማሰላሰል ላይ እንዳለች እንቅልፍ ወለዳት። ጠዋትም ላይ የቀሰቀላት በሽንት ጨርቋ መቀዝቀዝ ሚጋን ያሰማቸው ለቅሶ ነበረ።

ሚጋን ዓመለ ደርባባ ልጅ ነበረች። ፀጉሯም እንደ እናቷ ወርቃማ ሲሆን ትላልቅ ሰማያዊ ዓይኖቿ ግን የአባቷን ነበረ የሚመስሉት። የሂላሪ ፀጉር ደግሞ የአባቷን ሊመስል ዓይኖቿ ቁርጥ የእናቷን ነበሩ። ፍፁም ሰላንኛን ትመስል የነበረችው አሌክሳንድራ ብቻ ናት። ፀጉሯ ወርቃማ ነው። ዓይኖቿም ትላልቅና አረንጓዴ ነበሩ። ሌላው ቀርቶ ፈገግታዋና አሳሳቂ ለየት ያለ ሆኖ ለሂላሪ የእናትም የአህትም ፍቅር ያለታውሳት ስለነበረ፤ ባዮቻት ቁጥር ልቧን ጭንቅ ይለው ነበረ።

ኢሊንና ጆንስ ከመነሳታቸው በፊት ለአህዳቸው ቁርስ አዘጋጅታ ከመገበቻቸውና ፀጉራቸውን አበጥራ እንደ ዓይነት ቀሚላ ካለበለቻቸው በኋላ ለጨዋታ ወደ ውጪ አወጣቻቸው። እርሷ ግን ዛሬም የለበለችው ያንኑ እናቷ በመጨረሻ ጊዜ የገዛችላትን ቀሚላ ሲሆን ያንን ቀሚላ በለበለች ቁጥር እናቷ አብራት ያለች እየመሰላት ትፅናና ነበረ።

ኢሊን ከመኝታዋ የተነሳችው ከአኩላ ቀን በኋላ ነው። ዓይኖቿን እያሻሸችና እያዛጋች በራፋን ክፈተትና እየተሯሯጡ በሚጫወቱት በሂላሪ ላይ 'እናንተ መናጢዎች! ከዛሬው መንደርተኛውን ጤና መንሳት ጀመራችሁ! ስትል ጮኸችባቸው። በአህዳቸው እግር ለር ድክ ድክ የምትለው ሚጋን እንኳን በኢሊን ጨኸት ፈርታ ባለችበት ቆማ ነበረ። 'ገሬዎች!' አለችና ኢሊን ወደ ውስጥ ገብታ በሩን በኃይል ዘጋችው። ከዚያም ቢራ ይዛ ቴሌቪዥኗን ከተፈተች። እንደማያልፍ የለምና እነ ሂላሪ ከኢሊ ጋር ለእንደ ሳምንት ያህል ቆዩ። የኢሊን ባል ጆንስ ወደ ስራ የሚሄደው በሌሊት ስለነበረ የሚመጣውም አምሽቶ በመሆኑ ሁለቱ ህፃናት አይተውት አርሱም አይቷቸው አያውቅም። ሂላሪ ግን በጥዋት ተነስታ ለአህዳቸው ቁርስ በምታዘጋጅበት ሰዓት እንደ ጊዜ ሰላንኛት! ቂጧን እንደ ቀልድ መታ እድርጎ 'ያደግሽ ዕለት አገር ታፋጂያለሽ!' ሲል ተናግሯት ነበረ። ሂላሪም ያንን ቀን ምን ጊዜውም አትረሳውም።

ፓተርሰን በሁለተኛው ሳምንት ስልክ ደውሎ ነበረ። ሂላሪም ያነጋገረችው በኢሊን ፊት ስለነበረ ስለ ሁኔታቸው እንደልብ ለመናገር አልቻለችም። አሌክሳንድራ ሌሊት ሌሊት መቃዠት ጀምራለች። ሚጋንም

ብርቅርቅታ

ባልታሰበ ሰዓት ማልቀስ አምጥታለች። ክፍላቸው እፍንፍን ያለችና መስከትም የሌላት በመሆኑ መቀቱ አያድርስ ነበር። በምግብም በኩል አየተጎዱ ነው። ሂላሪ ለአህዳቸው ብትርገበገብም ምን እንደምታ ደርግላቸው ግራ ገብቷታል። የዘጠኝ ዓመቷ ሂላሪ ያለ ዕድሜዋ ዛሬ እናትም ሞግዚትም ነበረች። ለፓተርሰን ስለችግራቸው አንስታ እንደም ነገር አልተናገረችም። 'ደህና ነን' ብላ ብትመልሰለትም በሆዷ እየረገመችው ነበር።

'ክጥቂት ቀናት በኋላ እደውልልላችኋለሁ' አለና ፓተርሰን ስልኩን ዘጋ። ሂላሪ ለፓተርሰን የሰልክ ጥሪ ጉጉት አላደረገችም። አሱም ቢሆን ቃሉን አክብሮ አልደወለላቸውም ነበረ። በዚያ ሁኔታ እንዳሉ ከሦስት የበጋ ወራት ውስጥ ሁለቱ አለቁ። ሦስተኛውንም ወር ተያያዙት። ፓተርሰንም ልጆቹን የት እንደሚያደርሳቸው መላ ጠፍቶት መጨነቅ ጀመረ።

ምዕራፍ ሰባት

ሦስተኛው ወር ወደ መገባደዱ ሲደርስ ነበር ፓተርሰን ቀደም ሲል ዘገንኖት የነበረውን እንደ የመፍትሄ ሐሳብ በእእምሮው ለማመላለስ የተደገደደው። ሦስቱን ህፃናት በአንድነት ወስዶ የሚያሳድጋቸው ቤተሰብ ባይገኝም ሁለቱን በጉዲፊቻ ለመቀበል ፈቃደኛ የሆኑ ሁለት የተለያዩ ሰዎች አግኝተዋቸው ነበር። ግን እነኝን ህፃናት ማለያየቱ ከባድ ርብረታት ሆኖ ተሰማው። በሌላ በኩል ደግሞ ለዚህ ሁሉ ጥፋት መንስኤው እናታቸውን የገደለው አባታቸው እንጂ እርሱ ባለመሆኑ ለመፅናናት በቅቷል። ስለዚህ ሦስቱንም በአንድነት ለማዳን ባይችልም በመስደዩት የተሻለ ህይወት እንዲያገኙ ለማድረግ ወለነ።

ለእንዲቷ ህፃን በጉዲፊቻ አባት ለመሆን ፈቃደኛነቱን የገለፀለት ጆርጅ ጉርሐም የተባለ የቅርብ ጓደኛው ነበር። ከፓተርሰን ጋር የህግ አገልግሎት ድርጅት አቋቁመው አብረው ለረጅም ጊዜ ሰርተዋል። የጎርሐም እድሜ ለጠረታ ቢቃረብም ያገባት ልጅ ግን በዕድሜዋ ከእርሱ በአርባ ዓመታት የምታንስ ማርጋሬት ዌሊንግተን የምትባል ውብና የሻሰር ዮንቨርሲቲ ምሩቅ ነበረች። ጎርሐም በሞት ከተለየችው ቀድሞ ሚስቱ ልጅ አልወሰደም። በመሆኑም ከማርጋሬት ልጅ ሊያገኝ ይችላል ብሎ ለመገመት ያዳግታል። የሃያ ዓመቷ ማርጋሬት እኩያዋን ወጣት ታገለለች ሲሉ ቤተሰቦቿ ጓጉተው ነበር። እርሷ ግን አዛውንቱን ጎርሐምን መረጠች።

ለምን እንደዚያ እንዳደረገች ምክንያቱን የሚያውቅ አልነበረም። የሚገርመው ሁለቱም ይፋቀራሉ። ህይወታቸውን የተሟላ ለማድረግ ግን እንደ የሚጉድላቸው ነገር ነበር። እንደ ባልና ሚስት ልጅ የላቸውም። ፓተርሰን ለጉርሐም ስለነ ሂሳሪ ካንዴም ሁለቱ እያነሳ አጫውቶታል። ጎርሐም የሰማውን ለሚስቱ ለማርጋሬት ነግሯት ኖሮ ይመካከሩና ከሶስቱ ህፃናት መካከል አሌክሳንድራን በጉዲፊቻ ልጃቸው ሊያደርጓት ይወስናሉ። ጎርሐም ይህንኑ ሐሳብ ለፓተርሰን ይገልፀለታል።

ውሎም ሳያድር ደቪድ የተባለ ሌላ የህግ ባለሙያ ፓተርሰንን ለማነጋገር ይመጣል። የርሱም ፍላጎት እንደ ጎርሐም ሁሉ ከሦስቱ

ህፃናት አንደኛዋን የጉዲፊቻ ልጅ ለማድረግ ነበረ። ደቪድ ገና የሌላሳ አራት ዓመት ጎልማሳ ሊሆን፤ ባለቤቱም ሬቤካ የሌላሳ ዓመት ሴት ነበረች። ከተጋቡ አስር ዓመት ቢያልፋቸውም ልጅ አልነበራቸውም። ለሌ ሬቤካ መካንነት ደግሞ ብዙ ሐኪሞች አረጋግጠዋል። ለሚዋደዱት ባልና ሚስት ግን ልጅ ማጣት ምክንያት ሆኖ ሊያለያያቸው አልበቃም ነበረ። ለልጅ ይጓጉ ነበርና በወሬ ወሬ ስለነ ሂሳሪ ይለማሉ። ፍላጎታቸው እንኳን ሦስቱንም ህፃናት ሳይለያዩ ለማሳደግ ነበር። ግን ባልና ሚስት ሁለቱም ጠበቀኞች በመሆናቸው ሶስት ህፃናት በእንክብካቤ ለማሳደግ በቅድሚያ ጊዜ አይኖራቸውም። በሁለቱም በኩል እስከዚያ የደረጁ አልነበሩም። ስለዚህ አንደኛዋን ህፃን ብቻ እንደ ልጃቸው አድርገው ለማሳደግ መረጡ። ምርጫቸውም ምንም በማታውቀው በአራሷ በሚጋን ላይ አረፈ።

የአሌክሳንድራ የጉዲፊቻ አባት ለመሆን የፈለገው ጎርሐም ሐብታም ስለሆነ በጥሩ ሁኔታ ሊያሳድጋት እንደሚችል ፓተርሰን በቅርብ የሚያውቀው ነገር ነው። ደቪድና ሬቤካም፤ እንደ ጎርሐም ባለ ብዙ ንብረት ባይሆኑም በስራቸው ላይ ሐቀኞችና ታታሪዎች ነበሩ። በመሆኑም ሚጋንም መልካም አስተዳደግ እንደምታገኝ ተማምኗል። ከእንግዲህ የቀረችው ሂሳሪ ብቻ ነች ። ስለ እርሷ ደግሞ ሌላ መፍትሄ መሻት ነበረበት። ለሌ ሂሳሪ ጉዳይ ለሚስቱ ሊያነሳባት ወለነ። ማርጆሪ ግን ከቀድሞ አቋሚ ንቅንቅ ባለማለቷ የሚያደርገው ጠፋው። ያለውም አማራጭ እንደ ብቻ ሆነ። ፓተርሰን የምክርን ማናቸውንም ዕዳ ክፍሉ በእጁ አስር ሺህ ብር ይገኝ ነበር። ስለዚህ ያንን አስር ሺህ ብር ለኢሊን ለመስጠትና ሂሳሪ ከርሷ ጋር እንድትኖር ለማድረግ ወለነ።

የአሌክሳንድራና የሚጋን የጉዲፊቻ ልጅነት በፍርድ ቤት ከፀደቀ በኋላ ፓተርሰን ለኢሊን ስልክ ደወለላት፤ ስለ እቅዱም እንስቶ አጫወታት። ኢሊንም አስር ሺ ብር አስከገኘች ድረስ ሂሳሪን ላልተወለነ ጊዜ አብራት እንድትኖር ለማድረግ ፈቃደኝነቷን ገለፀችለት። ለኢሊን የታያት አስር ሺህ ብር ብቻ አልነበረም። ሂሳሪን እንደገረድ ልታሰራት እንደምትችል ታይቷት ነበር። ስለዚህም ለደስታዋ ወለን አልነበረውም። ከአሌክሳንድራና ሚጋን መገላገሉ ሌላው እጅይታ ነበረ። ሂሳሪ ስራ ይዛ ዘንጋ ስትል ሚጋን ዱክ ዱክ ትልና ቴሌቪዥንን ስትጎረገር ኢሊን ብዙ ጊዜ እየደረሰችባት ቆንጥጣታለች። አሌክሳንድራም ከሳሎን ገብታ መፅሔት ስታገላብጥ አግኝታት ፊቷ እስከሚቃጠል በጥሬ አልላታለች። ሂሳሪ ግን ሲበዛ ስለምትፈራት እንዳሻት ትታዘዛት ነበር። እና እኛንት ገሬዎች እያለች በየዕለቱ ከምትሰድባቸው ሦስት ህፃናት ውስጥ እርባና የሌላቸውን ሁለቱን

ብርቅርቅታ

መገላገል ስዓመስ ቁጡዋ ኢሊን ደስታዎ ነበር። ከፓተርሰንም ጋር ስላደ ረገችው አዲስ ድርድር ስባሏ ለጆንስ ማስታወቅ ነበረባት። የስምምነቱንም ገንዘብ ከአስር ወደ ሁለት ሺህ ብር ዝቅ አድርጋ ነገረችው።

“ስምን ሦስት ሺህ እንኳን ሳይሆን?” አላት ጆንስ አራሱን እያወዛወዘ።

“መቼስ የወንድሜ ልጅ መሆኗ ቀረ? በዚያ ላይ ደግሞ ያዘዘኳትን ሁሉ ትሰራልኛለች” አለች ኢሊን ዓይኖቿን በማቀስጭላጭ።

“ከመሰለሽ ይሁን” አለ ጆንስ ስመጠጫው ከኪሱ የሚገባው ብር እየታየው።

“አንተስ አይመስሉም እንዴ?” አለችው የተቆረቆረችለት መስላ።

“ይመስለኛል እንዲ! ብቻ ረብሻና ሌላ ችግር እንዳትፈጥር” አለ ጆንስ።

“ብጥፊ ማላስ ነዋ!” አለችው ኢሊን።

“አዎን” ብሎ በመላቅ ስምምነቱን ገለፀ። በዚያን ምሽት ኢሊን የመታጠቢያ ቤቱን በር ዘግታ ከአልባሌ ቦታ ደብቃው የነበረውን የተጠቀሰስ ስቶኪንግ ፈለገችና አገኘችው። ቋጠሮውንም ፈታችና ባለ መቶ ብር ኖቶች አወጣች። ደጋግማ ቆጠረችና ፈገግ አለች። ፓተርሰን ከሰጣት ከመጀመሪያው ክፍያ ሁለት ሺህ ብር ከባሏ ደብቃ ልታስቀር ችላለች። አሁንም ከሚከፍላት አስር ሺህ ብር ውስጥ ስምንቱን ሺህ ከጨመረችበት፣ ብትወደውም ዱላው ያስመረራትን ባሏን ጥላው ብትሔድ ከችግር ላይ እንደማትወድቅ ተሰማት። ከመሰላት ሂሳብን ይዛት ልትሄድ ትችላለች። ይህም እንደምታበረክተው አገልግሎት ታይቶ የሚወሰን ይሆናል። የማትጠቅማት ከመሰላት ግን ስምን ብላ ታስክትላታለች? እደረሰችበት ብትደርስ ኢሊን ምን ተዳዋ?

ፓተርሰን ወደ ቦስቶን የተመሰሰው ከሶስት ወራት በኋላ ነበር። አብራውም እንድ ሞግዚት ነበረች። ሂሳብን ሲያያት በጣም ቀጥናለች። አሌክሳንድራና ሚጋንም ገርጥተው ነበር። ሙሉ ጤነኛ ስለመሆናቸውም ፓተርሰን ስጋት ገብቶት ነበረ። ሂሳብን ለብቻዋ ለማነጋገር ወደ ውጪ ይሂት ወጣ። ስለነሯቸውም እንድትነግረው ጠየቃት። አሏ ግን ምንም

ብርቅርቅታ

ልትመልስለት አልፈለገችም። ስዚያ ለሲኦል ኑር የዳረጋቸው አርሱ በመሆኑ ከመቼውም አሁን ጠልታው ነበረ። ላለፉት ሦስት ወራት ሂሳብ ለቃይዋን አይታለች። የኢሊንን እጅ ጠብቃ በምትወረውርላቸው ጥቂት ገንዘብ አብቃቅታ እህቶቿን መመገብ ነበረባት። የምታጥባቸው፣ የምታለብላቸው፣ የምታበላቸው፣ የምታስተኛቸው እርሷ ነበረች። እነ ኢሊን እንዳይመቷቸው ነፍስና ስጋዋ እንደተባጩቀ ከርማለች። እናታቸውን እያስታወሰ ሲያስቅሱ ከደረቷ አቅፋ የምታባብላቸው፣ ፀጉራቸውን እያሻሸች የምታፅናናቸው ሂሳብ ብቻ ናት። የሂሳብ የፊት ቆዳ የሀፃን ልጅ ቢመስልም መንፈሷ ቆሰሎ ነበር። የም ሆኖ ለእህቶቿ ከዚያም የበለጠ መስዋዕት ለመሆን ዕቅድ ነበራት። ዕድሜዋ አንድ ጊዜ አስራ ስምንት ዓመት ከሞላት ያገኘችውን ስራ ይዛ እህቶቿን ለማሳደግ ነበረ የሂሳብ ምኞት። የም ቀን እንደሚደርስ ሂሳብ እርግጠኛ ነበረች።

ዛሬ ግን ፓተርሰን በህልግም በውኃም ያላሰበችውን ነገር ሊያረዳት መጥቷል። እንደዚያ የምትንሰፈሰፍላቸውን እህቶቿን ለመውሰድ ነው አመጣጡ። አብረዋት አይኖሩም ማለት ነው። ዳግመኛም ልታያቸው የምትችሉው ምናልባት አሳዳጊዎቻቸው ፈቃደኛ ቢሆኑ ነው። በዚህ ላይ ደግሞ ደብዳቤና ራቤካ አቋማቸውን ግልፅ አድርገዋል። ሚጋን ስለቤተሰቦቿ ምንም ነገር እንድታውቅ አይፈልጉም። ስለወላጆቿም የምታስታውሰው ነገር ስለማይኖር አዲስ ህይወት፣ አዲስ ስብእና እንዲኖራት ነው ፍላጎታቸው።

“ሂሳብ...” አለና ፓተርሰን የሚናገረው ጠፍቶት አፋ ተለጉሞ ቆየ።

“ምነው አጎቴ ፓተርሰን ዝም አልክ? ምን የደረሰ ነገር አለ?” አለችው ሂሳብ። ዳግመኛ ወደ ቀድሞው የኒውዮርክ ቤታቸው መልሶ እንደማይወስዳቸው ታውቃለች። ምናልባት ሦስቱ የበጋ ወራት በማለቃቸው ሌላ ቤት ፈልጉ ሊወስደን ይሆናል ስትል ሂሳብ አሰበችና “ልትነግረኝ ፈልገህ የፈራሽው ነገር አለ። አይዞህ በዕድሜዬ ልጅ ብሆንም ነገሮችን ለማመዛዘን እችላለሁ” አለች ስታበረታታው።

ፓተርሰን ማርጆሪን ምርር ብሎ የተራገመበት ጊዜ ቢኖር ያኔ ነበር። ከእህቶቿ ብትለይም ቢያንስ እንኳን ወደ ኒውዮርክ ይሂት በተመለሰም ነበር። የሂሳብ ዕድሜዋም አስር ዓመት በመድረሱ አንድም ለው በጉዲፈቻ ልጅነት ሊወስዳት የፈለገ አልነበረም። የአስር ዓመት ልጅ ብዙ ነገር

ብርቅርቅታ

ያውቃል። ብዙ ነገር ያስታውሳል። የእውነተኛ ወላጆቹን ፍቅር ስለሚያሰላስልም የጉዲፊቻ ልጅነት አይፈልግም ነበረ።

“የምነግርሽ ... እንደው አንድ ነገር ነበር” አለና አሁንም ዝም አለ። የሂላሪ መንፈስ በዚያን ጊዜ ተረበሸ። ለውነቷም ይንቀጠቀጥ ጀመረ።

ፓተርሰን እንደታወቃት ተሰማሽና “አሁኖችሽ... አሁኖችሽ ለጥቂት ጊዜ ይለዩሽ ይሆናል” አላትና አረፈ።

“እነማን? ሚጋንና አክሲ” አለችና ስማቸውን ጠራች። እንደዚያም መጠየቁ በመደገገሟ እንጂ ከሁለቱ በስተቀር ሌላ አሁኖች አንደሌላት አጥታው አይደለም። “ሰምን ለምንድን ነው የሚለዩኝ?” አለችው።

“ምክንያቱም ... እለና ፓተርሰን እራሱን በሁለት እጆቹ ይዞ አቀርቅሮ ቆየ። ሊነግራት ስለሚገባም “ምክንያቱም ሶስታችሁ በአንድነት ለመኖር ስለማትችሉ ነው። አክሲታችሁ ሁለቱን ልጆች ካልወሰድክልኝ ብላ በስልክ ጨቀጨቀችኝ። ስለዚህ ሰጊዜው ወደ ኒውዮርክ እወስዳቸውና ሊያስጠጋቸው ከፈለገ አንድ ሰው ቤት እንዲቆዩ አደርገቸዋለሁ” አለና ዋሽ። የሂላሪ እንባ በጉንጮቿ ላይ ተለል እያለ ሲፈስ አየ። ሊያባብላትም “አባክሽ ሂላሪ አታልቅሽ ... ያልሞክርኩት ነገር አልነበረም... አመኚኝ አለና እጁን በትከሻዋ ላይ ለማሳረፍ ሊሞክር ሽሽቸውና አሁኖቿ ያኔውኑ የተለዩዋት ይመስል ወደ ቤት ውስጥ መርጥ ጀመረች።

“ከአሁኖቼ ማንም ሊለዩኝ አይችልም!” እያለች ትሮህ ነበረ። አልጋ ላይ ተቀምጠው ይጫወቱ የነበሩትም ሚጋንና አክሲን በሁለት እጆቿ አቅፋ ተንሰቅስቃ አለቀሰች፤ የት እንደምታደርሳቸው እምን ውስጥ እንደምታስገባቸው ጨነቃት። እንቅ እድርጋ እንዳቀፈቻቸውም ማልቀሷን ቀጠለች። አትውጣቸው ነገር የማይሞክር ነው። ጭንቀቷን፣ ፍርሐቷን፣ ሰቆቃዋን ለማን ታካፍለው? ልጆቹን በቀማቸው ሊለያይዋቸው አባቷ ባየ ኖሮ፤ ሶላንጅ ይህን ጊዜ በሀይወት በኖረች ኖሮ... ሂላሪ ምንም ደጋፊ አይዘሽ ባይ የላትም። በዚህ ዓለም ውስጥ ያሏት አክሲና ሚጋን ናቸው። ተቆርቋሪ የላቸውምና ፓተርሰን በውድም ሆነ በግድ አሁኖቿን እንደሚወስዳቸው ታውቃለች።

“ምን ሆነሻል ሂላሪ?” አለችት አሌክሳንድራ ቀና ብላ ዓይን ዓይኗን እያየች። ሚጋንንም ሂላሪ ከደረቷ ጥርጉቅ አድርጋ አቅፋት ስለነበረ ማልቀስ ጀመረች። ሂላሪ ግን የሚጠገብ መስሏት የሚጋንን ጉንጮች እያገላበጠች ላመች።

ብርቅርቅታ

“ስለምወዳችሁ ነው ... እንደምወዳችሁ ታውቂያለሽ ... ከልቤ ነው የማፈቅራችሁ። አክሲ አሁን የምነግርሽን እንዳትረሽ። ምንጊዜም እንደምወዳችሁ እንድታውቁ”

“እሺ” አለች አሌክሳንድራ ቅር እያላት። አሌክሳንድራ የአምስት ዓመት ልጅ ብትሆንም ከዛሬው የሂላሪ ሁኔታ የተጠራጠረችው ነገር ነበራት። የሂላሪ ለቅሶ ያለ ምክንያት አሰመሆኑም ተሰምቷት “ሂላ የምታስቅሺው ለምንድነው? አንቺም ልትሄጂብን ነው እንዴ? እንደ አባታችንና እናታችን በላጥን ውስጥ አድርገው ሊወስዱሽ ነው?” አለችት።

ሂላሪ አሁንም እያለቀሰች ብትሆንም እራሷን አወዛወዘችና “እንደዚያ አይደለም አክሲ አይዘሽ እንደዛ ይሆናል ብለሽ አትፍራ። እይው አጉታችን ፓተርሰን አንቺንና ሚጋንን ለጥቂት ቀናት ያህል ወደ ኒውዮርክ ዘመዶቻችንን እንድታዩ ሊወስዳችሁ ነው” አለችት። አሌክሳንድራም ብትሆን ከርሷ ለመለየት እንደማትፈልግ ታውቀው ነበርና ልታደፋፍራት እንደሚገባ ሂላሪ ተሰምቷታል። ትንሿ ሚጋን ግን ምናልባት ከአሁኖቿ በመለየቷ ለጥቂት ቀናት ታለቃቅስ እንደሆነ ነው እንጂ፤ እንደ አክሲ ነገር ሰይታ አታውቅም። ሂላሪ አሁኖቿን ምንጊዜም አትረሳቸውም። የዕድሜ ልክ ትዝታዋ ይሆናሉ፤ በግዴታም ከእቅፎቿ ወጥተው የተወለዱትን አሁኖቿን አንድ ቀን ታገኛቸው ይሆናል። ፓተርሰንና ከኒውዮርክ ያመጣት ሞግዚት ከበራፋ ላይ ቆመው እንዳየችም መቼም ይሁን መቼ አሁኖቿን ፈልጋ ለማግኘት በሆዲ ማለች።

“ልንሄድ ነው ሂላሪ” አለ ፓተርሰን።

ሂላሪ ዓይኖቿ በእንባ እንደተሸፈኑ ከአንገቷ ጉንበስ አለች። አሌክሳንድራ ግን “አልፈልግም! አልሄድም! ከሂላ አልለይም!” እያለች የአሁኖቿን እጅ እንቅ አድርጋ ይዛ እሪ ትል ጀመረ።

ሂላሪ የአሌክሳንድራን እንባ እየጠረገች “አክሲ እኔ ትልቅ ነኝ። እና ምንም ልሆን አልችልም። አንቺ ግን ለሚጋን ስትይ መሐድ አለብሽ። ሚጋንን ብቻዋን የወሰዷት እንደሆነ ማን አሁኖች ይሆናታል? ስለዚህ አክሲ ሚጋንን ለመጠበቅ ስትይ ሂጂ” አለችና ጉንጮቿን ላመቻት። አሌክሳንድራ ከሂላ ለመለየት አልፈለገችም። አልሄድም ብላ ለመቅረት እንዳትሞክር ደግሞ ፓተርሰን ምንም የማታውቀውን ሚጋንን ከአልጋው ላይ አንስቶ ለሞግዚቷ ለጥቷታል። ሂላሪም ሚጋንን ለመጠበቅ ለእኔ ስትይ ሒጂ

ብርቅርቅታ

ብላታለች። ሂላሪ ጨክና ሒጂ ካለቻት መሔድ አለባት ማለት ነው። ያም ሆኖ አሌክሳንድራ ማልቀሷን አላቋረጠችም ነበረ።

ይህ ሁሉ ሲሆን ኢሊን በአካባቢው ዝር አላለችም። የመታጠቢያ ቤቱን በር ዘግታ ፓተርሰን የሰጣትን የአስር ሺህ ብር ኖቶች ደጋግማ በመቁጠር ላይ ነበረች። ገንዘቡ ከአጃቋንደገባና እየቆጠረችው እንደሆነም ብታይም እውነት አልመሰላትም ነበረ። የደበቀችውን ስቶኪንግ እውጣችና በቀድሞው ሁለት ሺህ ብር ላይ ስምዥት ሺህ ብር ጨመረችበት። የባለ መቶውን ብር ኖቶች ከምር አየችና ሳቅ አሳች። ሳም አደረገችና ከስቶኪንግ ውስጥ እስገባችው። የተጣጠፈውን ስቶኪንግ ከደረጃ ላይ አድርጋ ስታስብ ቆየች።

አሌክሳንድራና ሚጋን ወደ መኪናው ውስጥ ሲገቡ ሂላሪ ብቻዋን ነበረች። የተቀመጡትም ከሞግዚቷ ጋር ከጎላው ወንበር ነበረ። ሚጋን ያን ጊዜ ነገር አመጣች። እህቷን ከውጪ ቆማ በማየቷ እጆቿን ወደርሷ እየዘረጋች ምርር ብላ ታለቅስ ጀመረ። አሌክሳንድራም እንባዋ እየተዘረከረከ “ሂሊ! ሂሊ!” ለትል ሮሽቸ። ፓተርሰንም እንባው እየተናነቀው ከመኪናው ውስጥ ቶሎ ገባና ሞተሩን አስነሳ። ማርሽ በማስገባትም ላይ እንዳለ “በቅርቡ መጥቼ አይሻለሁ” አላትና መኪናውን አንቀሳቀሰ። ሂላሪ ግን ልትሰማው አልፈለገችም። እህቶቿን ነጥቆ የሞት ሞት ገድሏታል። እጆቿን ወደሚላቅሱት ህፃናት እያውለበለበች የምወድሽ እክሲ ... የምወድሽ ሚጋን ... ደህና ሁነ! ... ደህና ሁነ!” አላችና በጉልበቷ ተንበርክካ ዓይኖቿን በእጆቿ ሸፈነች። እምባዋም በጣትና ጣቶቿ መካከል ጀረር እያለ ወረደ።

እንደዚህ ባለ ሁኔታ ስምን ያህል ጊዜ እንደቆየች አታውቀውም። ብቻ አንድ እጅ ከጎላዋ ፀጉሯን ጉትቶ ከተንበረከክችበት እንዳስነሳት ነው የምታስታውሰው። “የምን ማልቀስ ነው? ደግሞስ በአካባቢው ለሚተላለፈው ሰው እንደዚህ ሆነሽ ሲያይሽ እኛ የበደልንሽ አይመስለውም? በይ ቶሎ ወደ ቤት ግቢ!” አለቻት ኢሊን።

ሂላሪ ከመኝታ ክፍሏ ገብታ በሩን ዘጋችና አልጋው ላይ ድፍት አለች። የአሌክሳንድሪያና የሚጋን ጠረን ሸተታት። እንደ ነጋ አሌክሳንድራንና ሚጋንን ገላቸውን አጥባቅዋልች። ከዚያም ያለባበሰቻቸው ከአልጋው ላይ አስቀምጣቸው ነበረ። ሚጋንን የቀባቻት ፖውደር ሽታ፣ የአሌክሳንድራን ወርቃማ ፀጉር ያሸችበት የሻምፖ ጠረን በክፍሉ ውስጥ

ብርቅርቅታ

እንዳለ ነው። ለሂላሪ የእህቶቿ ትዝታ ከእሁኑ የማትሻለው ነገር ሆነባት። ትንሽም ልቧ ልትፀናና አልቻለችም።

አልጋው ላይ በግንባሯ እንደተደፋችም ለሰዓታት አለቀለች። በመጨረሻም ላይ እዛው ባለችበት እንቅልፍ ወሰዳት። ሰውነቷም ዝሉ ነበርና ጭልጥ ባለ እንቅልፍ ውስጥ እንዳለች እንድ ነገር ታያት። እህቶቿን ይዞባት የሄደውን መኪና ታገኘውና ልትደርስበት ትሮጣለች... ትሮጣለች... ትሮጣለች... ግን አትደርስበትም። መኪናው ግን አሁንም ይታያታል፤ ትከተለዋለችም። በመጨረሻ ላይም ትደርስበታለች። እህቶቿ ግን ከወሰጡ የሉም። ያን ግዜም ረጅም የሳቅ ድምፅ ይሰማታል። የሰካሯሟ የኢሊን የማይቋርጥ የሳቅ ድምፅ... ጆንስ ከሰፋው ላይ እስተኝቶ ይኮረከራት ነበረ።

ምዕራፍ ስምንት

እህትማማቾቹን ጨክኖ ያሰያየው፤ ስጋን ከስጋ ያቆራረጠው ፓተርሰን ሂሳሪን በስልክ እግኝቱ ሊያነጋግራት ብዙ ጊዜ ሞክሮ ነበረ። ሂሳሪ ግን ከአርሱ ጋር ለመነጋገር እንዴም ፈቃደኛ ሆኖ ወደ መናገሪያው አልቀረበችም። ውሎም ባደረ መጠን ፓተርሰን ስልክ መደወሉንም አስከፍካቴው ተወው። ስለ አሌክሳንድራና ስለ ሚጋን ሁኔታ ግን በቅርብ ይከታተል ነበረ። ሁለቱም ህፃናት በአንክብካቤ በመያዛቸው እንደ ድርው የደስ ደስ ያላቸው ልጆች ሆነዋል። የአሌክሳንድራ የጉዲፈቻ አባትና እናት የሆኑት ጎርሐምና ማርጋሬት ሐብታሞች በመሆናቸውም እንደ ብርቅ ለሚያይዘዋት እዲሷ ልጃቸው የግል መምህር ቀጥረውላት ነበረ። ዴቪድና ሬቤካም ሚጋንን ከነፍሳቸው አስበልጠው ይወዷት ነበረ።

የገና በዓል ሊዳረስ ሊል ሂሳሪን ለማየት ወደ ቦስቶን ሄዶ ነበረ። ፓተርሰን ከመኪናው ወርዶ ወደ ቤት ሊገባ በመስኮት ያየችው ሂሳሪ በጎሮ በር ወጥታ ግቢውን ሰቃ ሄደች። ወደ ቤት የተመለሰችውም የፓተርሰን መኪና የቆመችበትን ስፍራ ከለቀቀች በኋላ ነበረ። ፓተርሰን ሂሳሪ ሆነ ብላ እንደተደበቀችው ያውቃል። ቢያንኛትም ኖሮ ልታነጋግረው ፈቃደኛ እንደማትሆን ግልፅ ነበር። የአርሱ ፍላጎት በዓይኑ ዓይቷት ስለሁኔታዋ ለመረዳት ነበረ። ግን በመደበቁ ሳያያት ተመልሶ ሄደ።

ስለ ሂሳሪ ምንም ሳያውቅና ሳይሰማ ዓመት ያህል አሰፈ። በመሀሉም የአሌክሳንድራ የጉዲፈቻ አባት የነበረው ሚስተር ጎርሐም በልብ ድካም በሽታ ሳይታስብ ሞቶ ነበረ። ወደ ዓመቱም መጨረሻ ላይ ዴቪድና ሬቤካ የተሻለ ስራ ስላላገኙ ከኒውዮርክ ለቀው ወደ ካሊፎርኒያ ሚጋንን ይዘዋት ሂዱ። የጎርሐምን ባለቤት ማርጋሬትን ለመጨረሻ ጊዜ ያያት በባሏ የቀብር ሥነ ሥርዓት ላይ ነበረ። የስራ ውጥረት ስለነበረበትም ሂሳሪን ያስታወሳት የሚቀጥለው የገና በዓል በደረሰበት ወቅት ነው።

መኪናውን ወደ ኢሊን ቤት ከሚወስደው መንገድ መጠምዘገኖ ላይ አቆሞ ሂሳሪን ሳታስበው ደረሰባት። ፊቷም ሲያየው ደንገጠ። መገርጣት ብቻ ሳይሆን ክፊቷ ላይ የሚነበበው ሌላ መልዕክት ነበረ።

የጥላቻና ተስፋ የመቁረጥ ሁኔታ ታየውና ስጋትም ገባው። ምክር ህይወቱን ባጠፋበት ዕለት የነበረው ዓይነት እመሰክክት ነበረ በሂሳሪም ገፅታ ላይ የሚነበበው። ሊያነጋግራት፣ ሊያፅናናት ብዙ ሞክረ። ግን እንዳችም መልስ አልሰጠችውም። በመጨረሻም ላይ ተሰናብቷቸው ሲወጣ እንድ የተስፋ ጭላንጭል ታየው። ያ እንደዚያ ይቀፍ የነበረው ቤት የውስጥ ይዘታ ፍፁም ተቀይሯል። የቤቱን ንፅህና፣ የዕቃዎቹ አቀማመጥ እንከን የማይወጣለት ነበረ። የኢሊንም አሰባስቦ ለመጀመሪያ ጊዜ እንዳየው ሳይሆን፣ የፀዳ ነበረ። ኢሊን ራሷን መጠበቅ ጀምራለች ማለት ነው ሲል አሰበ። እንደዛ ሳይሆን በቤቱ ውስጥ ለተደረገው ሰውጥ ምክንያቷ ሂሳሪ ነበረች።

ልብስ የምታጥበው፣ ቤት የምትወለውሰው፣ ምግብ የምታዘጋጀውና በግቢው ውስጥ የነበረውን አረም የምታርመው፣ የአበባውን ቦታ የምትከተከተው ሂሳሪ ብትሆንም፣ በትምህርቷም አትሰንፍም ነበር። የሚያነጋግራት እንድም ጓደኛ የላትም። እንዲኖራትም አትፈልግም። የኔ የምትሰው ቤት ቢኖራት ኖሮ ግን ሂሳሪ ብቸኛ ባልሆነች ነበረ። መምህራን የሚሰጧትን የቤት ስራ አስከ አኩሶ ሌሊት ድረስ ስትሰራ ታመሻለች። የፈተና ውጤቷም ከፍተኛ ነበረ።

ኢሊን ማናቸውንም የቤት ኃላፊነት ለሂሳሪ ሰጥታለች። ቢራ መጠጣቷንም እንደቀጠለች ቢሆንም ከቅርብ ጊዜ ወዲህ ሰውነቷ እየመነመነ መሄድ ጀምሯል። በተለያዩ ሐኪሞችም ተመርምራለች። ግን የተሰጣት መድሃኒት ሁሉ እንዳችም ፋይዳ አልሰራላትም። ምናልባት እየር ብትቀይር የሚሻላት መስሏት ለባሏ ለጆንስ አጫውታዋለች። አርሱም ወደ ሞቃቱ ወደ ፍሎሪዳ ግዛት ይሂት ስመሄድ ወሰነ። ሂሳሪ ተከትላቸው ከመሄድ በስተቀር ሌላ አማራጭ አልነበራትም። ዕድሜዋ አስራ ስምንት አስከሚሞላት ድረስ፣ ቢበድሏት፣ ቢያንገላቷት፣ ጥርሷን ነክሳ መቆየት ነበረባት። ክዚያ በኋላ ግን እህቶቿን መፈለግ ትጀምራለች። እንደምታገኛቸውም እርግጠኛ ነበረች። እክሊን አግኝታ እንደ ህፃንነቷ ወርቃማ ፀጉሯን ስታበጥርላት ይታያታል። ሚጋንን እንደአራስነቷ ከአንገቷ ሰጥፋ አቅፋት በህፃን ትንፋሽ ጉንጫን ስታሞቀው ይሰማታል። እና እንድ ቀን... እንድ ቀን... እህቶቿን እንደምታገኛቸው እርግጠኛ ነበረች።

ኢሊን ህመሟ እየፀናባት በመሄዳ ምግብ ከለከላት። እንደ ልቧም መንቀሳቀስ እያቃታት በመሄዳ ጆንስ በፍሎሪዳ ግዛት ውስጥ ቋክሰንቪል ወደምትባል ከተማ ወሰዳት። የገናንም በዓል ያሳለፈችው በአልጋ ላይ ነበረ። ኢሊን ወደ ሞት እየተቃረበች ለመሆኑ ግልፅ ቢሆንም ባሏ ጆንስ

ብርቅርቅታ

እስከዚህም ጭንቀት አልገባውም። የሚመጣው አምሽቶና በስካር ጢንቢራው ዞሮ ነው። የሚተኛውም ሰብቻው ስለነበረ ባሻው ሰዓት ገብቶ ባሻው ሰዓት ይወጣ ነበረ። ኢሊን ሆስፒታል እንድትገባ ጉረቤቶቿ ቢጨቀጭቷትም አልፈሰገችም። ባሏንም ሊያማክሩት ለሆስፒታል የሚከፈል ገንዘብ የሰንም ሊል መልሰላቸዋል። ስለዚህ ኢሊንን የማስታመሙ ኃላፊነት በሂላሪ ላይ ተጣለ። ሂላሪም ከኢሊን መኝታ ክፍል ከወለሱ ላይ እያነጠፈች ነበረ የምትተኛው። ኢሊን እንደዚህ በአልጋ ቁራኛ ተይዛ እንኳን ለሂላሪ አታዝንላትም ነበረ። ከትምህርት ቤት እንደተመለሰች አንድም ሳታርፍ ይህን ስሪ፣ ይህን እንዲህ አድርጊ እንዳለቻት ነበረ የምታመሸው። ከእንቅልፏም ቀስቅሳ የሽንት ስህን አምጭልኝ፣ ብርድልብስ ደርቢልኝ፣ ትራስ አንተራሺኝ ... የማትላት፣ የማታዛት ነገር አልነበረም።

ወደ ፍሎራዳ በሂዱ በዓመት በመንፈቁ ኢሊን አረፈች። በዚያን ጊዜ ሂላሪ እስራ ሁለት ዓመት ሆኗት ነበረ። ኢሊን በሞተችበት ዕለት ልሳኗን ዘግቷት ነበር። አይኗቿንም ከጉኗ በማትሰየው ሂላሪ ዓይኖች ላይ እንደሰካቻቸው ነበረች። ለመናገር የምትፈልገው ነገር እንዳለ ሂላሪ ገብቷታል። የም ሆኖ ሂላሪ ከኢሊን አንደበት በጉ ቃላት ይወጣሉ ብላ አልገመተችም። ያው ስድብና እርግግን ብቻ ነው። ኢሊን እንዲትም ቃል ሳትተነፍስ ሞተች።

ከዚያን ቀን ጀምሮ ሂላሪ በመጠኑም ቢሆን ሻል ያለ ኑሮ ለመኖር ቻለች። መላ ትኩረቷም በትምህርቷ ላይ ሆነ። በርግጥ ሌላ ችግር ነበረባት። ጆንስ ማታ ማታ የሚመጣው እንደ ልማዱ ስክር ነው። ደግሞም ሱቶች እየቀያየረ መምጣት ጀምሮ ነበረ። ኢሊን በሞተች በማግስቱም አንድ የሰጣት ማስጠንቀቂያ አለ። በዚያ ቤት ለመቆየት እስከፈሰገች፣ ጆንስ ወዳጆቹን ይዞ በሚመጣበት ወቅት ከመኝታ ቤቷ ውጪ ልውስ ማለት የለባትም። በተጨማሪም ሌላ የሰጣት ትዕዛዝ ነበረ። ከኢሊን ልብሶች ውስጥ ለራሷ የሚሆነውን መርጣ አስቀርታ የተቀረውን በመሰላት ዘዴ እንድታስወግድ ነግሯታል። የኢሊን ቀሚሶችና ሱሪዎች ለሂላሪ አይሆኗትም። ከሹራቦቿ ውስጥ ግን አንዳንዶቹን ለራሷ አስቀርታ የተቀረውን በሙሉ ቤተክርስቲያን ወስዳ ስትግረኛች እንዲታደል ሰጠች። ቀጥላም የኢሊን ሙታንታዎች አማረጠች። እያጠበች ልትሰበሳቸው እንደምትችልም ገመተች። የኢሊን እግሮች ቀጭን ስለነበሩ ስቶኪንጎቿን ሂላሪ እንዳሉ ልታደርጋቸው ትችል ነበረ። ስለዚህም ሁሉንም ሰብስባ ወደ መኝታ ክፍሏ ወሰደች። በመልክ በመልኩም በምታስቀምጥበት ሰዓት አንደኛው የተጣጠፈ ስቶኪንግ እጇ ላይ ከበደባት ዘቀዘቀችና ስታራግፈውም

ብርቅርቅታ

ከፊቷ አንድ ጥቅል ዱብ አለ። ያየችውን ማመን ተስኗት ለብዙ ጊዜ ፈዛ ቆየች። ነፍሷ መሰሰ ሲልላትም ያንን ጥቅል አነሳችው። ወደ ዓይኖቿም እሰጠጋችው። የባለ መቶ ብር ኖቶች ጥቅል ነበር። ለጥቂት ጊዜ ስታሰብ ቆየች። ጆንስ ስለዚያ ገንዘብ መኖር አሰማውቁን እርግጠኛ ሆነች። ኢሊንን ሐኪም ቤት ለማስገባት ገንዘብ የሰንም ሊል የተናገረውን እስታወሰች፣ ያኔም የልብልብ ተሰማትና ኖቶቹን መቁጠር ጀመረች። አንድ መቶ ባለ መቶ ብር ኖቶች የያዘ ነበረ። በአእምሮዋም የገንዘቡን መጠን አሰላች። አስር ሺህ ብር! በዚያው በስቶኪንግ መልሳ ጠቀሰሰችና ከልብሰቿ መካከል ሽጉጦችው። ሌሊቱንም ስለ ሚጋንና አሌክሳንድራ ስታሰብ አደረች።

የሚቀጥለውን አንድ ዓመት ሂላሪ በሰላም አሳሰፈች። በትምህርቷም የሚስተካካላት አልነበረም። በርሷ እድሜ አካባቢ ያሉትን ተማሪዎች በአንድ የክፍል ደረጃ በመቅደም በአስራ ሶስት ዓመት ዕድሜዋ እስረኛ ክፍል ደርሳለች። የጆንስም ዓመል መቀያየር የጀመረው ያኔ ነው፤ ሰወትሮ ጆንስ ከጉኑ ቤት እስካለች ከፊቱ ቢራ እስከተደረደረ ሂላሪን እያስታውሳትም ነበረ። ከቅርብ ጊዜ ወዲህ ግን በሰብስባ ባሰባቡ ሊጨቀጭቷት ጀምሯል። ምግብ የማዘጋጀት ችሎታ የሰሸም ይላታል። ግን ከቤት ተመግቦ እያውቅም ነበረ። የሂላሪ ቀሚሶች ረጃጅም በመሆናቸውም ለምን እንደወቅቱ ፋሽን አጭር ቀሚስ አትሰብሽም ሊልም ይነዘንዛታል።

አንድ ቀን አፍ አውጥቶ 'ጎረምሶች እንዲያሸከረህምሙሽ አትፈልጊም ማለት ነው?' ሲል ጠይቋት ነበረ።

እርሷም 'አልፈልግም! ጎረምሳ የሚባል ነገር ያስጠላኛል' ስትል መለሰችለት።

'ሰምን ሂሊ! ለምን?' ሲል ስሚን አቆላምጦ ጠየቃት።

'ሳያቸው ደስ ስለማይሉኝ ነው' አሰችው ዓይኖቿን ሰበር አድርጋ።

'እንደኔስ ዓይነቱ ሰው! ሰምሳሌ እኔ ደስ አልልሽም ማለት ነው?' አላት ቢራውን ወደ አፉ እያሰጠጋ። ጆንስ በዚያን ጊዜ ዕድሜው አርባ አምስት ዓመት ነበረ።

ሂላሪ የመሰላትን መልስ መስጠት እንደማትችል ታውቀዋለች። ስለዚህ ዝም እንዳለች ወደ ምግብ ማዘጋጃው ክፍል ገባች። በሰሱ የቆረጠችውን ሥጋ በመጥበስ ላይ እንዳለች ጆንስ ሌላ ቢራ ክፍቶ በእጁ

ብርቅርቅታ

እንደያዘ ወደ ምግብ ማዘጋጀት ክፍል መጥቶ ከበሩ ላይ ቆመና ለጥቂት ጊዜ ዝም ብሎ ሲያያት ቆየ። ሂሳብም እስተያየቱ አላማራትም ነበረ።

“ለእራት ምንድነው ያለሽ?” አላት ዓይኖቿን ከላይዋ ላይ ሳይነቅል።

“የሰጋ ጥብስ” አላችው ሂሳብ።

“ብጣም ጥሩ” አለና ወደ እግርቿ አየት አደረገ። የባቶቿ ቅርፅ የተዋጣለት ነበረ። ከፍ አለናም እንዝርት የመለለውን ሽንጧንና ፍርጥም ያሱትን ጡቶቿን ተመሰክተ። ከዚያም ጉን ጉኑ ከወገቧ የደረሰውን ጥቁር ፀጉሯን አየ። የመልካም ቅርፅ ረጋ ብሎ አጠና። እንከን የማይወጣላት ውብ ልጅ ነበረች። የሐዘንና የጭንቀት ጊዜ በማሳለፍ ግን ዕድሜዋ የገፋ ይመስል ነበረ።

ጃንስ ወደ ውስጥ ገብቶ ከቂጧ ላይ መታ አድርጎ ከጎላዋ ታኳት አለፈና ምግቡን አዘጋጅታ እስከትጨርስ አጠገቧ ቆመ። ሂሳብ ያን ጊዜ ፈራች። እጆቿ ይንቀጠቀጡ፣ ልቧም ትር ትር ይል ጀመረ። ሳታስበውም ጃንስ አሁንም በጀርባዋ ታኳት ወደ ሳሎን ተመለሰ። ብዙም ሳይቆይ የውጪው በር ተከፍቶ ሲዘጋ ተሰማት። ያም ለሂሳብ ታላቅ እጩይታ ነበረ። ሂሳብ የተዘጋጀውን ምግብ ቅምስ ሳታደርገው በሳህን ላይ እንዳለ ከማቀዝቀዣው ውስጥ አኑራ መኝታ ክፍሏ ሄደች። ከገባችም በኋላ መብራቱን አጥፍታ ተኛች። ከባድ ዝናብ በመጣል ላይ ስለነበረ ወዲያውኑ እንቅልፍ ወለዳት።

ጃንስ እኩለ ሌሊት ላይ በስካር እየተንገዳገደ ተመለሰ። ሲያደርገው ያለበው ነገር እንዳለ ቢታወስውም ምን እንደነበረ ዘንግቶታል። ወደ መኝታ ክፍሉ ሊገባ ሲል ግን አንድ ነገር ታየው። የምግብ ማዘጋጀት ክፍል በር አልተዘጋም ነበረ። ከጥቂት ሰዓታት በፊት በዚያች ክፍል ውስጥ ከሂሳብ ጋር ጉን ሰጉን ቆሞ እንደነበረ አሁን ታወለው። ቀጥታም ወደርሷ መኝታ ቤት ሄዶ የበሩን እጅታ አዘረና ከፈተው። ወደ ውስጥም ገባ። ሂሳብ በውስጥ ልብሷ ጋደም እንዳለች ነበረ እንቅልፍ የወለዳት። የበሩንም መከፈት አልሰማችም።

የሲጋራው ጢስ ሳንባውን አፍኖት ኖሮ ጃንስ አንድ ጊዜ የሳል ድምፅ አሰማ። ሂሳብ በእንቅልፍ ልቧ ገልበጥ አለችና በጉኗ ተኛች። ውስጥ ልብሷ ወደ ላይ በመሰብሰቡ የአንደኛው እግሯ ጭን ይታያል። የዳሌዋም ቅርፅ የሚያስጉመጅ ነበረ። ጃንስ የሱሪውን ቁልፎች ቀስ ብሎ

ብርቅርቅታ

ፈታና ከወለሉ ላይ ሲወድቅ በጫማው ተራ በተራ እየረገጠ አሾልኮ አወጣው። በዝናብ የበሰበሱትን ኮትና ሽጫዙን ድምፅ ሳያለማ አውልቆ ከወለሉ ላይ አኖረ። በሙታንቲ ብቻ እንደቆመ የሂሳብን ቅርፅ እንደገና ያጠና ጀመረ። የደሙ ግለት እየጨመረ ሄደ፣ ሰውነቱም ነዘረ። ሂሳብን መመኝት ከጀመረ ዓመታት ቢያልፉም በዛሬው ቀን ግን የርሱ ልትሆን ነው። ምናልባትም ከእንግዲህ ጃንስ ከሂሳብ በስተቀር ሌላ ሴት ላይፈልግ ይችላል። መግቢያም ስለሌላት ጥላው አትሔድም። እንደፈለገው የምትታዘዝሰት ልጅ ትሆናለች።

ከጉኗ ጋደም አለና በረጅሙ ተነፈሰ። በሲጋራና በመጠጥ የተበከለው ትንፋሽ ሂሳብን አጠናት። አንድ ዓይኗን ገለጥ አደረገችና ስታይ አጠገቧ የተኛ ሰው አለ። ከአልጋውም ላይ ተፈናጥራ ተነሳች። ጃንስ ፈጣን ነበረና የውስጥ ልብሷን ጨምድዶ ያዘው። ለማስለቀቅ ስትታገልም እንዳለ ተቀደደና እርቃኗን ቀረች። ምን እንደምታደርግ ግራ ገባት። ሮጣ እንዳትወጣ ጨነቃት። እጆቿን በጭንና በጭኗ መካከል ሸፍና ቆመች።

“ሳምን ትሸፍኚዋለሽ ሂሳብ? መታየት ያለበት ነገር ነው። አዎን! ከአሁን በፊት ልምድ ስለሌለሽ ልታፍሪ ትችያለሽ። ስለዚህ ከአንሳላው ውስጥ ግቢና ተኒ” አላት። ሂሳብ ከቆመችበት ባለመነቃነቋ ጃንስ ሊይዛት እጁን ሰደድ ሲያደርግ አመለጠችና ወጣች። እየሮጠችም ወደ ምግብ ማዘጋጀት ክፍል ገባች። ጃንስም ከአልጋው ላይ ተነስቶ እየተግተረተረ ተከተላት። የጓሮውን በር ክፍታ እወጣለሁ ስትልም ዘለለና ያዛት። ሂሳብም እንደነብር በጥፍርቿ ፊቱን፣ እጁን፣ ሆዱን ቧጨረችው። ሆኖም ከጃንስ ጠንካራ ከንደች ለማምለጥ አልቻለችም። እየጉተተም ወደ መኝታ ክፍሉ ሊወስዳት ሲል ዓይኗ አንድ ብልጭ በሚል ነገር ላይ አረፈ። ከመቅፅበትም እነሳችውና ከጉኗ ልጥፍ አድርጋ ያዘችው። ከዚያ በኋላ ግን ጃንስን ብዙም ሳትታገለው ወደ መኝታ ክፍሏ ሄደችለት። በሰላም የማይተዋት ከሆነ ልትገድለው ቆርጣ ነበረ።

“እንደ አሁኑ ጥሩ ልጅ መሆን አለብሽ። ሂሳብ ለምንጊዜም አብረን እንኖራለን። ገባሽ አይደለ! አለና ከአልጋው አጋድሚት ከበላይዋ ሊተኛ ሲል አንድ ሹልና ስል ብረት ሆዱን ጠቅ ሲያደርገው ተለማውና ለማየት ጉንበስ አለ። ሂሳብ ለራት ያዘጋጀችውን ሥጋ የቆረጠችበት ቢላዋ ነበረ።

“ከእንግዲህ ጫፊን ብትነካኝ ሆድህን እንደምዘረግፈው እንድታውቀው አለች። የምትናገረው የምሯን ለመሆኑ ጃንስም ቢሆን

ብርቅርቅታ

ተረድቶታል። ወደ ጊላው ጥቂት አፈገፈገና ቆሞ ያያት ጀመረ። ሂሳሪ ካዚህ ክፍል ውስጥ በሰላም ብትወጣ ይሻልህል” አሰኘው ቢላዋውን በሆዱ አቅጣጫ እንደያዘች እየተጠጋችው።

“እሺ ... እሺ ...” እያለ እየተቻኮለ የጊሊት ሲያፈገፍግ ከወለሱ ላይ አስቀምጦት የነበረው ልብስ አደናቀፈውና በጀርባው ተዘረጋ። እግሮቹም ወደ ሰማይ ሊነጥሩ የሂሳሪን እጅ መተውት ፍሮ ቢላዋው ከእጁ ላይ ተሰፈንጥሮ ክልልጋው ሥር ወደቀ። ሂሳሪም ቢላዋውን ለመፈለግ ባጉነበሰችበት ወቅት ጆንስ ዘሎ ተነሳና እሳይዋ ላይ ተከመረባት። ባለ በሌላም ጉልበቱ ፀጉሯን ጨምድዶ ጭንቅላቷን ከግድግዳው ጋር እያላተመ ደም በደም እስክትሆን ደበደባት። ሰውነቷ መዛሉን እንዳየም እወሰሱ ላይ ጥሷት ወጣ። የዚያን ቀኑ ቅጣት ብቻውን ለሂሳሪ ትምህርት እንደሚሆናትና ሰወደፊቱም ፍፁም ታዛዥ እንደሚያደርጋት ተሰምቶት ወደ መገታ ክፍሉ ገባ። መድረሻ ቢሷ ሂሳሪ ከእንግዲህ የርሱ ናት፤ በዚህ ፍፁም በመደሰቱና በመዝናናቱ ገና ጋደም ከማሰቱ ችግር ያለ እንቅልፍ ወሰደው።

ሂሳሪ ከወደቀችበት እየተንገዳገደች ተነሳች። ጆንስ ተመልሶ ይመጣል የሚል ፍርሃት ስለገባትም ዋናውን በር ክፍታ እርቃነ ስጋዋን ወጣች። መርገጥ ያቃቃቸውን እግሮቿን እየጉተተች ከቅርብ ካገኘችው ቤት በር ደረሰች። ያን ጊዜም አዞራትና ወደቀች። ነፍሷን እንደሳተችም ሰብዙ ጊዜ ቆየች። በላይዋ ላይ ዝናብ ይወርዳል። ካፍንጫዋና ከራሷም ደም ይፈሳል። በዚህም ሁኔታ ላይ እንዳላች መጀመሪያ ያየችት በጠዋት ተነስታ የነበረችው የቤቱ እመቤት ሚስት አርቸር ነበረች።

ሚስት አርቸር የከፈተችውን በር መልሳ ዘጋችና “የእግዚር ያለህ! የእግዚር ያለህ!” እያሰች ባሏ ተኝቶ ወደነበረበት ክፍል እየሮኸች ሮጠች። “ተነስ! ተነስ! ከበራፋችን ላይ የሞተች ሌት አለች። እርቃነ ስጋዋን ናት” ስትልም ነገረችው። ባሏም በሌሊት ልብሱ ተክትሏት ወጣ። ወደ ሂሳሪም ጎንበስ ብሎ ተመሰከተ። ከጭንቅላቷ ላይ ክነበረው ቁስል አሁንም ደም እንደፈሰሰ ነበረ።

“ኢየሱስ ክርስቶስ!” አለ ሚስት አርቸር እራሱን በሁለት እጆቹ እንደያዘ “ይቼ እኮ በቅርቡ አክስቷ የሞተችባት፤ የጎረቤቶቻችን ልጅ ናት” ብሎ ወደጎጆንስ ቤት ዞር አለና ተመሰከተ። ሚስት አርቸር ግን በዚያን ጊዜ ስልክ በመደወል ላይ ነበረች። ብዙም ሳይቆይ የፖሊስና የአምቡላንስ መኪናዎች መጡ። የሚስት አርቸር ግምት ሂሳሪ ድብደባ ብቻ ሳይሆን እርቃኗን ወድቃ በመገኘቷ ብልግናም ተፈፅሞባታል የሚል ነው። ሆኖም

ብርቅርቅታ

ሐኪሞች ባደረጉት ምርመራ ሂሳሪ ክሶስትና እራት ቦታዎች ብትቆስልም ክብረ ንፅህናዋ ግን እልተደፈረም ነበረ። እንደፈሰሳትም ደም ብዛት ሁኔታዋ ሰሰጋት እንደማይሰጥም ሐኪሞች አረጋግጠዋል። ሚስት አርቸርና ባሰቡቱ ወደ ቤታቸው የተመሰሱት የሂሳሪ ቁስሎች ተሰፍተው ሌላ ሌላም አስፈላጊ ሕክምና ተደርጉላት እንቅልፍ ካሸሰባት በጊላ ነበረ።

“ማን ይሆን በልጅቱ ላይ እንደዚያ ያለ ጭካኔ የፈፀመው?” ስትል ሚስት አርቸር ባሏን በመንገድ ላይ እንዳሉ ጠየቀችው። ሰጊዜው አንድም ሰው የሚጠረጠር አልነበረም። ሂሳሪም ብትሆን ሰመናገር ፈቃደኛ አልነ በረችም። ብትናገር እንደሚገድላት ታውቀው ነበረ። በፖሊሶችም በኩል ለጆንስ ተደጋጋሚ ጥያቄዎች ቀርበውሰት ሁለት ቀናት መሰሉ ከነደ በጊላ በሰለተኛው ቀን ጥፋቱን አመነ። ከዚያም መርማሪው ፖሊስ ሂሳሪን እነጋገራት።

“ተመልሼ የምገባበት የሰኝም። እንደሚገድለኝም አውቀዋለሁ” ስትል እያለቀሰች ተናገረች።

“ወደዚያ ቤት ተመልሼ ብሎ የሚያስገድድሽ ሰው አይኖርም። ሰጊዜው ከመጠሰያ ቤት እንድትቆይ ለማድረግ ይቻላል” አላት ፖሊሱ።

“መጠሰያ ቤት!” አሰች ሂሳሪ በፍርሐት ዓይኖቿ ፍጥጥ እንዳለ።

“አዎን! የሚሰበሰባቸው ወላጅ የሌላቸው ልጆች ሊቆዩባቸው የሚችሉባቸው ሥፍራዎች ናቸው”

“ድርጅት ነው ማለት ነው!”

“ድርጅት እንኳን አይደለም። አንዳንድ ቤተሰቦች እንቹን የመሳሰሉትን ልጆች ለማሳደግ በፍርድ ቤት ውክልና ይሰጣቸዋል። ከዚያም እስከ አምስትና ስድስት እየሆናችሁ በአንድ ቤት ውስጥ ልትኖሩ ትችላላችሁ። ይህን ካልፈለግሽ ደግሞ ዕድሜአቸው ሰአቅመ ሔዋን ያልደረሰ የልጃገረድ አጥፊዎች ከሚጠበቁበት የጠባይ ማረሚያ ተቋም ውስጥ ልናስገባሽ እንችላለን።”

“እንደዚያስ ከሆነ ምርጫዬ የመጀመሪያው ነው” አሰች ሂሳሪ እንደርሷ ያሉ አምስትና ስድስት ልጃገረዶች ባሉበት ቤት ውስጥ ወንድ ሊደፍራት እንደማይችል ተሰምቷታል። ዕድሜዋም አስራ ስምንት እስከሚሞላ ድረስ ጨካኛ የሚቀሯትን ዓመታት ማሳለፍ ነበረባት። ከሁለት

ቀናት በኋላ ለሂላሪ መጠለያ ለመስጠት ፈቃደኛ የሆነ ቤተሰብ ተገኝላት። ሂላሪም ልቧ የተሰቀለው ለደበቀችው አስር ሺህ ብር ስለነበረ ልብለቿን ለመውሰድ ወደ ቀድሞው ቤቷ መመለስ ነበረባት። ጆንስን በመፍራቷ ግን ሚስቷን አርቸርን ለምናት አብረው ሔዱ። የምትፈልጋቸውንም ልብለቿን በአንድ ሽንጣ ውስጥ አድርጋ ወጣች። አንዳለ ያለው ጆንስ በዚያች በሽንጣ ውስጥ አስር ሺህ ብር መያዟን ቢያውቅ ኖሮ አንቆ በገደላትም ነበረ።

ሂላሪን ከአዲሱ ቤቷ ያደረሰችት የከተማው አስተዳደር የማገበራዊ አገልግሎት ዘርፍ ሰራተኛ ነበረች። ቤቱ ከጃክሰንቪል ከተማ ዳር ላይ የተሰራ ቤት ነበረ። ከመኪናም አንደወረዱ ሂላሪ አንድ ነገር ትዝ አላትና መልካ ልውጥውጥ አለ። ከፊት ለፊቷ የምታየው ቤትና የቦስተኑ የነኢሊን ቤት ተመሳሳይ ነበረ። ግድግዳው የተቀራረፈ፣ ጣሪያው ያረጀ፣ የመስኮቶቹ ፀሐይ መከላከያዎች የተሰጣበሩ ቤት ነበረ። ወደዚያ ቤት መግባት ቢቀፋትም ተመልሳ የምትሔድበት አማራጭ ስለሌላት የማገበራዊ ጉዳይ ሠራተኛ ዋን ተከተለች። በሩም እንደተንኳኳ አንዲት መካከለኛ ሴት ከፈተኝላቸው። ሞቅ ባለ ፈገግታ ተቀበለችቸው። የቤቱም የውስጥ ቁሳቁሶች ያረጁ መሆናቸውን ሂላሪ አየች። ከዚያ ሌላ ግን ስድስት ያህል ወንድ ልጆች ጎን ለጎን ተቀምጠው በመመገብ ላይ ነበሩ።

የሴትየዋ ስም ሉዊዝ ይባል ነበረ። እርሷም ሂላሪን መኝታ ክፍሏን ልታሳይ ወሰደችት። በከፍሉም ውስጥ ሦስት ልጃገረዶች በመንገደኛ አልጋዎቻቸው ላይ ተቀምጠው በሣህን በሣህን የተሰጣቸውን ምግብ እየበሉ ነበረ። ሉዊዝ አንደገባችም ከመቀመጫቸው ብድግ ብለው በአክብሮት ተቀበሏት። እርሷም ሂላሪን አስተዋውቃት ተመለሰች። ለሂላሪም ምሳ መጥቶላት እንደነገሩ በመመገብ ላይ አንዳለች ነበረ ልጃገረዶቹ ሂላሪን ሊያነጋግሯት የጀመሩት።

በቅድሚያም ማይዳ የተባለችው ጥቁር ልጃገረድ “ሂላሪ የሚባል ስም ገና ዛሬ መስማቴ ነው። ትርጉሙ ምን ማለት ይሆን?” ስትል ጠየቀችት። ማይዳ ረጅምና ቀጭን ልጃገረድ ነበረች። በዚያም ቤት ውስጥ መኖር ከጀመረች ዘጠኝ ወራት አልፏታል።

“ትክክለኛ ትርጉምን ባላውቀውም ሂላሪየስ ከሚለው ቃል የወጣ ይመስለኛል” ስትል ሂላሪ መለሰች።

“ሂላሪየስ? ሂላሪየስ ለሚደነቅ፣ ለሚያስደስት፣ ለሚያስቅ ነገር የሚለጥ ስም ነው። እና እዚህ ቤት ውስጥ ለመኖር የዳረጉሽ ወላጆችሽ

ይህንን የመሰለ ስም ለላወጡልሽ በጣም ተሳስተዋል። አለችት ማይዳ። የማይዳ አገላለጽ ትክክል ነበረ። ሂላሪም ሌላ መልስ አልነበራትም።

“ከየትኛው ግዛት ነው የመጣሽው?” ስትል ሌላዋ ልጃገረድ ጠየቀችት።

“ከኒውዮርክ ... በስቶን... በፍሎሪዳም ውስጥ ሁለት ዓመት ኖራለሁ።”

“ግን ወደዚህ መጠለያ ለምን ለመምጣት በቃሽ? አባትና እናትሽ እስር ቤት ገብተውብሽ ነው?” አለችና ማይዳ የአውራ ጣቷን ጥፍር በጥርሷ ትክክል ጀመረ። የእርሷ ወላጆች ታስረውባት ነበረ። እናቷ በሴተኛ አዳሪነትና በስርቆት፣ አባቷ ደግሞ በድብደባ ወንጀል።

“ወላጆቼ በመሞታቸው ነው” አለች ሂላሪ

“ወንድሞችና አህቶችሽ አሉሽ?”

ሂላሪ አህቶች አሉኝ ለማለት ቃትቷት ነበረ። ግን አለኝ ብትል ባትል በዚያን ወቅት ምንስ ትርጉም ሊኖረው? ስለዚህ ዝም አንዳለች እራሷን አወዛወዘች። ማይዳ ለሂላሪ ሳታዝንላት አልቀረችም። ስለዚህም ነው “አይዘሽ! ሁሉንም ነገር እየለመድሽው ትሄጃለሽ። ሉዊዝ ግን አረመኔ እንጂ ሰው አንዳትመስልሽ” አለችት። ሂላሪ ገና ከመኪና እንደወረደች ችግር ሊገጥማት እንደሚችል ታውቋታል። ግን ምን ታድርግ? ወዴትስ ትግባ?

“ለመሆኑ ምን ምን ስራ ነው የምታሰራችሁ?” ስትል ሂላሪ ጠየቀችት።

“ማረፍ የሚባል ነገር የለም። የተገኘውን ስራ ነው የምታሰራኝ። ልብለና ቤት ማጠብ፣ ህፃናት ልጆቿን መጠበቅ፣ የአትክልት መደብ መቆፈር፣ አረም ማረም... ሁሉንም እንደባሪያ ነው የምታሰራኝ። ዋናው ነገር የምንተኛበት አልጋና ምግብ ትሰጠናለች።”

“አንግዲያውስ ከዚህ የጠባይ ማረሚያ ተቋም ይሻል ነበራ?” አለች ሂላሪ አንደመፀፀት ብላ።

“ጠባይ ማረሚያ? እርሱስ ባፍንጫዬ ይውጣ! መለስተኛ አስር ቤት ማለት አይደለም እንዴ? አንደልብሽ መግባት መውጣት አትችይም። ሀጋዊ ኃላፊነት ወስዶ የሚያስጠጋሽ ዘመድ ካላገኘሽ ወይም ዕድሜሽ አስራ ስምንት ሞልቶ ለአቅመ ሄዋን ካልደረሰሽ ከግቢው ውጪ ንቅንቅ ማለት አትችይም። ስለዚህ ለሉዊዝ ባሪያ መሆኑን እመርጣለሁ። ደግሞም እናቱ በሚቀጥለው ወር ስለምትፈልገኝ ወደ ቤታችን ትወስደኛለች።” አለች ማይዳ። ሂላሪ በዚህን ሰዓት ሌላ ትዝታ መጣባት። ከዚያ ቤት የሚኖሩት ልጆች ሁሉ እንደማይዳ ከወላጆቻቸው ጋር የመገናኘት ዕድል ሊኖራቸው ይችላል። የርሷ አባት ግን እናቷን ገድሎ የራሱንም ህይወት አጥፍቷል። “ምነው ለአንደዚህ ዓይነት ህይወት ከሚዳርገኝ በዚያን ምሽት ከእናቱ ጋር በገደለኝ ኖሮ” ስትል ተመኘች። ማይዳ በሂላሪ ሁኔታ ሳትገረም አልቀረችም። ሂላሪ በአቋቋሚ፣ በመልካ፣ በእነጋገሯ ሁሉ በዚያን ዓይነት መጠለያ ቤት ውስጥ ከሚኖሩት ልጃገረዶች ለየት ያለች ነበረች። ስለዚህ ማይዳ “አንቺስ በዚህ ቤት ውስጥ እስከመቼ የምትቆይ ይመስልሻል? የቅርብ ዘመዶችህ የሉሽም?” ስትል ጠየቀች። ሂላሪ የለኝም ስትል ራሷን በማወዛወዝ ላይ አንዳለች የማህበራዊ ጉዳይ ሰራተኛዋ ገባች።

“ከአሁኑ ሞቅ ያለ ወሬ ይዛችኋልና” አለችና ፈገግ አለች።

“አዎ! ከሂላሪ ጋር እየተጫወትን ነበረ” አለችት ማይዳ።

“ጉሽ ማይዳ በደንብ አለማምጃት” አለችትና ተመልሳ ወጣች። ወዲያውንም የደወል ድምፅ ተለማ። ልጆቹ ስራ የሚጀምሩበት ሰዓት ደርሶ ነበር።

ለዚያን ዕለት ለሂላሪ ተሰጥቷት የነበረው የቤት ውስጥ ስራ ነበረ። ለልጆቹ የሚሆን እራት የምታዘጋጀውን ሉዊዝን ስታግዛት አመሸች። ራት ከተሰላም በኋላ ዕቃዎቹን አጣጥባ ጨረሰችና ወደ መኝታ ክፍሏ ሄደች። የተቀሩት ልጃገረዶች በስራ ተዳክመው ነበርና ጋደም ጋደም ብለው ነበረ። ሂላሪም ከአልጋዋ ላይ ወጣችና በጀርባዋ ተንጋላ አዲሱ ኑሮዋንና ከጆንስ ጋር ያሳለፈችውን ጊዜ ማገናዘብ ጀመረች። የአሁኑን እጥፍ በእጥፍ የሚሻል ሆኖ አገኘችው።

ከምሽቱ አንድ ሰዓት ተኩል ላይ ሉዊዝ ወደ መኝታ ቤታቸው መጥታ መብራቱን ካጠፋች በኋላ በሩን ከወጪ ቆልፋ ሄደች። የመኝታ ቤት በር ሲቆለፍ የማትወደው ሂላሪ ድምጿን ዝቅ በማድረግ “ማይዳ! ማይዳ! ስትል ተጣራች።

“አቤት!” አለችት ማይዳ።

“ለምንድነው በራፋን ከውጪ የምትቆልፈው?” አለችት ሂላሪ።

“ከወንዶቼ ልጆች ጋር የምንገናኝ እየመለላት ነው ትቀናለች መሰለኝ” ብላ ሌላዋ ከሂላሪ አጠገብ ተኝታ የነበረችው ልጃገረድ መለሰችላትና ሁለቱም ተሳሳቁ።

“ወደ መፀዳጃ ቤት መሄድ ቢያስፈልገንስ?” አለች ሂላሪ አሁንም።

“ሰሽንት ከሆነ ቀላል ነው አልጋሽ ላይ መልቀቅ ነው” ስትል ሦስተኛዋ ልጃገረድ ቀለገችባት።

“በማግስቱ ግን አንሰላሽን እራሰሽ ነሽ የምታጥቢያት” አለችና የመጀመሪያዋ ልጃገረድ አከለችበት፣ አሁንም ተሳሳቁ።

“የአሳት ቃጠሉ ቢነሳስ ማይዳ?” አለችና ሂላሪ ሌላ ጥያቄ አነሳች።

“መጠበስ ነዋ ሂላሪ! እንደ ድንች መለብለብ! አይዘሽ ግፋ ቢል ነጭ ቆዳሽ እንደኔ ጣዝማ ቢመስል ነው” አለችና ማይዳ አሳቀቀች።

የመጠለያው ሁኔታ እንደዛን ዕለቱ የሚዘልቅበት ከሆነ ሂላሪ የሚቀጥሉትን አምስት ዓመታት በቀላሉ ልታሳልፍቸው እንደምትችል አርግጠኛ ሆነች። ከዛ በኋላ ግን ከሻንጣዋ ውስጥ የደበቀችውን ብር እውጥታ እህቱቿን መፈለግ ነበረባት።

ማይዳ በዚያ መጠለያ ውስጥ እስካለች ድረስ ሂላሪ ፍፁም ደስተኛ ነበረች። ቀደም ሲል ማይዳ እንደነገረችት ከጠዋት እስከማታ እንደለሩ ቢውሉም ቢያንስ የሚበሉት ምግብና መጠለያ ነበራቸው። ሉዊዝም ብትሆን ለልጃገረዶቹ የምታደርግላቸው ጥንቃቄ እንደቀጠለ ነበር። ወንዶቹ እንዳያስቸግሯቸው ማታ ማታ በሩን ከውጪ መቆለፏን አትረሳውም። በምግብም ጊዜ እንኳን ለየብቻ ነበረ የሚመገቡት።

ማይዳ ከመጠለያው በሄደች በእስራ አምስተኛው ቀን ሌላዋንም ልጃገረድ ወላጆቿ መጥተው ወለዷት። የርሷም እናትና አባት ዕፅ በመሸጥ ወንጀል ተይዘው የታለሩባት ነበሩ። የተቀሩትም ሁለት ልጃገረዶች ሲሆኑ በዚያ መጠለያ ብዙ አልቆዩም። በሰባተኛው ወር ላይ ሂላሪ ብቻ ቀረች። በዚያን ጊዜ ከወንዶቹም ልጆች ሶስቱ በወላጆቻቸው ተወስደው ነበረ።

ብርቅርቅታ

ሂላሪ ብቻዋን ማደር ከጀመረችበት ቀን አንስቶ ሱዊዝ እንደ በፊቱ የመኝታ ቤቱን ከውጪ መቆለፏን ትታዋለች። ምናልባትም ወንዶች ልጆች ሦስት እስከሆኑ ድረስ ሊተፋፈሩ ስለሚችሉ አንዲን ልጃገረድ ምንም ሊያደርጓት አይችሉም የሚል ግምት ኖሯት ሊሆን ይችላል። ልጆቹ ግን በልባቸው ሂላሪን ቢከጅሏትም ከስታራዋን ሱዊዝን ያለመጠን ይፈሯት ነበረ። በነማይዳም ምትክ ወደ መጠሰያው ይመጣሉ የተባሉት ልጃገረዶች ባስመድረሳቸው ሂላሪ ሕራ በዝቶባት ሰነበተች። ሱዊዝም የማህበራዊ ጉዳይ ስራተኛዋን ከአንድም ሁለት ጊዜ ወደ ቢሮዋ ሂዳ እነጋግራታለች። እነኝም ወንዶች ሂላሪን ሊደፍሯት የበቁት በዚያን አጋጣሚ ነበረ።

ሱዊዝ በምሳ ሰዓቱም ባስመመሰሷ ሰልጆቹ ምግብ ያቀረበች ላቸው ሂላሪ ነበረች። አንደተሰመደው እርሷ ምሳዋን በሰህን አድርጋ ወደ መኝታ ክፍሏ አመራች። እነኝም ወንዶች በዚያን ጊዜ ተጠቃቀሱና በዓይናቸው ይከተሏት ጀመረ። መግባቷንም አንዳዩ ከመኝታቸው ትልቁ የነበረው ጆርጅ ተነሳና ወደ ሂላሪ ክፍል ሄዶ ከበራፍ ላይ ቆመ። እራስ ምታት እንዳመመውም አስመስሎ ሂላሪን ስፕሪን ካላት እንድትሰጠው ጠየቃት። እርሷም በእጇ ያያዘችውን ሰህን አስቀመጠችና ሻንጣዋን ከአልጋው ስር ሰመሳብ ጉንበስ አሰች። ያን ጊዜም ጆርጅ ከቱ ሳያሰማ ገብቶ ከጎሳዋ ጥርቅም አድርጎ ያዛት። የተቀሩትም ሁለት ወንዶች ልጆች ወዲያው ደረሱና ተጋግዘው ሂላሪን ከአልጋው ላይ ጣሏት። ከደረሷም ቀና እንዳትል አንደኛው ልጅ ከአልጋው ጋር አጣበቃት። ሌላው ልጅ ደግሞ የሚንፈራገጡ እግሮቿን ጥርቅም አደርጎ ያዛቸው። ጆርጅ በራፉን ከውስጥ ዘጋና የሱሪውን መዝጊያ አየተቻኮሰ ከፈተ። ከዚያም የሂላሪን ቀሚስና ውስጥ ልብስ ወደ ላይ ብሎ መታንታዋን ተረተረው። ከጭንፍ ጭንፍ መሀል ገባ። ሂላሪ ምንም ያህል አራሷን ለማስለቀቅ ትፍጨርጨር እንጂ ከእንግዲህ ከብረ ንፅህናዋን ላለማስደፈር የነበራት ዕድል የመነመነ ነበረ። ጆርጅ ዕድሜው አስራ ስድስት ዓመት ቢሆንም አካላቱ ከአዋቂ የሚያንስ አልነበረም። እግርና እግሮቿም ተወጥረው ስለተያዙሉት ሂላሪን በቀላሉ ደፈራት። ደም በደም ቢያደርግም ስሜቱ አስከረካሳት አልሰቀቃትም ነበረ። ጆርጅ ከላይዋ ተነሳና እግሮቿን ይዞ ሰነበረው ልጅ ተራ ሰቀቀለት። ቀጠለናም ሦስተኛው ልጅ ተተካ። የሂላሪ እንባ ጉንጭና ጉንጨ ላይ ይፈስ ነበር። ጆርጅ በድጋሚ ተገናኛት። ከዚያም... ከዚያም ሲል ሦስቱም እንዳሻቸው ተፈራረቁባት። ከዚያ በኋላ ሂላሪ ህሊናዋን መሳቷን እንዳዩ ሰቀቋት።

ብርቅርቅታ

ሱዊዝ ወደ ቤት የተመለሰችው ምሽት ላይ ነበረ። ከሂላሪም መኝታ ክፍል ገብታ የሆነውን ሁሉ አየች። ሂላሪም በዚያን ጊዜ ነፍስ ዘርታ ስለነበረ ሱዊዝ ደጋግፋ ወስዳ ገላዋን አጠበቃት፤ መኝታዋን አንጥፋ አስተኛቻት።

ሂላሪ ከአልጋዋ ውስጥ የወጣችው በሦስተኛው ቀን ነበረ። መሄጃ በማጣቷ እነኛ ልጆች ባሉበት ቤት ውስጥ መቆየቱ የግድ ሆነባት። ሱዊዝም ብትሆን በስራ ስለሚያግዟት እነኛን ወንዶች ልጆች ከመጠለያው ልታባርራቸው ቀርቶ ወቀሳም አልሰነዘረችባቸውም ነበረ። በዚህም የልብ ልብ ተለማቸው። በዚያንም ቀን ምሽት ሂላሪ የመኝታ ክፍሏን በር ከውስጥ ከቆሰፈች በኋላ ተኛች። ደክሟት ስለነበረ ወዲያው እንቅልፍ ወስዷት ነበረ። ልጆቹ ግን የመስኮቱን እጅታ ቀደም ሲል አላልተውት ኖሮ እኩሉ ሌሊት ሊሆን ድምፅ ሳያሰሙ መስኮቱን ከፈቱና እየተንጠለጠሉ ገቡ። ጆርጅ ከጆርባዋ ቀስ ብሎ ተኛና እንዳትጮህ አፏን አፈናት። በመጀመሪያው ቀን እንዳደረጉትም እንዳትፍጨረጨር እግርና እጇን ወጥረው ያሟት። ከዛም ከተፈራረቁባት በኋላ በገቡበት መስኮት ተመልሰው ወጡ።

ሂላሪ በማግስቱ ጠዋት ላይ ሻንጣዋን ይዛ ወደ ማህበራዊ ጉዳይ ስራተኛ ቢሮ ሄደች። የደረሰባትን ግፍ ሂላሪ አውጥታ ባትናገረውም ከፊቷ ላይ ይነበብ ነበረ። ዳግመኛም በማናቸውም መጠለያ ቤት ውስጥ ቢሆን ለመኖር እንደማትፈልግ ሂላሪ በመግለጻ የማህበራዊ ጉዳይ ስራተኛ ዋ ስጊዜውም ቢሆን ተቸግራ ነበረ። በመጨረሻ ላይ ግን ከከተማው ወጣ ብሎ በተሰራው የልጃገረዶች ጠባይ ማረሚያ ተቋም ውስጥ ቦታ አገኘ ችላት።

በተቋሙም ውስጥ ለሂላሪ የግል መኝታ ክፍል ተሰጣት። ከሌሎችም ልጃገረዶች ጋር ተገናኝታ ለመጫወት አትፈልግም ነበረ። አቋርጣም የነበረውን ትምህርት ለመከታተል አሁን ዕድል በማግኘቷ በርትታ ታጠና ጀመረ። ያገኘችውንም መፅሐፍ ማንበብ ትወድ ነበረ። ያላትም ዓላማ አንድ ነገር ብቻ ነው። ዕድሜዋ ለአቅመ ሄዋን ሲደርስ ከዚያ ተቋም ውስጥ ወጥታ አሁቶቿን መፈለግ ነበረባት። በእርሷ ላይ የደረሰው ግፍ በአሁቶቿም ላይ እንዳይፈፀም ትምህርቷን ጠንክራ በመከታተል ስራ መያዝና አሁቶቿን ማሰባሰብ ኃላፊነቷ መሆኑ ጠልቆ ይሰማታል። በመሆኑም ስትምህርቷ አንድም ቀን በዝና አታውቅም። የብቸኝነት ጠባይዋም አንድ ጊዜ በመታወቁ ማንም ሊቀርባት አልደፈረም

ብርቅርቅታ

ነበረ። የምትመኘውንም የሰላም ኑሮ በማግኘቷ እንደ አጥንት ደርቆ የነበረው ሰውነቷ ቀስ በቀስ እያማረበት ሄደ።

ቀናት ወደ ወር፣ ወራትም ወደ ዓመታት እየተሸጋገሩ በአስራ ሰባት ዓመት ዕድሜዋ ሂላሪ የሁለተኛ ደረጃ ትምህርቷን አጠናቀቀች። ፈተናውንም በከፍተኛ ማዕረግ በማሰፋፋት የክሊኒክ ትምህርት የመከታተል ዕድል ተሰጥቷት ነበረ። ሂላሪ ግን ይህን ዕድል በማግኘቷ አልተደሰ ተችበትም። ምንጊዜም ከፊቷ ድቅን ይሰባት የነበሩት ሚጋና አሌክሳንድራ ነበሩ። ኮሌጅ ገብታ ትምህርቷን እስከምትጨርስ ድረስ የእህቶቿን ነገር ቸል ልትሰው አልፈሰገችም። እነኚያ ያለ እናትና አባት የቀሩ ህፃናት፣ እነኚያ ከአንድ እህታቸው በግድ ተነጥሰው የተወሰዱ ህፃናት ትዝታ ምን ጊዜም እንደእግር አሳት ያንገባግባት ነበረ። ስምንት የመራራ፣ የመከራ ዓመታት አሳልፋለች። አቅመ ሄዋን ለመድረስ የሚቀራት ደግሞ አንድ ዓመት ብቻ ነው። ስለዚህ ከቤጭ ድረስ አስጠርታ የነፃ ትምህርት ዕድል ማግኘቷን ወደ ነገረችት የትምህርት ቤቱ ርዕሰ መምህር በሀዘኔታ እያየች ትምህርት የመቀጠል ፍላጎት እንደሌላት ራሷን በማወዛወዝ ገለጸች።

“ሰምን! ምናልባት ሌላ ምርጫ ይኖርሽ ይሆን?” ስትል ርዕሰ መምህሯ ጠየቀችት። “ነበረኝ። ግን ዕድሜዬ አስራ ስምንት ባለመሙላቱ ብቻ ነው የተቸገርኩት” አለች ሂላሪ እንገቷን ሰበር አድርጋ።

“በግምት ወደ ሌላ ከተማ ሰመሄድ የምትፈልገው ይመስላል” አለችት ርዕሰ መምህሯ።

“አዎን። ግን እንደልቤ እንዳልንቀሳቀስ መሰናክል የሆነብኝ የዕድሜዬ ጉዳይ ነው” አለች ሂላሪ እንባዋ እየመጣባት።

“የት ለመሄድ ነበር የምትፈልገው?”

“ወደ ኒውዮርክ ነበረ” ስትል ሂላሪ መሰለችላት።

“ኒውዮርክ በጣም ትልቅ ከተማ ነው። ከዚያ ዘመዶች አሉሽ?” ሂላሪ ራሷን በአስታ አወዛወዘች፤ ዘመድ ቢኖራትም ኖሮ እንዴት አራት ዓመታት የሚያህል ጊዜ በጃክሰንቪል ከተማ በሚገኝ ጠባይ ማረሚያ ውስጥ ትቆይ ነበረ! ወደ ኒውዮርክ ለመሄድ የፈለገችው ግን ዕድል ቀንቷት ትንንሽ እህቶቿን ለመፈለግ ነው። መተማመኛውም በሻንጣዋም ውስጥ የነበረው አስር ሺህ ብር ነበረ።

ብርቅርቅታ

“በእርግጥ ለመሄድ ከፈለግሽ ከሚመስከታቸው ባለስልጣኖች ጋር ተነጋግራ በጥቂት ቀናት ውስጥ መታወቂያ ላስጠጣልሽ እችላለሁ” አለችት ርዕሰ መምህሯ።

ሂላሪ በዚህ ባልተጠበቀ ዕድል የተሰማት ደስታ ከእስከ አልነበረውም። ርዕሰ መምህሯን አመሰግና ከተሰናበተችት በኋላ ክፍሏ ሄደች። ከአልጋዋ ላይ ጋደም ብላ ጣሪያ ጣሪያውን እያየች ፈገግ አለች። የሰምንቱ የሰቃይ፣ የውርደት፣ የብቸኝነት ዓመታት ማብቂያ መድረሱ ተሰምቷት ለመጀመሪያ ጊዜ ልቧ በደስታ ዘለለ። የእህቶቿንም ዕድሜ በአእምሮዋ አሰላች። ትንሿ ሚጋን በዚያን ጊዜ ዘጠኝ ዓመት አሌክሳንድራ ደግሞ እስራ ሶስት ዓመት ይሆናቸዋል። ሂላሪ ስራ ፈልጋ እስከምትይዝ ድረስም ቢሆን ከሻንጣዋ ውስጥ በደበቀችው አስር ሺህ ብር እህቶቿን በውጥ ተንክባክባ ለማስተዳደር እንደምትችል ታውቃለች። እህቶቿን ማግኘት ከባድ ነገር መሰሉ አልታያትም። ኒውዮርክ እንደ ደረሰች ቀጥታ ፓተርሰን ጋ ትሄዳለች። ከርሱም አድራሻቸውን ጠይቃ እህቶቿን በአንድ ጣሪያ ስር ማሰባሰብ ቀላል ነው። ከአንድ ሳምንት በኋላ ሂላሪ ወደ ኒውዮርክ በሚወስደው አውቶብስ ተሳፈረች። ከፊቷም ላይ የብሩህ ተስፋ ነፀብራቅ ይነበብ ነበረ። የጃክሰንቪልን ከተማ ትታ በመሄዷም የሚሰማት ቅሬታ፣ ትዝታ፣ ከቶ አልነበረም። የምትለየው ዘመድና ጓደኛ አልነበራትም። አረንጓዴዎቹ ዓይኖቿ ህልማዊ አመለካከት የሚያዩ ይመስሉ ነበረ። ያሰፋትም ስምንት የቅዠት ዓመታት ከአእምሮዋ ተፍቀው በአዲስ ተስፋ ታደሱ።

ምዕራፍ ዘጠኝ

ክጃክሰንጢል ከተማ የተነሳው እውቶብስ በሁለተኛው ቀን ኒውዮርክ ደረሰ። ሂሳብም ከስምንት ዓመታት በኋላ የኒውዮርክን አውራ ጎዳናዎች በእግረ ሰመርገጥ በቃች። ፓተርሰን ወደ ባሰቀን ከተማ የወሰዳት አባቷ ህይወቱን በገዛ እጁ ባጠፋ በሦስተኛው ሳምንት ነበረ። ያሰ መጠንም ብቸኝነት ስለተሰማት ከራስ ፀጉሯ እስከ አግር ጥፍሯ ዘገነናት። በዓይነ ህሊናም ላይ የእህቶቿ የሚጋንና አሌክሳንድራ፣ የእናቷ የሶላንድና የአባቷ የዎከር ትዝታ ተራ በተራ አየቀረበ ዓይኖቿ እንባ አቋቱ። ልትቆጣ ጠረውም ባለመቻሏ አንደ ክረምት ምንጭ ያሰማቋረጥ ፈሰሰ። ከእውቶ ብስም መናኸሪያ የወጣችው ከሌሎች ተሳፋሪዎች አጅግ ዘግይታ በመጨረሻ ላይ ነበረ።

የጃክሰንጢል ከተማ ጠባይ ማረሚያ አስተዳደር ሂሳብን ባዶ እጇን አላሰናበታትም። ሰጊዜውም ቢሆን የሚረዳት አምስት መቶ ብር ተሰጥቷታል። በዚያ ላይ ደግሞ ያ አስር ሺህ ብር ነበራት። ሂሳብ ከአንዲት አነሰተኛ ሆቴል ሄዳ ገለልተኛ የሆነ መኝታ ክፍል መርጣ ከተከራየች በኋላ ከአቅራቢያ በሚገኘው ባንክ ገንዘቧን አስቀመጠች። ስዚያንም ቀን ራቷን በያዘችው ሆቴል ውስጥ ተመገበች። ከአንግዲህ ግን ሂሳብ ገንዘብ መቆጠብ ነበረባትና በሳንዱዊችና በሐምበርገር ለመኖር ወሰናለች። በቀላሉ ስራ ሰማግኘት እንደማትችል ታውቃለች። ብታገኝም ምናልባት ክዝቅተኛ ደረጃ መጀመር ይኖርባታል። ከዚያም ራሷን በማታ ትምህርት የማሻሻል ዕድል ብቻ ይጠበቃታል። በመሆኑም እህቶቿን ያሰ ችግር ሰማስተማር ከዚያችው ደቂቃ ጀምሮ ሂሳብ ስገንዘብ አወጣጧ ጥንቁቅ መሆን ነበረባት። ፓተርሰንንም ከማነጋገሯ በፊት ልታሟላው የሚገባት አንዳንድ ነገር መኖሩን በቅድሚያ አሰባበታለች።

እህቶቿን ለማየት አንደኛው ትጉት ቢሆን ኖሮ ሂሳብ ከእውቶብስ አንደወረደች በቀጥታ የፓተርሰንን አድራሻ አጠያይቃ ባነጋገረችውም ነበረ። ግን ከነፍሰ ገዳይ የባሰ አውራ አድርጋ ከምትቆጥረው ፓተርሰን ፊት በዚያ ሁኔታ ለመቆም አልፈሰገችም። የአካል ቁመናዋ የሚያሳጣት

ባይሆንም አሰባበሷ ግን አንደኛው ነበረ። ስለዚህም ኒውዮርክ በደረሰች በማግስቱ ጥሩ ጥሩ ቀሚሶችና ጫማዎች፣ አብረውትም የሚሄዱ ሌሎች ነገሮችን ለትገዛ ዋለች። ሂሳብ ወደ ትንሿ መኝታ ክፍሏ ተመልሳ የገዛቻቸውን ልብሶች እያፈራረቀች ሞከረቻቸው። በቁም ሳጥኑ መስታወት ውስጥ የምትታየው ልጅ ስምንት የመከራ ዓመታትን ያሳለፈች ልጃገረድ አትመሰልም ነበረ። ሂሳብ ውብና ለግላጋ ኮረዳ እንደ ወጣት ሰራሷም ተሰማት።

ፓተርሰንን ከማየቷ በፊት ሌላም አንድ ነገር መፈፀም ነበረባት። ስገንዘብ ስትል ባይሆንም ስነ ልቦናዊ እርካታ እንዲሰማት ብቻ ስራ አፈላ ለገች። በየጋዜጣውም የሚወጡትን ማስታወቂያዎች እንደ በአንድ አነበበች። በሁለትና በሦስት ድርጅቶች ሰቃሰ መጠይቅ ፈተና ቀርባ ነበረ ግን በዕድሜዋ አናሳነትና በፀሐፊነት ሙያ ባለመሰልጠኗ የሰራ ዕድል ተነፈጋት። ለብልግና ሲሆን ግን ሊዳሯት የሞከሩ ነበሩ።

“ዕድሜሽ ስንት ነው?” አላት ራሱ በራውና ሆዱ የገፋው የአንድ ንግድ ድርጅት የአስተዳደር ክፍል ኃላፊ።

“አሰራ ዘጠኝ” አላች ሂሳብ ትንሽ ውሸት አካላበት።

“አሰራ ዘጠኝ የሚሞላሽ አይመስሰኝም። እስቲ ሰማንኛውም ቁሚና ልይሹ አላት በግራ እጁ በያዘው መሐረብ ፊቱ ላይ ችፍፍ ያሰውን ላብ እየጠረገና ከመቀመጫው አየተነሳ። ሂሳብ አንደታዘዘችው ተነስታ ቆመች። ቦርጫው ራሱ በራ ሰውዬ ወደርሷ ተጠጋና አገጫን ይዞ ፊቷን ቀና በማ ድረግ ዕድሜ በዓይን ይነበብ ይመስል፣ አረንጓዴ ዓይኖቿን ትክ ብሎ ሲያያቸው ቆየ። ከዚያም ቀስ ብሎ ወደ ደረቷ ወረደና ጡቶቿን አሻሻቸው አዝማሚያው ቢገባትም ሂሳብ ነኝ እንዳለችው ዕድሜ ሰማሰመሰል ስትል ዝም አለችው። ዝቅ አለና ዳሌዋን ጥብቅ አድርጎ ይዞ ሲሰማት ሲል በቃሪያ ጥፊ ዓይነ ላይ ግጥም አደረገችበት። ክው ብሎ ደንግጦ ነበረና ሂሳብ ከአቅፋ አምልጣ ከክፍሉ አየተቻከለች ወጣች። በመንገድም ላይ እንዳለች ደጋግማ የምታሰላስላው አንድ ነገር ነበረ። ‘ለምንድን ነው ወንዶች ሊያባልጉኝ የሚፈልጉት? የአክሱቲ ባል ጆንስ... አነኛ ወንዶች ልጆች... አሁን ደግሞ ይህ ሰው ... በዚህ ሁኔታ ከቀጠለ ስራ ማግኘቴንም እንጂ ስትል አሰበችና ትካዜ ገባት።

ተስፋ እንደቆረጠች ሳይሆን፤ ሂሳብ ከአንድ የሰራተኛ ማሰልጠኛ ድርጅት ውስጥ በአስተናባሪነት የመቀጠር ዕድል አጋጠማት። ሂሳብ ቆንጆ

ብርቅርቅታ

ብቻ ሳትሆን፤ በአስተሳሰቧ በሰላ፤ በአለባበሷም ጥንቁቅ በመሆኗ ዕድሜዋ እንዳለችው አስራ ዘጠኝ ባይመስልም በሰላምንት ዘጠና አምስት ብር እየተከፈላት ለመስራት ተቀጠረች። በማግለቱም ስራ እንድትጀምር ተነግሯት ስለነበረ እስካሁን ያዘገየችውን ተቀዳሚ ተግባር በዚያን ዕለት ከሰዓት በኋላ ላይ ለመፈጸም ወለነች።

ፓተርሰንን ለእንዴና ለመጨረሻ ጊዜ ለማነጋገር በፖርክ እውራ ጎዳና ላይ ወደ ሚገኘው ቢሮው ታክሲ ተከራይታ ሂደች። በመሰታወትና በክሮም ከተዋበው ረጅም ህንፃ ደርሳ ከታክሲው ስትወርድ ሆዱን ባር ባር አለው። ወደ ህንፃውም ለመግባት አመነታች። በህፃንነት ዕድሜዋ አይሰቃዩ ስቃይ ቢደርስባትም፤ እሁቶቿን አንድ ቀን እገኛቸዋለሁ የሚለው ጉጉቷ ነበረ የመንፈስ ፅናት ለጥቷት በትዕግስት ያሳለፈችው። ያም ቀን ዛሬ ደረሰ። ከፓተርሰን የእሁቶቿን እድራሽ ጠይቃ ታገኛለች። ከዚያም በሰላምንቱ መጨረሻ ላይ አለ-በት ድረስ በመሄድ ታመጣቸዋለች። ስታገኛቸውም ምን እንደሚለማት ከወዲሁ ታያትና ሞላ ለውነቷ ተንዘፈዘፈ።

የተሸከሟት እግሮቿ ሊከዲት ቢቃረቡም እንደምንም ከህንፃው ውስጥ ገብታ ወደ ሊፍቱ አመራች። አንደ ጥይት የሚወረወረው ሊፍ ትም ሳታውቀው ከሰላሳ ስምንተኛ ፎቅ ደርሶ ቆመ። ሂሳሪ እንደዚያ ያለ ህንፃ አይታ አታውቅም። እርግጥ አባቷና እናቷ ለሽርሽር ወደ አውሮፓ ወሰደዋቸው በነበረበት ወቅት በሮምና በፓሪስ ከተማ አንዳንድ የሚያስደንቁ ህንፃዎች አይታ እንደነበረ ታስታውሳለች። በተለይ የሮማውን ከሎስዮም፤ የፓሪስን የኢፊል ታወር አትረሳቸውም። ፓሪስ ውስጥ በከረመ-ባቸው ቀናት ያደሩበት የራትዝ ሆቴል፤ እናቷ ሰላንጅ እጇን ይዛት በትላልቅ ሱቆች ውስጥ ያደረጉት ጉብኝት አይዘነጋትም። ከሁሉም ከሁሉም ደግሞ አባቷ እናቷን በገደለበት ምሽት እርሱ ምን ብሎ እንደተናገረና እርሷም ምን ብላ እንደመሰሰችለትና በንዴትም ዘሎ አንገቷን እንዳነቀው ከሀሊናዋ የማይፋቅ ነው።

የሊፍቱ በር ተከፍቶ ሂሳሪ ወረደችና ወደ ፓተርሰን ቢሮ የሚያመለክተውን ቀስት ተከትላ በኮሪደሩ ላይ ሄደች። ከአንገላ ማረፊያ ክፍል አንደገባችም አንዱት ከርሷ በዕድሜ ብዙ የማትበልጥ ልጅ ተቀበለች። ሂሳሪም በማግለቱ የሚጠብቃት የአስተናግሪነት ስራ ከዚያ የተለየ አልነበረም። ሂሳሪ ራሷን ከልጅቱ ጋር በሐሳቧ አወዳደረች። ከዚያች ከልጅ በአለባበሱም ሆነ በመልክ እጅግ እንደምትሻልም ተለማት።

ብርቅርቅታ

አንደ አዋቂም ከስተር ብላ ተጠጋቻትና “ሚስተር ፓተርሰንን ለማነጋገር እፈልግ ነበረ” አለችት።

“እርሳቸውን ለማነጋገር ቀጠሮ ሰጥተውሽ ይሆን?” ስትል ልጅቱ ሳቅ እለችና መለስታለች። ሂሳሪ ግን ከቀድሞ ሁኔታዋ አልተሰወጠችም ነበረ። በዙሪያ የምታያቸው እጅግ ዘመናዊ የቢሮ ዕቃዎች፤ ሶፋዎች፤ እንደረግረግ ትሙክ ትሙክ የሚለው ዳር ከዳር የተንጣለለው ምንጣፍ ተደግምረው ክፍሉን ግርማ ቢያላብሉትም የሂሳሪን በራስ የመተማመን ጥሜት አላወኩትም፤ ስለዚህም ፍፁም ተዝናንታና እራሷን ተቆጣጥራ “ቀጠሮ መያዘ የሚያስፈልግ አይመስለኝም ደግሞም አሁኑኑ ነው ላናገረው የምፈልገው” ብላ ሂሳሪ ስትመልስላት ልጅቱ ሚስተር ፓተርሰንን ዘርጥጣ አንተ በማለቷ ግራ እንደመጋባት ብሏት “ስምሽን ብትነግራኝ?” አለች ለመጻፍ የማስታወሻ ደብተሯን እያዘጋጀች።

“ሂሳሪ ምክር” አለችት ሂሳሪ።

“ሂሳሪ ምክር ነው ያልሽኝ?” ስትል ልጅቱ ለሚን በድጋሚ ጠራችና ሳትፅፍ ቀና በማለት “እንደነገርኩሽ በቅድሚያ ቀጠሮ መያዝ ይኖርብሻል” አለችት።

“ሂሳሪ ምክር ልታነጋግርህ ትፈልጋለሽ ብለሽ ንገሪው። ከዚያም ለምን ቀጠሮ መያዝ እንዳለፈለገኝ ታውቁዋለሽ”

“አልችልም የኔ እመቤት፤ ታስቆጪኛለሽ” አለች ልጅቱ።

“እይቆጣሽም” አለችት ሂሳሪ

“ለምን?” አለችና ከላይ ታች በመገረም ታያት ጀመረ።

“የክርስትና አባቱ ነው” አለችና ሂሳሪ ፤ የተናገረቻቸው ቃላት በልጅቱ ላይ ሊያሳድሩ የሚችሉትን ለውጥ በዓይኖቿ ተከታተለች።

ልጅቱም “ነው አንዴ?” አለችና የቢሮው ውስጥ መነጋገሪያውን መሳሪያ ቁልፎች ቁጥር እየተቻከለች ተጫነች። ብዙም ሳይቆይ መልስ በማግኘቷ “የሚስተር ፓተርሰን ልዩ ፀሐፊ እየጠበቀችሽ ስለሆነ ከሚቀጥለው ክፍል ውስጥ ብትገቢ ስትል ከመቀመጫዋ ተነሳታ ወደ አንድ የተዘጋ በር አሳየችት። ሂሳሪም አመሰግናት ወደ ተነገራት ክፍል አመራች። ዳር እስኪዳር በቀይ ምንጣፍ አገጠ የነበረው ክፍል ከመለስተኛ አዳራሽ አያንሳም። ዙሪያውንም በቆዳ በተደጉሉ የሀግ መጻሕፍት የተጨናነቁ ባለ መስታወት

ብርቅርቅታ

መደርደሪያዎች ተገጥጦቸዋል። መሐል ላይ ከሚታየው ትልቅ ጠረጴዛ በስተኋላ አንዲት ጠና ያለች ሴት የሂላሪን መግባት ቆማ ትጠባበቅ ነበረ። ፈገግታም አያሳዩቻት ወደርሷ ቀርባ የእጅ ሰላምታ ከሰጠቻት በኋላ ወደ ሚስተር ፓተርሰን ቢሮ ይዛት ሄደች።

አምን! ሂላሪ ፓተርሰንን ከስምንት ዓመታት በኋላ ልታየው ነው። ለአንድና ለመጨረሻ ጊዜ ዛሬ ታነጋግረዋለች። እርሱ ነው ያለ ፍላጎቷ ከነ ኢሊን ጋር እንድትኖር ያደረጋት። ለኢሊን ባል ለጆንስ ጭካኔም አሳልፎ የዳረጋት ፓተርሰን ነበረ። ወላጆች ያልነበራቸው ልጆች በሚኖሩበት መጠለያ ቤትም ለመኖር ያበቃት ዋናው ምክንያት ያው ፓተርሰን ነበረ። በእነኛ ወንዶች ልጆች ከብረ ንፅህናዋ እንዲደፈር ኢስብሳዊ አድራጎት እንዲፈጸምባት፣ በጃክሰንቪል ጠባይ ማረሚያ ለመግባትም ምክንያቱ አሁንም ፓተርሰን ነው። በተለይም እባቷ እናቷን በገደለበት ምሽት ለጥሉ መንስኤ የነበረው ይኸው ፓተርሰን መሆኑን ተደብቃ ከነበረችበት ከበራፋ ስር ሆና አዳምጣለች። ከሚጋንና ከአሌክሳንድራም ጋር የለያት ፓተርሰን ነው። በዚያን ቀን ከመንገድ ጻር ተንበርክካ የእህቶቿን ስም እየጠራች ያለቀለችው ለቅሶ ታወሳትና በዓይኖቿ ጢም ያለውን እንባዋን ታግላ ዋጠችው።

ልዩ ፀሐፊዋ በሩን ስታንኪኪ “ይግቡ!” የሚል ድምፅ ተሰማ። ሂላሪ ያንን ድምፅ በደንብ ታስታውሰዋለች። ፀሐፊዋ በሩን ክፍታ ካስገባቻት በኋላ ዘጋችውና ተመልሳ ሄደች። ሂላሪና ፓተርሰን ከስምንት ዓመታት በኋላ ተያዩ። ከመስታወትና ከአልሙኒየም ከተሰራ ጊዜ እመጣሽ ጠረጴዛ ኋላ ተቀምጧል። ክጀርባውም በነበረው ሰፊ መስኮት የኒውዮርክ ከተማ ወሰል ብላ ትታያለች። የፓተርሰን ዕድሜ በሃምሳው አካባቢ ቢሆንም ላየው ሰው ሽማግሌ ነበረ የሚመስለው። ከመርገፍ የዳነው ፀጉሩ ሸብቷል። የዓይኑ ቆዳዎች ተሽብሽበው ጉንጮቹ ተጣብቀዋል። ሂላሪም ሰላምታ ሊሰ ጣት ሊነሳ፣ የረጅም ቁመናውን አከሳስ እያየች ከመቃብር ያመለጠ እስከሬን መስሎ ታያት።

እርሷ ግን ገና የምታድግ ሰግላጋ ወጣት ናት። ከእሳቷ ከወረሰችው ጥቁር ፀጉሯ በስተቀር ቁርጥ እናቷን ሰላንጅን ነበረ የምትመስለው። ልክ ከሃያ አንድ ዓመታት በፊት በፓሪስ ደአርኩል ጎዳና ላይ ፓተርሰንና ምክር እንዳገኙት ሰላንጅ የሂላሪም አቋምና አመለካከት ተመሳሳይ ነበረ። ፓተርሰን ተጠግቶ እጇን ለመጨበጥ ፈሰገና ሐሳቡን ቀየረ። እስተያየቷ ከበረዶ የቀዘቀዘ ስለነበረ ወደፊት ለመሄድ ፈራ። ምን ያህል እንደምትጠላውና እጁን በላይዋ ለማሳረፍ ቢምክር ልትገድለው እንደማትመለስ ታወቀውና

ብርቅርቅታ

ባለበት መቆምን መረጠ። በተሰባበረም እነጋገር “ሂላሪ! ደህና ነሽ?” የሚሉትን ቃላት ብቻ ደፍሮ ተናገረ።

ስለ ሂላሪ ደህንነት መጠየቂያው ጊዜ አሁን አይደለም። ፓተርሰን ቃላቱ ከአፋ ካመለጠት በኋላ ተቆጮ። ሂላሪም ብትሆን እንደዚያ ብሎ ስለጠየቃት ይበልጥ ጠላቸው። ልፍስፍስና ወኔ ቢስ ለው መሆኑን ለማንበብ የቻለችው በዚያን ጊዜ ነበረ። ከእርሱ ጋር በሰላምታ ልውውጥ የምታጠፋው ጊዜ፣ ያለፈ ትዝታ አንስታ የምትጫወትበት ትዕግስት አይኖራትም። የመጣችው ለአንድ ነገር ብቻ ነው። ስምንት ዓመታት በሙሉ በልቧ እንደፀላት ቀርባ ላቆየችው አንድ ነገር ብቻ ስትል ነው ፓተርሰንን ለማነጋገር የምትፈልገው።

“እህቶቼ የት እንዳሉ እንድትነግረኝ ነው የምፈልገው?” ዓይኖቿን ከዓይኖቹ ላይ ተክላ። ሂላሪ ሰጥቶቿ መልስ እስከሚሰጣት የፊቱን መለዋወጥ በቀላሉ አጤነችው። ፍርሐትና ጭንቀት ይፈራረቁባታል። ልክ ከበሬቱም ይልቅ አሁን ሳፊ ሞት መስሎ ቢታያትም ትንፋሷን ሰብሰባ ምን እንደሚል ጠበቀችው።

ፓተርሰን ዛሬ ሂላሪን ሊያታልላት አይችልም። ዛሬ የዘጠኝ ዓመት ህፃን ሳትሆን ሰአቅመ ሄዋን የደረሰች ልጃገረድ ነበረች። ከስምንት ዓመታት በፊት አታሎ እህቶቿን ወሰደባት። ዛሬ ግን እህቶቿን ለመፈለግ መጥታለች። ስለዚህም የት የት እንዳደረሳቸው መናገር ነበረበት። “ሂላሪ... እባክሽ ብት ቀመጩ... ለመወያየት ያመቸናል...” በስተጥግ ወደነበረው ሰፋ እያመለከተ።

“ካንተ ጋር ሰመቀመጥ አልፈልገም ... ካንተ ጋር ሰመወያየትም አልፈልገም... ባንተ የተነሳ ወላጆቼን አጣሁኝ። ላንድ ቤተሰብ መፍረስ ምክንያት ከሆንክ ሰው ጋር ሰመነጋገር አልሻም። የመጣሁት የእህቶቼን አድራሻ እንድትነግረኝ ብቻ ነው። ከዚያም እሄዳለሁ።” አሰችው አመለካ ከቷን ሳትቀይር። ፓተርሰን የሚናገር የሚያደርገው ጠፋው። ሂላሪ የተና ገረችው በሙሉ ትክክል መሆኑን በማገባ ያውቀዋል። ግን ሂላሪ ለሰላንጅ ሞት እርሱ ምክንያት መሆኑን በምን ልታውቅ ቻለች ሲል አእምሮው ተበጠጠ። ሂላሪ ወላጆቿን አጥታለች... እህቶቿን ተነጥቃለች... ስምንት የስቃይ ዘመናት አሳልፋለች... ያ ሁሉ ሆኖ እንደ ሰላንጅ የማትበገረው ሂላሪ ከፊት ለፊቱ ቆማ መልስ እየጠበቀች ነው። መልስ መስጠት ደግሞ ግዴታው እንደሆነ ያውቀዋል። ሂላሪ ደግሞ የሚያጠናቅቅ ልጅ አልነበረችም።

ብርቅርቅታ

ትላልቅ አረንጓዴ ዓይኖቿ ልብ የሚያላላሰሰውን፣ አእምሮ የሚያመላ ልሰውን ጠልቀው የማየት ችሉታ ያላቸው ይመስሉ ነበረ።

‘እኔ የተጨነኩት ሳንቺ ነው እንጂ እህቶቻችንን የሰጠኳቸው ለደህና ቤተሰቦች ነበረ።’ አላት ፓተርሰን።

‘እንዲህ አድርጉም መጨነቅ የሕይወት ስለተጨነክልኝ ነዋ የእነዚህን የነጆንሰ መጫወቻ ያደረክኝ? በጃክሰንቪል ከተማ በየመጠለያው ቤትና በጠባይ ማረሚያ ተቋም እንድሰቃይ የተውከኝ? የዛሬውን ሃዘኔታህን የአዞ እንባ ከማፍለስ ለይቼ አላየውም። ስለዚህ ልሰማ በማልፈልገው ወሬ ጊዜ አታባክንና ይልቁኑ አሌክሳንድራና ሚጋን የት እንደሚገኙ ነግረኸኝ ብሄድ?’ አላች አፈር ድሜ በሚደባልቅ አስተያየት እያየችው።

‘አድራሻቸውን አላውቅም’ አላትና እርፍ አለ።

‘ምን? አድራሻቸውን አላውቅም? ማወቅ አለብህ ሚስተር ፓተርሰን! ትሰማኛለህ! ማወቅ አለብህ! ክእለት ውስጥ ነጥቀህ የወለድ ካቸውን እህቶቼን ለማንና የት እንደለጠሀቸው ማወቅ ይኖርብሃል!’ ብላ አምባረቀችበት። ሂሳብን እንደረሳት እህቶቿንም ይረሳቸዋል የሚል ግምት አልነበራትም። ስለዚህም አሁንም ተስፋ ባለመቁረጥ ዝም ብላ ታየው ጀመረ። ፍርሐት... ፀፀት... በደለኛነት... የመሳሰሉት ስሜቶች ይመላለሳሉ።

መቆም ስላልቻለ ካጠገቡ ካገኘው መቀመጫ ላይ አረፍ አለና በረጅሙ ተነፈሰ። በግንባሩ ላይ ችፍፍ ያለውን ላቡን መሐረብ አውጥቶ ከጠረገ በኋላ፤ ሂሳብን ቀና ብሎ እያየ አሌክሳንድራን ጉርሐም ለሚባለው ጠበቃ ነበረ የሰጠኳት። ማርጋሬት የምትባልም ወጣትና ቆንጆ ሚስት ነበረችው። ‘አሌክሳንድራን እንደነፍሳቸው ይወዷት ስለነበረ በሄዱበት ሁሉ ከስራቸው አይለዩዋትም ነበረ። ወደ አውሮፓ ለሽርሽር ሄደው እንደተመለሱ፤ ጉርሐም ዕድሜው ገፍቶ ነበርና በልብ ድካም በሽታ ሞተ። ማርጋሬት በባሏ ሞት እጅግ ከማዘኗ የተነሳ በአሜሪካ ላለመኖር ቆርጣ ወደ ፈረንሳይ አገር እንደ ሄደች አውቃለሁ። አሌክሳንድራም አብራት ነበረች... ከፓሪስም ደብዳቤ እንደጻፈችልኝ አስታውሳለሁ... ለመጨረሻም ጊዜ የጻፈችልኝ ከስድስት ዓመታት በፊት ነው ... ከዚያን ወዲህ ግን የት እንደረሰች አላውቅም... ሌላ ባል ታግባ ወይም ወደ ሌላ አገር ትሂድ የማውቀው ነገር የለኝም’ አለ ፓተርሰን ቁርጥ ቁርጥ በሚል ትንፋሽ።

ብርቅርቅታ

የሂሳብ ዕንባ በጉንጭና ጉንጫ ላይ እየተንከባለለ የቆመችበትን ምንጣፍ አራለው። ‘አክሲ ... አክሲ ... የአምስት ዓመቷ አክሲ ... ሂሲ አያላች ታቆላምጣት የነበረችው አክሲ ... አክሲ ባለ ወርቃማ ፀጉሯ ... አክሲ ባለአረንጓዴ ዓይኖቿ! ድምጹ... አሳሳቂ... አናቷን ሰላንጅን ታሰታውሳት የነበረችው አክሲ ... አክሲ ... አክሲ ... አክሲ ...’ የሂሳብ ልብ የተጨነቀ አመታቱን ጨመረ... ጮኻ የማይወጡት ሲቃ ጉርሮዋን አፈነው። አክሲ ሳቂታዋ... አክሲ ተጫዋቿ... አክሲ የትንሿ የሚጋን ሞግዚት... ‘ሚጋን?’ አላች ሂሳብ ጉዳን ልወቀውና ልረፈው ስትል።

የፓተርሰን ፊት ሐፍረት ብቻ ሳይሆን የሞት ጥላ ያንገርበት ይመስል ነበረ። እርሱም ቢሆን ቁርጠን ነግሮ ቶሎ ሊገላገላት በመፈለጉ ‘ሚጋንን የሰጠኳት ደግሞ ዴቪድና ሬቤካ ለሚባሉ ባልና ሚስቶች ነበረ... ሁለቱም ጠበቃዎች ናቸው... የተሻለ የስራ ዕድል ስላገኙ ወደ ካሊፎርኒያ የሄዱት በዚያን ዓመት ነበረ። እነርሱ ግን ከኔ ጋር ምንም ግንኙት እንዲኖራቸውና ሚጋንም ስላለፈው የቤተሰቧ ታሪክ አንድም ነገር አንድ ታወቅ አልፈለጉም... ስለዚህ ወደ ካሊፎርኒያ መሄዳቸውን ብቻ ነው የማውቀው’ አለና አቆመ።

ሂሳብ አሁን አላለቀለችም። ነፀብራቅ የሚወረውሩ በሚመስሉ አረንጓዴ ዓይኖቿ ፓተርሰንን ቁልቁል ስታየው ቆየችና ‘ሁለት ለዎች ገደልክ... ሦስት እህትማማቾች ደግሞ አለያየሁ... ለአምስት ለዎች ጥፋት ምክንያት ነህ ማለት ነው። ለምን? ለምን የአኛ ቤተሰብ ፀር ሆንክ? ወላጆቼስ የበደሉህ ነገር ነበርን? እኛስ ህፃናቶቼ ምን አደረግንህ? እኔን ለስንት ዓይነት ስቃይ እንደዳረክኝ ታውቀዋለህ? ያን ሁሉ ታግሼ ለዛሬዋ ቀን ለመድረስ የበቃሁት በእህቶቼ ትዝታ በመፅናናት ነበረ። አግኝቼ እንደ አናት ሆኜ አሳድጋቸዋለሁ ስል አንጓ ነበረ። አንተ ግን እህቶቼን በታተ ንካቸው! ይባስም ብለህ የት እንዳሉም እንኳን አታውቅም! ለዚህ ሁሉ ስራህ እግዚአብሔር ይፍረድብህ! ለኔ ግን ያንተን ዓይን ዳግመኛ አያላየኝ! እኔ ሂሳብ ተራ ለው ሆኜ የምቀር እንዳይመስልህ። አንድ ቀን ትልቅ ለው አሆናለሁ። እህቶቼንም አፈልጋቸዋለሁ። ትሰማኛለህ! አንድ ቀን አንኛ ቸው ይሆናል’ ብላ በሩን ከፍታ እንደ ጥላ ከፊቱ ተለወረች።

ፓተርሰን ለመጀመሪያ ጊዜ አለቀሰ። ጭብጥ ብሎም እንደተቀመጠ የጓደኛው የዎከርና የሳላንጅ ትዝታ ታወሰው። የሚፋቀሩ፣ ደስተኞች ባልና ሚስት ነበሩ። የሚወዷቸውን ህፃናት ልጆቻቸውን አፍሰለው ለመሞት ምክንያት የሆነው ፓተርሰን ነበረ። ፓተርሰን በዚያ ቤት ላይ ግፍ ውሏል።

በደሉንም የሚያስተሰርደሉት ምንም ኃይል እንደማይኖር ተሰማው። 'ሁለቱ የሂላሪ አህዛብ ይህን ጊዜ ወዴት ደርሰው ይሆን?' ሲል አለበ።

መልስ የሚገኝለት ጥያቄ አልነበረም። ሂላሪ ከፓተርላን ቢሮ እንደወጣች በቀጥታ የሄደችው በፖርክ አውራ ጎዳና ላይ ወደሚገኘው ቤተ መጻሕፍት ነበረ። የኒውዮርክን ከተማ ስልክ ማውጫ ዘርግታ በመና በገ ፊደላት የሚጀምሩትን ስም ዝርዝሮች አንድ በአንድ ተመለከተች። ማርጋሬትና ጉርሐም የሚሉ አምስት ጥቅሞች ብቻ አገኘች። አያንዳንዱንም ቤት ደውላ አሌክሳንድራ የምትባል የጉዲፈቻ ልጅ ስለመኖር አለመኖሯ ጠየቀች። አሌክሳንድራ የምትባል ልጅ በእንደኛውም ቤት የለችም። ቀጠለችና በካሊፎርኒያ ያሉትን ጠበቆች ስም ዝርዝር የያዘውን ጥራዝ አውጥታ ደቪድና ሬቤካ የሚሉትን ስሞች ፈለገች፤ ስምቹ ከነጭራሹ አልተመዘገቡም። እነ ደቪድ ከካሊፎርኒያ ከለቀቁ ቆይተዋል ማለት ነው። ፍፁም እምነት የነበራት በፓተርላን ነበረ። የሚታያትም በሳምንቱ መጨረሻ ላይ አህዛብን አግኝታ አንደ ሀገንነታቸው አንዷን በቀኝ፣ አንዷን በግራ እጁ ስታቅፋቸው ነበረ። በቃ እንግዲህ የነ አሌክሳንድራ ነገር... አለቀለት... የትንሿ የሚጋን ነገር... ሂላሪ ከቤተመጻሕፍቱ ጀምሮ ሆቴሊ አስከምትደርስ ድረስ መንገድ ለመንገድ እንዳለቀለች ነበረች። አህዛብንም አንደ እናቷ ዳግመኛ እንደማታገኛቸው ተሰማት። በእናቷም የሬሳ ሳጥን ላይ ከነበረው የአበባ ጉንጉን እንደወለደቻቸው ሁለት ነጫጭ ፅጌረዳዎች አህዛብንም እየጠወለጉ ሲከሰሙ፣ ብሉም ወደ አፈርነት ተለውጠው ኢምንት ሲሆኑ ለአይነ ሀሊናዋ ታያት።

ክፍል 3

አሌክሳንድራ

‘የማያልፍ ነገር የለም ምሽትም በማለዳ ይተካልና!!’

ምዕራፍ ኦስር

ከፎሽ አውራ ጎዳና ገንጠል ብሎ በሚወሰደው መንገድ ላይ በግምብ አጥር የታጠረ አንድ ውብ ህንጻ አለ። ወደ ውስጥም ሲገቡ በግራና በቀኝ ዓይን የሚሰቡ የጥድ ተክሎች የተለያዩ ቅርጽ ያላቸው የአበባ መደቦች ይታያሉ። ቤቱ ከጥንታዊ የፈረንሳይ መሳፍንት ቤተሰቦች አንዱ የነበረው የባሮን ሄነሪ ነው። ባሮኑ በዘሩ ይኩራራ እንጂ እስከዚህም ሀብታም የሚባል ሰው አልነበረም። ያንንም የመሰለ መኖሪያ ቤት ለማግኘት የበቃው የኮምት ደ.ቦርን ልጅ የነበረውን አሌክሳንድራን በማግባቱ ነበረ። በጋብቻውም ሳቢያ ካገኘው ሌላ ሌላ ስጦታ ጎን በሪቪዬራ የባሕር ዳርቻ በየዓመቱ የበጋውን ወራት የሚያሳልፍበት አራሱን የቻለ ቪላ ነበረው።

ሄነሪና አሌክሳንድራ ከተጋቡ አስራ አራት ዓመት አልፏቸዋል። ሜሪና አክሲል የተባሉ ሁለት ሴት ልጆች ለመውለድም በቅተው ነበረ። በኑሮአቸውም ፍጹም ደስተኞች ነበሩ። ከሀብት ሀብት፣ ከልጅ ልጅ በሁሉም የታደሉ፣ የሚፋቀሩ ባልና ሚስት ነበሩ። ሄነሪ አሌክሳንድራን በሐያ ዓመት ቢበልጣትም ገና አንዳየችው ወደደችው። ያን ጊዜ እርሷ ገና የአስራ ዘጠኝ ዓመት ልጃገረድ ነበረች። አባቷ ኮምት ደ.ቦርን ጋብቻቸውን ለሁለት ዓመት እንዲዘገይ አድርገው ነበረ። ምናልባትም በዚህን ወቅት አሌክሳንድራ ግን መልክ ቀናውንና ቁመናው የሚያምረውን ሄነሪን ያፈቀረችው ከልቧ ፍሮ እርሷ በሐያ አንድ አመቷ፣ እርሱ በአርባ አምስት ዓመቱ ተጋቡ።

ኮምት ደ.ቦርን ለአሌክሳንድራ ሁለተኛ የጉዲፈቻ አባቷ ነበሩ። ያም ሆኖ አሌክሳንድራ ከወላጅ አባት አስበልጣ ነበረ የምትወዳቸው። የመጀመሪያው የጉዲፈቻ አባቷ አሜሪካዊ ጉርሐም ከሞተ በኋላ ከእናቷ ከማርጋሪት ጋር ወደ ፈረንሳይ መጡ። በዚያን ጊዜ ዕድሜዋ ስድስት ዓመት ነበረ። በፓሪስ ከተማ ውስጥ ሰስድስት ወር ያህል እንደተቀመጡ ማርጋሪትና ኮምት ደ.ቦርን ይገናኛሉ። ሁለቱም የትዳር ጓደኞቻቸው በሞት ተለይተውባቸው ስለነበረ ከጥቂት ጊዜ ትውውቅ በኋላ ይጋባሉ።

ኮምት ደ.ቦርን ሌላ ልጅ ስላልነበራቸው አሌክሳንድራን በጉዲፈቻ ሕጋዊ ልጃቸውና በቸኛ ወራሻቸው ያደርጓታል። እርሳቸውም ቢሆኑ ከመጠን በላይ ይወዳት ስለነበረ አንቀባረው ነበረ ያሳደጓት። አሌክሳንድራም ሁለተኛ የጉዲፈቻ አባት መሆናቸውን ከርሳቸውና ከማርጋሪት በስተቀር ሚስጥሩን የሚያሳዩት ሌላ ሰው አልነበረም።

አንድ ነገር ሳይጓደልባት በምቸትና በድሎት ያደገችው አሌክሳንድራ በአስራ ዘጠኝ ዓመት ዕድሜዋ ሄነሪን ለማግባት በመፈለግ ያልተገረመ ሰው አልነበረም። በተለይም ደግሞ ኮምት ደ.ቦርን በዚህ በልጃቸው ውሳኔ ቅሬታ ገብቷቸዋል። እንደርሳቸው ምኞት ቢሆን ፍሮ አሌክሳንድራ በዕድሜ ከሚቀራረባት ወንድ ጋር በተጋባኝ ነበረ። የሄነሪንና የርሷንም ጋብቻ ለሁለት ዓመት እንዲዘገይ ያደረጉት ያሰምክንያት አልነበረም። ግን ያም ሆነና አሌክሳንድራ በሀሳቧ በመፅናቷ በመጨረሻ ላይ ሄነሪን እንድታገባ ተፈቀደላት። ሄነሪም እርሷን በማግኘቱ ዕድለኛ ሆነ። እንደርሱ እርሷም የመሳፍንት ዘር ነበረች። ከአባቷም ኮምት ደ.ቦርን እጅግ ሀብታም ነበሩ። በሰርጋቸው ዕለት ከሺህ የሚበልጡ እንግዶች ተጋብዘዋል። ከዚያም የጫገላ ጊዜያቸውን ያሳሰፉት የአትላንቲክ ወቅያኖስን አቋርጠው በሀይቲ ደሴት ነበረ። ልክ በዓመቱም አሌክሳንድራ ሌት ልጅ ወለደች። አባቷም ኮምት ደ.ቦርን የልጅ ልጅ ባዩ በሁለተኛው ዓመት ጻፈ።

ከኮምት ደ.ቦርን ሞት በኋላ አሌክሳንድራ ሰባሏ ትሳሳሰትና ታስብ ለት ጀመረች። እርሱም የሚለያት እየመሰላት ሲበዛ ትንሰፈሰፍለት ነበረ። አድርጊ ያላትን ሁሉ ከመፈፀምም ወደ ኋላ አትልም ነበረ። የፖስቲካ ሰው ስመሆን ዕቅድ ስለነበረውም በየምሽቱ እንግዶች አንደጋበዘ ነው። አሌክሳንድራም ጥሩ አስተናጋጅ ሆና መቅረብ ነበረባት። እርሷም አንዴም ቅር ብሏት አያውቅም። እናቷ ማርጋሪት ግን ልጇን የጨቆነባት እየመሰላት አትወደውም ነበረ። አንድ ቀን ማርጋሪትና አሌክሳንድራ ሻይ በመጠጣት ላይ እንዳሉ የሄነሪ ነገር ተነሳና ማርጋሪት ቅሬታዋን ሳትደብቅ ገለፀላት።

“አይ አማማ!” አለችና አሌክሳንድራ ልታግባባት ጀመረች። “አይው ሄነሪ ዝና ይወዳል። ይህ ደግሞ ተፈጥሮው ነው። ስለዚህ ባሌ የሚፈልገውን ዝና አስኪቀዳጅ በሆነው ዘዴ ሁሉ ልረዳው ይገባል። አንቺ ግን እኔ የተጨቆንኩ መስሎሽ እንደምትቆረቆራለህ ይሰማኛል። ሆኖም የማደርገው ሁሉ ባሌን እስካስደሰተው እኔም ደስተኛ መሆኔን እወቁልኝ አለቻት

ብርቅርቅታ

አሌክሳንድራ። ማርጋሬት ግን በአሌክሳንድራ መልስ አልረካችም። በሐሳቧም በሞተው ባሏ ደብርን፣ በልጇ ባል ሄነሪ መካከል ያለውን ልዩነት እውጠነ ጠነች። የርሷ ባል ጨዋታ ወዳድ፣ ቤተሰቡን አፍቃሪና ትሁት ሰው ነበረ። በዘርና በሀብት ከሄነሪ ወላጆች ቢበልጥም ኩራት የሚሉት ነገር አያውቅም። ሄነሪ ግን ቁንጥና ሰው ሰው የማይመስለው ጉረኛ ነበረ። በዚያ ላይ ደግሞ ጨዋታው ለዛ ቢሸና ደረቅ ነበረ። ማርጋሬት ሁለቱን ለዎች በአእምሮዋ ታመዛዝናቸው እንጂ ከአፋፊ አውጥታ ስልጃ ለመናገር አልፈለገችም። አሌክሳንድራ ሄነሪን ለማስደለት የምትፈልገውን ያህል ማርጋሬት አሌክሳንድራ አንድትደሰት ትሻለች።

ዝና የጠማው የሄነሪ ፍላጎት ግን ከቀን ቀን እየጨመረ ይሄድ ነበረ። ዕለት በዕለት በሚያደርገው ግብዣ ላይ ሚስቱ ከማንኛውም የፓሪስ ሴት ተቆንጅታና አጊጣ እንድትገኝለት ይፈልጋል። በዘሯም፣ በሁብቷም መኩሪያው ስለነበረች ምን ጊዜም ከጉት አንድትለይ አይፈልግም። እናቷን ለመጠየቅ ከመሄዷ በፊት እንኳን አርሱን ማስፈቀድ ነበረባት። ግን ሄነሪ የማያውቀው አንድ ሚስጥር ደግሞ፣ ማርጋሬትና ከምት ደብርን ከተወያዩበት በኋላ ከሄነሪ እንደተሰወረ እንዲኖር ወሰነዋል። በዘሯ የሚኩራ ራው ሄነሪ ሚስቱ አሌክሳንድራ ከከምት ደብርን አብራክ የተወለደች እንጂ የጉዲፈቻ ልጅ መሆኗን አያውቅም። ይህንንም አሌክሳንድራም ብትሆን በጊዜ አርዘመት አረሰታዋለች። የሚገርመው ግን አሌክሳንድራም ብትሆን የማታወቀው አንድ የተለየ ሌላ ሚስጥር ነበረ። የአሌክሳንድራ የመጀመሪያው የጉዲፈቻ አባቷ ጉርሐም በሞተ ጊዜ የአምስት ዓመት ልጅ ነበረች። ከዚያ በፊት ሌላ ቤተሰብ እንደነበራትና ወላጆቿም በአሳዛኝ ሁኔታ መሞታቸውን ፈፅሞ አታስታውሰውም። ያንን ሚስጥር የምታውቀው የጉርሐም ባለቤት የነበረችውና አሌክሳንድራም ወላጅ እናቷ አድርጋ የምትቆጥራት ማርጋሬት ብቻ ነች። ማርጋሬትም አሌክሳንድራን እንደ ብቸኛ ልጇ ነው የምታያት።

አሌክሳንድራ ታላቋ ልጇን ማሪን በወለደችበት ወቅት ለማርጋሬት ደስታ ለከት አልነበረውም። አያት ለመሆን በመብቃቷም ኮርታባት ነበር። በዓመቷም ወንድ ልጅ ስትደግም ደስታዋ ከመጠን አለፈ። ሆኖም ልጅየው ከተወለደ ከጥቂት ቀናት በኋላ በመሞቱ የተደሰተችውን ያህል በሀዘን ተጨበጠች። ከአምስት ዓመት በኋላ አሌክሳንድራ አክሲልን በሀኪሞች አርዳታ ተገላገለች። ከዚያ በኋላ ግን ብትፀንሰ ለሀይወቷ እንደሚያለጋት ተነገራት። አሌክሳንድራ በሁለት ሌት ልጆቿ ረክታለች። ሄነሪ ደግሞ ከትውልድ ትውልድ ሲተላለፍ

ብርቅርቅታ

የመጣውን የቤተሰቡን የማዕረግ ስም ወራሽ ወንድ ልጅ ስላተረፈችለት ትዝ ባለው ቁጥር አሌክሳንድራን ጨክኖ ባይረገማትም ይቀየማት ነበረ። ይህንን ቅሬታውን አሌክሳንድራም ብትሆን ታውቀዋለች።

ወንድ ልጅ ባለማግኘቱም መቀየሙ ያነሰው ይመስል፤ ለሄነሪ ሌላ ራስ ምታት የሆነበት ነገር ነበረ። ልጇን በየጊዜው ለመጉብኘት የምት መጣውን አማቱን ማርጋሬትን አይወዳትም ነበረ። ስለ እርሷም ብዙ አቃቂሮችን ማውጣት ይወዳል። ረጃጅሞቹን አሜሪካዊ ባቶቿን እንደ ምሳሌ ይጠቅስና ወንዳ ወንድ ናት ይላል፤ ስትስቅ እንደ ጭዋ ሳይሆን እንደ ባለጌ ታስካክለች ይላል። ፈረንሳይኛ ስትናገር እንዳንደቶን ቃላት ለበርበር ታደርጋቸው ነበርና እንደ ጥፍር ሲጠጥታ ለጆሮው ይቀፈዋል። ለልጅ ልጆቿ የምታመጣላቸው ስጦታዎች ሁሉ አንዱም ደስ አይለውም። ወደ ኒውዮርክ ሄዳ በተመለሰች ቁጥር እየገዛች የምታመጣላቸውን ልብሶች አይወዳቸውም። ልጆቿም እነኛን ልብሶች እንዲለብሱ አይፈቀድላቸውም። ክብራቸውን ብሎም የርሱንም ክብር የሚያስነኩ ይመስለዋል። አሌክሳን ድራም በእናቷ ባለመውጣቷ እግዚአብሔርን ያመሰግናል። አሌክሳንድራ እንደ እናቷ ለፍላፊ አይደለችም። በቅርፅም ሆነ በመልካ እንዲሁም በባህሪዋ ከእናቷ የተለየች ናት። ዓይነተኛ ለፈረንሳይዊው መስፍን የምትስማማ ሚስት ነበረች። ውበቷ ብቻ ሳይሆን የሚደነቀው አሌክሳንድራ ብልህ፣ ደግ፣ ታዛዥና ረጋ ያለች ልጅ ነበረች። ማርጋሬት ግን... ሽማግሌው ከምት ደብርን ምኒን አይቶ ይሆን ያገባት?

የሄነሪን ወደ ቤት መመለስ አሌክሳንድራ አላወቀችም ነበረ። ክፍህፈት ጠረጴዛዋ ላይ አቀርቅራ በመጻፍ ላይ እንዳለች ቁልቁል አያትና ፈገግ አለ። እንዲች ያለች የተባረከች ሚስት በማግኘቱ ዕድለኛ ነኝ አለ በሆዱ። አሌክሳንድራ ከእናቷ ጋር የአባቷን ሀብት ተካፍላ ነበርና ሄነሪን የገንዘብ ችግር አይገጥመውም። በአሌክሳንድራ የቤት አያያዝ ችሎታ ቤቱ ገነት ነበረ የመለለው። የመጋረጃ አመራረጣ፣ የሶፋ የጠረጴዛና የወንበር አቀማመጣ፣ የግርግዳ አጋጫ ... የምንጣፍ ቀለም፣ ሙዚቃው፣ ምግቡ፣ ምድረ ግቢው ... አሌክሳንድራ ክትልቅ ተወልዳ በትልቅ ቤት ለማደጓ ምስክር ነበሩ። 'አሌክሳንድራ ደብርን ደሞሪኒ! እንቺን ባላገኝ ኖሮ ሀይወቴ እንዴት በጨለማ ሲል አለበ።

ሄነሪ ጎንበስ ብሎ ሚስቱን ከግንባሯ ላይ ከሳማት በኋላ ብማለም ላይ ያለሽ ትመስያለሽ፤ ሲል በለሆላስ ድምፅ ተናገረ። ሄነሪ ጮኽ መናገር አይወድም ነበረ። ደግሞም የሚጮሀበት ምክንያት አይኖርም። ትሁት

ብርቅርቅታ

ታዛዥ አፍቃሪ ሚስት አለችው። ዕድሜው ገፍቶ አሁን ሃምሳ ዘጠኝ ዓመት ቢሆነውም ቁመናውና መልኩ ግን ከአሌክሳንድራ ጋር ከተዋወቁበት ጊዜ አልተቀየረም። አሌክሳንድራም በዚያን ጊዜ የሰላሳ አምስት ዓመት ቆንጆ ነበረች። ትላልቅም አረንጓዴ ዓይኖቿና ወርቃማው ፀጉሯ የተለየ ውበት ያሳብሷት ነበረ።

“ለእራት እንግዶች መጋበዜን ነግራሻለሁ። እና ዝግጅቱ እንዴት ነው?” አላት ሄነሪ እርግጠኛ ሰመሆን ሲል።

“እንደተለመደው ስለሚሆን አታሰብ” አለችው አሌክሳንድራ።

“ነገ ደግሞ አዲሱን የመከላከያ ሚኒስቴርና የቅርብ ጓደኞቹን ስለም ጋብዝ ሁሉም ነገር የተሟላ እንዲሆን” አላት። ሄነሪ የአንድ ባንክ ሥራ አስኪያጅ ቢሆንም በዚያ በቃኝ ብሎ የሚኖር ሰው አልነበረም። ለራሱም ሆነ ለአሌክሳንድራ ክብር ሲል ወደ ፖለቲካው ዓለም ለመግባት ምኞት ካደረገበት ውሎ አድሯል። ለዚህም ነበረ ከትላልቅ ባለስልጣኖች ጋር የሚቀራረበው።

“አልነገርኩም እንጂ ነገ በምሳ ሰዓት ከእናቱ ጋር ለመገናኘት ተቀጣጥረናል። ቢሆንም ለሰራተኞች መመሪያ ለጥቻቸው ስለምሄድ ችግር አይኖርም” ብላ ቀና አለችና አየችው። ፊቱ ከመቅፅበት ሲለዋወጥ ይታያል። ከአሜሪካዊ እናቷ ጋር አሌክሳንድራ አዘውትራ እንድትገናኝ አይፈልግም ነበረ።

በዚያን ጊዜ ማሪና አክሴል አየተሯሯጠው ገቡ። ገና ከትምህርት ቤት ተለቀው መመለሳቸው ነበረ። ሁለቱም ተራ በተራ ከአሌክሳንድራ አንገት ላይ ተጠምጥመው ጉንጮቿን ከሳሙ በኋላ ለአባታቸው በአክብሮት እጅ ነስተውት ቆሙ። አርሱም እንደ ህፃን ሲያቀብጣቸው አይፈልግም። በመጠኑም ቢሆን የምትዳፈረው ትንሿ አክሴል ነበረች።

“አክሴል ትምህርትሽን በደንብ አየተከታተልሽ ነው?” አላት አባቷ ቁልቁል እያያት። የማሪ ሰውነት ሽምቅቅ ሲል አሌክሳንድራ አይታለች። ማሪ ዕድሜዋ አስራ ሁለት ቢሆንም አስተሳሰቧ እንደ አዋቂ ነበረ። በተለይም ረጅም ጥቁር ፀጉሯን፣ ትላልቅ አረንጓዴ ዓይኖቿንና ሽንቃጣ ቅርጿን ባየቻቸው ቁጥር የአሌክሳንድራን ልብ እንደመርፌ ጠቅ የሚያደርገው አንዳች ነገር ነበረ። አሌክሳንድራ ምክንያቱን ለይታ ለመናገር ያቅታት እንጂ ማሪን የምትመስል ሌላ ልጃገረድ በዓይኗ ላይ ውልብ ብላ ትጠፋባታለች። ነገሩንም ወዲያው ትረሳዋለች። ትንሿ አክሴል ግን

ብርቅርቅታ

በፀጉሯም፣ በመልካም፣ በአነጋገሯም ቁርጥ እናቷን ነበረች። ከፊት ለፊት የቆመውን አባቷን አንጋጣ እያየች “ሄሪ እኮ አልተማርኩም። እክፍል ውስጥ በመረበሼ አስተማሪዎ አስወጥታኝ ነው የዋልኩት” አለችና ሳቀች። ማሪ ግን አክሴል የሰራቸውን ታውቅ ነበረና ስለ ትንሽ እህቷ እፍረት ተለምቷት አቀረቀረች።

“ምን አድርገሽ ነው የረበሽው?” አለ ሄነሪ ኮስተር ብሎ አክሴልን እያያት።

“አስተማሪዎ ብላክ ቦርድ ላይ ስትፅፍ እኔ መስቲካ አኝክ ነበረ። በኋላም እነፋዋለሁ ስል ፈነዳ”

“አስተማሪዎ ደነገጠችና ከክፍል አስወጣችሽ ማለት ነው?”

“መደንገጥ ነው? ቸኩ እጂ ላይ ተሰበረ” አለችና የልጅነቷን ሳቀች።

“ዳግመኛ እንዳይደገም! አንቺ በእናትሽም በአባትሽም የመሳፍንት ዘር ሆነሽ ሳለ የዱርዩ ባህርይ ማሳየት የለብሽም” አለና ማስጠንቀቂያ ለጣት። ለማሪ ግን ምንም ዓይነት ጥያቄ አላቀረበላትም። ማሪ ትጉህ፣ ብልህና አስተዋይ ልጅ በመሆኗ ይኮራባታል። አሌክሳንድራም ብትሆን ለማሪ አንቺቷ የሚላወስበት በዚህ ልዩ ተሰጥሞ የተነሳ ይሁን ወይንም በሌላ ምክንያት ግለፅ አልሆን እያላት ከትንሿ ልጂ ትልቋን አስበልጣ በመውደጇ ትገረም ነበረ።

በማግለቱ በምሳ ሰዓት ላይ አሌክሳንድራ እናቷን ለመጠየቅ ክፈረካ ከተማ ውጪ ወደሚገኘው የገጠር መኖሪያ ቤት ሄደች። ያ ቤት አሌክሳንድራ ያደገችበት ቤት ነበረ። ስለዚህም ባየችው ቁጥር የአባቷን የኮምት ደቦርን ትዝታ ይቀለቅለባታል። የሌትሮይን መኪናዋን በር የከፈተላት ሹፌሩ ላይሆን ነባርና ያሳደጋት የምድረ ግቢው ኃላፊ ነበረ። አሌክሳንድራ ለቤት ለራተኞች ተራ በተራ ሰላምታ ከሰጠች በኋላ የእናቷ ክፍል ወደሚገኘበት ወደ አንደኛው ፎቅ ወጣች። ከእናቷም ጋር ተገናኝተው ተቃቅፈው ከተሳ ሳሙ በኋላ ማርጋሬት አሌክሳንድራን ራቅ አድርጋ በመያዝ ልብሷን ስታይ ቆየችና “ማነው የሞተው?” ስትል ጠየቀቻት።

አሌክሳንድራ እንደመደንገጥ ብላ “ምነው እማማ ለምንድነው እንዲህ ብለሽ የጠየቅሼኝ?” አለቻት።

“አለባብሽ! አለባብሽ ነዋ ይህን ለማለት ያበቃኝ” አለቻት ማርጋሬት።

ብርቅርቅታ

“ምን ወጣው አለባብሴ? ሄነሪ ነው መርጦ የገዛልኝ። ያውም ከዱዋር የልብስ መደብር” አለች አሌክሳንድራ ፈገግ እያለች።

“ይህን የሐዘንተኛ ልብስ የመለለ? እንዲህ እድርጉም ምርጫ የለም!” አለች እናትየዋ በትዝብት ራሷን እየነቀነቀች። የማርጋሬት ምርጫ ብሩህ ቀለም ላላቸው ልብሶች ነው። አሌክሳንድራ የለበሰችው ግን ወደ ጥቁር የሚወሰደው ቀሚስና የቆዳ ኮት ነበረ።

“ሄነሪ እስከወደደው ድረስ ለእኔም ያምረኛል” አለችትና ሳቀች። አሌክሳንድራ ከባሷና ከልጆቿ ጋር በፈረንሳይኛ ብትናገርም እሁን ከእናቷ ጋር የምትጫወተው በእንግሊዘኛ ነበረ።

“ይህንንስ ማቃጠል ነበረ” አለችና ማርጋሬት ትንሽ ከተሳሳቁ በኋላ የአሌክሳንድራን ትከሻ ይዛ ወደ ምግብ ጠረጴዛው አመሩ። ማዕድ ቀርቦ ከተመገቡ በኋላ የሚጠጡት ወይን ጠጅ መጣላቸው። እየጠጡም እንዳሉ ማርጋሬት አሌክሳንድራን በፍቅር ዓይን ለታያት ቆየችና “ፀጉርሽን ጥቁር ቀለም እንዳትነክሪው ብዬ ስንት ጊዜ ነው የመከርኩሽ አሌክሳንድራ?” አለችት።

“ምን ላድርግ እማማ? ሄነሪ እኮ ነው ጥቁር ቀለም ተቀቢው የሚለኝ። ወርቃማ ፀጉር በቀላሉ ዓይን ይማርካል ይላል። ስለዚህ የሴት ወይዘሮ ፀጉር ጥቁር መሆን አለበት የሚል እምነት አለው”

“አይ ሄነሪ! ...ምስኪን ሰው! ከዚህ ሁሉ ለምን ጥቁር ሰው ለራሽ ፀጉር ገዝቶልሽ አያርፍም? የእሁኑ ፀጉርሽ ቀለሙ እየለቀቀ በሄደ ቁጥር ወርቃማነቱ መታየቱ አይቀር! እኔ እንቺን ብሆን ኖሮ እግዚአብሔር የፈጠረልኝን ፀጉር አለውጥም ስል እምቢ ባልኩት ነበረ”

“እስቲ እንዳለው ይሁንለት እማዩ! በዚህ የሚደሰት ከሆነ በበኩሉ ግድ የለኝም” አለችና አሌክሳንድራ የወይን ጠጅ የያዘውን ብርጭቆ ወደ ከንፈሯ አስጠጋች። ማርጋሬት አሌክሳንድራን ባገኘችት ቁጥር ሄነሪን በነገር ነካ ነካ ሳታደርግባት አልፋ አታውቅም። ሄነሪም ቢሆን ለማርጋሬት ያለው ጥላቻ የባለ ነበረ። ዕድል ሲያጋጥመው ብጥልጥሏን ያወጣዋል። አሌክሳንድራ በዘዴ ልታቀራርባቸው ብዙ ብትሞክርም ባለመቻሏ ተሰፋ ቆርጣ ከተወችው ረጅም ጊዜ ሆኗል።

“እንዳንቺ እርሱም ጥሩ ሰው ቢሆን!” አለችና ማርጋሬት ከሩቢ ወደ ተለራው የጆሮ ጉትቻዋ እያመለከተች “ይህንንስ ወደድሽው? ገና ዛሬ ነው ያደረኩት” አለች።

ብርቅርቅታ

“መውደድ ነው? እንዴት መለለሽ ያማረብሽ! መቼም ይህን ጊዜ ዋጋው ...”

“ከመቶ ሺህ ትንሽ ነው የሚቀንለው”

“ፍራንክ ነው ብር?”

“ትቀልጃለሽ? ብር! የአሜሪካ ብር!”

“አይ ያንቺ ነገር! ይህን ጊዜ እንድ ዕቅድ ቢኖርሽ ነው የገዛሺው” በሚቀጥለው ሳምንት ወደ አሜሪካ ሳልሄድ አልቀርም። ክረምቱ ከመግባቱ በፊት ደርሼ የምመጣበት ጉዳይ አለኝ። ከዚያም ወደ ሮምና ሳን ሬሞ የዱሮ ጓደኞቼን ለመጠየቅ እሄዳለሁ”

“ለምን ለትመለሻ እኛ ጋር ለጥቂት ሳምንታት አትቆይም?”

“ለእንቺ ደስ ቢልሽ ሄነሪን እንደሚከፋው አውቃለሁ”

“ለልጆቼ አሻንጉሊትና ሌላ ስጦታ እስካመጣሽላቸው ቅር የሚለው አይመስለኝም” አለችትና አሌክሳንድራ ሁለቱም እንባቸው እስከሚፈስ ተሳሳቁ። ማርጋሬት ለትንሿ ለአክሴል ሲጫኑት የፊሽካ ድምፅ የሚያለማ የላሰቲክ አሻንጉሊት ገና የአራት ዓመት ልጅ እንዳለች አምጥታላት ነበረ። እክሴል ጨዋታ ይመስላትና ላስቲኩን እባቷ ከሚቀመጥበት ሰፋ ኩሽን ስር ትደብቀላት። በዚያን ቀን ሄነሪ ወደ ቤት የመጣው ከሚያከብረው እንድ ትልቅ እንግዳ ጋር ነበረ። እንግዳውን እንዲቀመጥ ጋብዞ እርሱም አረፍ ሲል ሲል ከኩሽኑ ስር ያልተጠበቀ ድምፅ በመለማቱ ዘሎ ይነሳል። ሌላም ነገር መስሎት ላቡ እስከሚንቆረቆር ደንግጦ ነበረ። አሜሪካዊቷን ማርጋሬት ረገማት። ጨዋ ልጆቼን የምታባልጋቸው እርሷ ናት ሲልም ጥላቻው እየጨመረ ሄደ።

“ታዲያ ከኛ ጋር ለጥቂት ጊዜ እንደምትቆይ ፈቃደኛ መሆንሽን ለሄነሪ ልንገረው?” አለች አሌክሳንድራ።

“ሳርሱ መንገር አይኖርብሽም። ከጉዞዬ እንደተመለስኩ ሳይታሰብ እንዱን ቀን እመጣለሁ”

“እንደምትመጪ እኔ ሳልሆን ሄነሪ ቢያውቀው ጥሩ ነው። እንቺ እንደምትገምቺውም እኮ ክፉ ሰው አይደለም”

“ክፉ ሳይሆን ይችላል። ግን ሲበዛ ጉረኛ ነው። በእንቺ በሚስቱ ሳይ ሳይቀር ሲንቀባረር ሳየው ደሜ ነው የሚፈላው”

“አይ እማማ! አብሮት የተፈጠረውን ባህሪ ምን ያድርገው ብለሽ ነው። ቢሆንም እኔ ከልቤ አፈቅረዋለሁ። ክርሱም የሚስተካክል አንድም ለው የለኝም...” እየተባባሉ ሲያወሩ እንደ ልማዱ ሳይታወቃቸው ለዓቱ በሮ ኖሮ አስር ሰዓት ተክል ሆኗል። አሌክሳንድራ ወደ ቤቷ ለመመለስ እየተቻኮሰች ተነሳች።

“ዛሬም እንግዳ ይኖራችኋል ጭሰት ነው?” አለችት ማርጋሬት አሌክሳንድራን በሐዘኔታ አያየች።

“አዎን! ዛሬም ነገም!” አለች አሌክሳንድራ።

“እኔ አንቺን ብሆን ኖሮ በግብጥው ላይ ከሰውነቴ የተጣበቀ ጂንስ ሱሪና እጅጌ ጉርድ ሽሚዝ ለብሼ በመውጣት የሚሆነውን አይ ነበረ” አለችና በተንኮል አመለካከት አሌክሳንድራን አያየች ሳቀች።

“አንቺ አታደርገም አይባልም። እማዩ! እኔ እኮ ለምን እንዳንቺ ደፋር መሆን እንደማልችል አይገባኝም?” አለች አሌክሳንድራ።

“ሄነሪን የመለሰ ባል አግብተሽ በየት? ለርሱ የምትገባው ልክ ልታስገባው የምትችል ሴት እንጂ እንደ አንቺ ንፁህና የዋህ አይደለችም። ለማንኛውም ጥናቱን ይስጥሽ” አለችት ማርጋሬት። በዚያን ጊዜ ከቤት ወጥተው የአሌክሳንድራ ሲትሮይን መኪና ከቆመችበት ደርሰው ነበረ። የምድረ ግቢውም አስተዳዳሪ የኋላ ጋቢናውን ከፍቶ አሌክሳንድራን ለማስገባት እየተጠባበቀ ነበረ። አሌክሳንድራ ሁል ጊዜ እናቷን ለመጠየቅ ስትመጣ የምትደሰተውን ያህል ስትሰያት ታዝን ነበረ። የምትወደው ባላ ሄነሪና ልጆቿ ማሪና አክሴል ባይኖሩ ኖሮ አሌክሳንድራ ከፎሽ አውራ ጎዳና ገንጠል ብሎ በሚወስደው መንገድ ላይ ይገኝ ወደ ነበረው ህንፃ ተመልሳ ባልሄደች ነበረ።

ምዕራፍ አስራ አንድ

ሂላሪ ፓተርሰንን ስለአህቶቿ ጠይቃው የሚያውቀው ምንም ነገር እንደሌለ ነግሯት ስታለቅስ ብትውልም በማግስቱ ወደ አዲሱ መስሪያ ቤቷ ሄዳ ነበረ። ከመቼውም ጊዜ ይልቅ አሁን ሂላሪ ክቁርጥ ውሳኔ ላይ ደርሷለች። ጋዜጠኛ መሆን አለባት። ያውም ዕውቅ ጋዜጠኛ! ሙያውም በሚያቀዳጃት ዕድል በመጠቀም የአባቷንና የእናቷን የህይወት ታሪክ የሚያውቋቸውን ለዎችና ስለነርሱም በየጊዜው በመፅሔቶችና ጋዜጦች ላይ ክተፃፉ አስተያየቶች በማለባለብ አንድ መፅሐፍ ለማዘጋጀት አቅዳለች። እስከአሁን የነበራት ተስፋ እህቶቿን አገኛለሁ የሚለው ጉጉት ነበረ። ከእንግዲህ የአሌክሳንድራና የሚጋን ነገር አከተመሰት። ሂላሪ በህይወት ለመቆየት ሌላ ነገር ማለም ነበረባት። ስለዚህም የወላጆቿን ታሪክ ለማለባለብ በማቀዳ ክስም የነበረው ተስፋ ለመለመ።

የእህቶቿ ነገር ሙሉ በሙሉ ከልቧ ባለመውጣቱ አልፎ አልፎ እንደቀለል ቢጠዘጠዛትም በስራዋ ላይ ታታሪ ነበረች። ማታ ማታም የኮሌጅ ትምህርት መከታተል ጀመረች። ሂላሪ እንደሌሎቹ የኒውዮርክ ልጃገረዶች ሳቂታ፣ ቀልቃላ አልነበረችም። ከትላልቅ አረንጓዴ ዓይኖቿ የሚንፀባረቀው መልዕክት በዚያ በወጣትነት ዕድሜዋ የስቃይ ህይወት ያሳለፈች ለመሆኑ በግልፅ ይነበባል። ሂላሪ በአነጋገሯ፣ በአረማመዷ ረጋ ያለች ልጅ ነበረች። በአለባበሷም ጥንቁቅ ትሁን እንጂ እንደዘመኑ ልጃገረዶች ጭኖቿን የሚያሳዩ ቀሚሶች አንድም ቀን ለብሳ አታውቅም። በአስተናባሪነት ሥራዋ እንግዶችን በትሁትና ትቀበላለች። በቅንነትም ታስተናግዳለች። በአጭር ጊዜ ውስጥም በሁሉም ዘንድ ተወዳጅ ለመሆን በቅታ ነበረ።

ከአንድ ዓመት በኋላ ወደነበራት ዋና ምኞት መንገድ ጠራጊ ዕድል አጋጠማት። በአንድ ዜና አገልግሎት ድርጅት ውስጥ ክፍት የሥራ መደብ እንዳለ በጋዜጣ ላይ አየች። ለርሷ የሥራ ልምድና የትምህርት ደረጃ ተመጣጣኝ የሆነ የሥራ መደብ ነበረ። ደመወዘም አሁን ከሚከፈላት እጥፍ ይሆናል። የቃለ መጠይቅ ፈተና አቅርባለት የነበረችው ሴት በሂላሪ ጠቅላላ ሁኔታ በመደሰቷ ቅድሚያ የመቀጠር

ዕድል አንድታገኝ አደረገቻት። ከዚያ በኋላ ለሂሳሪ ሁሉም ነገር እየቀለላት ሄደ። ቀን ቀን በስራዋ ላይ ከምታገኘው ልምድ በተጨማሪ ማታ ማታ የኮሌጅ ትምህርቷን በትጋት ትከታተላለች። ሙያዋን ለማዳበር ይረዳሉ የምትላቸውንም መጻፍት ያለመሰልቸት ታነብ ነበረ። የሥራ አፈፃፀሟ ከፍተኛ በመሆኑም በሁለት ዓመት ጊዜ የዜና ፕሮግራም ረዳት አዘጋጅ ስመሆን በቃች። ደመወዛም የዚያኔ ያህል አድጉላት ነበረ። ከሰባት ዓመት በኋላም ወደ ዋና አዘጋጅነት ደረጃ ተሸጋገረች። ያን ጊዜ ሂሳሪ የማስተፊት ዲግሪዋን አግኝታ ነበረ። በሃያ አምስት ዓመት ዕድሜዋ ዋና አዘጋጅ ለመሆን የበቃችው ሂሳሪ ለወደፊቱ ብሩህ ተስፋ እንደሚጠብቃት ግልፅ ነበረ። በአነጋገሯ ቁጥብ፣ በሥራዋ ግን ቀልጣፋ በመሆኗ የበላይ ሹማምንቱ ሲወዷት በሌሎቹም ሰራተኞች ዘንድ ለመከበር በቅታለች። ትርፍ ሰዓቷን ጭምር ለስራዋ መሥዋዕት በማድረግ ለምሽት ዜናዎች ዋና አዘጋጅነት ማዕረግ ደርሳለች። በሹመቷም ደስ ደስ ሳቢያ ነበረ የዜና አገልግሎት ድርጅት ዋና ሥራ አስኪያጅ ለራት የጋበዛት። ብቸኛዋ ሂሳሪ ጥቂት ስታመነታ ቆየች። ግን ሥራ አስኪያጅ አፍ አውጥቶ ጠይቋታልና እምቢ ማለቱ መዘዝ ሲያስከትል እንደሚችል ተለምቷት እሺ ለማለት ተገደደች።

ለመጀመሪያ ጊዜ ወንድ ለግብገር ይዟት ሲወጣ ነው። በብራስልስ ሆቲል ውስጥ ራት ከበሉ በኋላ ሻምፓኝ ቀረበላቸው። በቅድሚያ ስለ ስራቸው ብዙ ሲወያዩ ቆዩ። ድርጅቱንም ለማጠናከር ምን ምን መደረግ እንዳለበት የየበኩላቸውን አስተያየትም ተለዋወጡ። በመጨረሻም ላይ ነበረ ሥራ አስኪያጁ አዳም ኩን ሂሳሪን ስለወደፊት ዕቅዱ የጠየቃት።

“ዋና ስራ አስኪያጅ መሆን ቢያቅተኝ ቢያንስ ምክትል ሥራ አስኪያጅ የምሆንበት ቀን ይመጣል” ስትል ምኞቷን ላትደብቅ ነገረችው። ኩን በሂሳሪ ግልፅነትና ልቦ መሰኘት ሳይደሰት ሳይቀርም “ግን ለምን በኋላ ፊነት ደረጃ ለመስራት ትፈልጋለህ?” ሲል ጠየቃት። የሚያምሩ የነበሩት የኩን በ-ናማ ዓይኖች ለሂሳሪ የነበራቸው አመለካከት የፍቅር ነበረ። ሂሳሪ ቆንጆ፣ ወጣትና ከስታራ ልጅ ናት። እንደ ዕድሜዋ ከሆነም አፍላ የመቃብጫ ጊዜዋ ነበረ። እርሷ ግን ብቸኛ ናት። በሀሊናዋ የማይፋቅ አሳዛኝ ነገር እንደ ደረሰባት አዳም ኩን በቀላሉ ለመረዳት ችሏል። ከንግግሯ ደግሞ ዓለ ማዋ ምኞት እንዳለት ተገንዝቧል። ሁለት ህፃናት ልጆች የወለደችላትንና በቅርቡ የፈታት ሚስቱን አስታወለና “ሴቶች የቤት እመቤት ሆነው ልጆች እየወለዱ ከማሳደግና በሰላም ከመኖር ይልቅ የቢሮን ሥራን መረጡ። ጊዜው ለወጣቸው ልበል?” ሲል ሂሳሪን አያየ ተናገረ።

የኩን አነጋገር ሂሳሪንም በቀጥታ የሚመለከት ነበረ። ፈገግ አለችና በአእምሮዋ ነገር ስታመላልስ ቆየች። ስለወደፊት ዓላማዋ ጠይቋት ለኩን የሰጠችው መልስ ግልፅ ያለ ነበረ። በመሆኑም አስኪያጁ ድረስ በልቧ የምታሰበውን አፍረጥርጣ በመናገሯ አልተፀፀተችም። ከፊት ለፊቷ ተቀምጦ ያጫውታት የነበረው ኩን ጥሩ ሰው መሆኑን ታውቅ ነበረና ልትደብቀው አልፈለገችም። ሂሳሪም ከሐሳቧ ተመለሰችና “ለአንዳንዶቻችን ከጋብቻ ይልቅ ቢሮው ሳይሻለን አይቀርም” አለችው። አእምሮዋን ስለስራ ሰባት ዓመታት ሲበጠብጠው ከቆየው ስቃይ ሂሳሪ አሁንም ሙሉ ለሙሉ አልተላቀቀችም። ሀሊናዋ ከማለብ፣ ከመጨነቅ እጅይታ የሚያገኘው በሥራ ስትጠመድ ብቻ ነው። ይህንን ችግሯን ደግሞ ለአንድም ሰው ቢሆን አላካፈለችም። ሂሳሪ ብቸኛ ነበረች።

ኩን ሂሳሪን ዝም ብሎ ሲያያት ቆየ። በሆዱ አዘነላትም። በሰላላ ስምንት ዓመት ዕድሜው ውስጥ ብዙ ነገሮች አይቷል። ማፍቀርና መፈቀርም ምን ማለት እንደሆነ ያውቃል። ልቡ ተሰቅሎላት የነበረችውን ልጃገድ ያገባው በሃያ ሶስት ዓመቱ ነው።

“ትዳር ይዘሽ ልጅ የመውለድ ዕቅድ የሰሸማ?” አላት ኩን።

ሂሳሪ ራሷን በአሉታ አወዛወዘች። የምሯንም “ባልም ልጅም አልፈልግም” ስትል መለሰችለት። እንደዚያ ለማለት ሂሳሪ የግሏ ምክንያት ነበራት። ከምታፈቅራት እናቷ ከሰላንጅ፣ ከምትወደው አባቷ ከሞክር፣ እንጅቷ ከሚንሰፈሰፍላቸው እህቶቿ ከአክሲና ከሚጋን ለዘሰዓለም ተቆራርጣለች። ከእንግዲህ ግን ዳግመኛ አፍቅራ፣ ከምታፈቅረው ለመለየት አትፈልግም። እርሷም ልጅ ወልዳ እንደ ሁለቱ ትንንሽ እህቶቿና እንደርሷ እንዲለቃዩ አትሻም። ብቸኝነቷን መርጣለች። ያለጥርጥር የሚያዋጣትም የአሁኑ ኑሮዋ እንደሆነ ታውቀዋለች። ኩን አየት አደረገችው። እንደ ዓይኖቹ ፀጉሩም በ-ናማ ነበረ። ቆመናውና መልኩም ማራኪ ነው። ሂሳሪ ያለልማዳ አንድ ነገር አሰበች። “ኩን ከደረቱ አስጠግቶ ቢያቅፈኝ ምን ይለማኝ ይሆን?” ስትል ለራሷ ጥያቄ አቀረበች። እንደዚያ ያሳሰባት ሳይታወቃት ያንን ሻምፓኝ ደጋግማ ይሆን? ወይንስ ...

“ለእኔ በዓለም ውስጥ እንደልጆቼ ደስታ የሚሰጠኝ ምንም ነገር የለም። ስለዚህ ልጅን በተመለከተ የተሳሳተ አስተያየት እንዳይኖርሽ” አላት ኩን። አልልልሽ ብሏት ነው እንጂ ለዚህም እርሷስ አክሲና ሚጋንን የመሳሰሉ ‘ልጆች’ እንዴ አልነበሯትም። እንደ እናት የሚያደዋትን አነኛ ን ህፃናት በጉልበት ነጠቋት። እና ይህንን ምስጢሯን ለአንድም ሰው ቢሆን

ብርቅርቅታ

ላሰመናገር ቆርጣሰች። ኬን ላቀረበላት ምክር አስተያየቷን ሰመስጠት ብቻ ስትል ግን 'ልጅ ካልወለዱ በስተቀር ህይወት ምሉዕነት አይኖራትም የሚል አስተሳሰብ ለምን አንዳንድ ሰዎች ይኖራቸዋል?' አሰችው።

'ላንላሽው ጥያቄ ምናልባት በአሁኑ ዕደሜሽ መልስ ላትሰጪበት ትችይ ይሆናል። ግን ሂሳብ ከአስር ከአስራ አምስት ዓመት በኋላ ምን ማለት እንደሆነ ይገባሻል። ያን ጊዜም አጭብቀሽ ታዝኒያሰሽ። ልጅ መውለድ በልጅነት ነው' አለና ዓይን ዓይኖቿን ኳያየ 'ሰምን ባል አታገቢም?' ሲል በድጋሚ ጠየቃት።

'ገና ሃያ አምስት ዓመቱ ነው። ስትዳር መቸኮል የሰብኝም' አሰችው ላቅ ብላ።

'እኔ በስንት ዓመት ዕድሜዬ እንዳገባሁ ታውቂያለሽ? በሃያ ሶስት ዓመቱ ነው ያገባሁት። ሚስቴ ደግሞ አስራ ዘጠኝ ዓመቷ ነበረ። ያን ጊዜ በጣም እንፋቀር ነበረ። ማስትም ከአስራ አምስት ዓመት በፊት። ከዚያን ወዲህ ግን ብዙ ነገሮች ተሰዋወጡ። እኛ በተጋባዝነት ዘመን አንቺ ህፃን ነበርሽ' አለና ቀጠል በማድረግ 'ያኔ ኒውዮርክ ውስጥ ነበርሽ ወይንስ ሌላ ከተማ?' ሲል ጠየቃት።

ሂሳብ የዓይን ቅንድቦቿን ከደን አድርጋ ጊዜውን አለላች። ከዛሬ አስራ አምስት ዓመት በፊት... አምን! በቦስቶን ከተማ ከአክሲቲ ከኢሊንና ከጆንስ ጋር ነበረች። አክሲንና ሚጋንን ፓተርሰን ወስዷቸው ሌት ተቀን እንዳስታወሰቻቸውና ዕንባዋን እንዳፈሰሰችው የምትውልበት ጊዜ ነፃረ። አሁንም በዓይኗ ግጥም ያለውን ዕንባዋን ዋጠችና ገርቦብ ያሉ ዓይኖቿን ከተፈች። ኬን በሰውነቷ መለዋወጥ አንዳይነቃባት ፈገግ አሰችና 'አ! በዚያን ጊዜ በቦስቶን ከተማ ከአክሲቲ ጋር ነበረ የምናረው አሰችው።

'ወላጆቻሽስ?' አላት ኬን።

'ወላጆቹ እንኳ... አነርሱሰ የዘጠኝ ዓመት ልጅ እንዳለሁ ነበር' የሞቱት

'በአንድ ጊዜ ነው የሞቱት?'

በአዎንታ ራሷን ጉንበስ አደረገች። ሂሳብ ሥስ ስራ ጉዳይ እንደትወያይ እንጂ ስለቤተሰቦቿ ትዝታ ሰማውራት አልፈሰ ገችም።

ኬን ግን 'በአደጋ ነው?' ሲል ጠየቃት። ሂሳብ አሁንም ራሷን

ብርቅርቅታ

ጉንበስ አደረገችና ሙሉውን ብርጭቆ ሻምፓኝ በአንድ ትንፋሽ ጨሰጠችው።

'አንቺን ብቻ ነበር የወለዱት?' አላት አሁንም ኬን ሂሳብ ዓይኖቿን እንዳያያቸው ሰበር አደረገችና 'አዎን' አሰችው።

'በጣም የሚያሳዝን ነው' አለና ኬን አቀረቀረ። ሂሳብ ግን ኬንም ሆነ ሌላ ማንም ሰው እንዲያዝግላት አትፈልገም። ስለዚህ ኬንን ከሰፈነበት ትካዜ ለማውጣት ሞቅ ያለ ፈገግታ አሳየችውና 'ሥራዬን በጣም የምወደው ስለዚህ ነው። ዘመድ አዝማዴ ሥራዬ ብቻ ነው' አሰችው።

ኬን ሳይታወቀው አጂን ጨበጥ አደረገና 'ዛሬ ሰራት አብረን በመውጣታችን የተሰማኝ ደስታ ከፍ ያለ ነው። ላንጋግርሽም ከፈለኩኝ ብዙ ጊዜ ሆኖኝ ነበረ። ለሥራሽ ባለሽ ፍቅር ድርጅታችን ይኮራብሻል' አላት።

'ሰባት ዓመት ለቆየሁበት ድርጅት ከአሁኑም የበለጠ አስተዋፅኦ ለማድረግ ብቻል ምን ያህል ደስ ባለኝ' አላች ሂሳብ። እዚህ ላይ ሂሳብ እውነት አላት። ማን ነበረ ሂሳብ በአንድ ዝነኛ ዜና አገልግሎት ድርጅት ውስጥ ስጋላሬነት ልትደርስ ትበቃለች ብሎ የገመተ? ወደ ሰባቶን የወሰዳት ፓተርሰን... ኢሊን... ጆንስ... የመጠለያ ቤቷ ለ-ዊዝ... የጃክሰንሽል ከተማ ጠባይ ማረሚያ ተቋም መምህራን ...

'በዚሁ ድርጅት ውስጥ ትቆያለሽ ስል አገምታለሁ።'

'እኔም አገምታለሁ ሌላ ስራ ምን ያደርግልኛል?'

'አይ! በዚህ ሙያ ላይ የተሰማሩ ሰዎች ብዙ ጊዜ የተሻለ ዕድል እያገኙ ሲለቁ በማየቴ ነው'

ሂሳብ ራሷን ስታወዛውዝ ቆየችና 'እኔ ግን የትም አልሄድም። ልቤ የሚመኘው በዚሁ ድርጅት ውስጥ ማደግ ነው' አሰችው።

'ለምን?' አላት ኬን ለሥልጣን መጓጓቷ እየገረመው። ኬን ራሱ ባለስልጣን ነው። ሥራውን እጅግ አክባሪ ነው። ግን በአገልግሎቱ ለማዕረግ በቃ እንጂ የሥልጣን ጉጉት አልነበረውም። ስለዚህም በወጣቷና በውቧ ሂሳብ የሥልጣን ጥም ግራ ሳይጋባ አልቀረም።

ብርቅርቅታ

“ምክንያቱም ለእኔ ሥልጣን ማግኘት በጣም ስለሚያስፈልገኝ ነው። ከዚያ በኋላ ብቻ ነው በራሴ ለመተማመን የምችለው። እንደልቤም እንቅልፍ የሚወስድኝ”

“ሰለወደፊቱ እርግጠኛ ሆነሽ መናገር አትችይም። ከሥራ መባረር ሊኖር ይችላል።”

ሂላሪ ፈገግ አለችና “እንደማልባረር እርግጠኛ ነኝ” አለችው።

እንደሂላሪ ልቦ መሰብሰብ የሆነች ሴት ኩንን አጋጥሞት አያውቅም፤ በቆራጥነቷም አደነቃት። አፖርትማዋ በር ድረስ ሸኝቷት ነበረ። ወደ ውስጥ እንዲዘልቅ ትጋብዘኛለች የሚል ተስፋ ነበረው። ሂላሪ ግን እጁን ጨብጧው ገባች። እቤቱ እስኪደርስ ድረስ ልቡ እንደተሰተላለት ነበረ። ብትታዘብም ተታዘቦው እንጂ ሰልክ ደውሎ ማነጋገር ነበረበት። ደወለላትም።

“ይቅርታ አድርጌልኝ ሂላሪ አብረሽኝ ስላሳለፍሽው ምሽት ላመሰግንሽ ጸው የደወልኩት። ከእንቅልፍሽም ቀስቅሼሽ ከሆነ ወድጄ አይደለም” አላች ኩን በሚርገበገብ ድምፅ። በውበቷ ለመጠመዱ ጥርጥር የለውም።

ሂላሪ ሳቅ አለችና “እኔም ላመሰግንህ ይገባል። ግን ሚስተር ኩን፤ አንድ ነገር ልንገርህ። እንደ አሁኑ በስራ ላይ እንዳለሁ እንዳትደው ልልኝ። በሌላ ሰው የተነሳ ከስራዬ ለመባረር አልፈልግም” አለችው ደስ በሚል ድምጺ።

ገባኝ! ገባኝ! አርሱም ሳቅ ካለ በኋላ “ከሰሞኑ አንዱን ቀን ምሳ እንድጋብዝሽ ብትፈቅድልኝ?” አላች።

“ስራ ካልበዛብኝ አሺ” አለችው።

“ነገ ብጋብዝሽ?”

እንደገና ሳቅ አለችና “ጥድሬያው ለምንድን ነው? እኔ እንደሆን ከዚያ ድርጅት እንደማለቅ ነግራለሁ” አለችው።

“ጥድሬያው ማትገባት ሊኖረኝ ባለመቻሉ ነው። ስለዚህ አንድም ቀን ሕይወት ነውና ልክ ስድስት ሰዓት ከሩብ ላይ ቢሮሽ ድረስ አመጣለሁ እሺ?” የኩን አነጋገር እንደጎረምላ ነበረ። ሂላሪም ልቧን እየተጠራጠረችው ነበረ። አንድ የነካት ነገር እንዳለ በግልጽ ይለማታል። ወደነዮርክ ከመጣችበት ጊዜ ጀምሮ እንደዛ ያለ ስሜት ሲለማት ያን ቀን የመጀመሪያዋ ጊዜ ነው። ኩን ዓመለ ጥሩ ብቻ ሳይሆን ያማረ ቁመና ነበረው። ለሁለት

ብርቅርቅታ

ለሦስት ቀን ብቻ ግብዣውን ለመቀበል ወሰነች። ዝም ብላው በመቆየቷ “አሺ?” ሊል ኬን ዳግመኛ ጠየቃት።

“አሺ” አለችው።

በማግስቱ ከቢሮዋ ስትገባ አንድ ቀይ ጽጌረዳ ከጠረጴዛዋ ላይ ተቀምጦ ነበረ። በዚያንም ቀን ምሳቸውን በአካባቢው ይገኝ በነበረ ሆቴል ቢመገቡም ሂላሪ እስከ ዘጠኝ ሰዓት ከሩብ ድረስ ወደ ቢሮዋ አልተመለሰችም ነበረ።

ራሷን ዞር በማድረግ ረጅም ጥቁር ጸጉሯን ትከሻዋ ላይ ወርወር አድርጋ ከተቀመጠችበት እየተነሳች “በጣም የሚያሳዝን ነው። እድገት ባገኘሁኝ በማግስቱ የስራ ሰዓት ማሳለፍ ጀመርኩኝ። ባንተ የተነሳ ከስራ ሳልባረር አልቀርም ስል ስጋሁ” አለች ሂላሪ።

“በሆነማ ያን ጊዜ ላግባሽ ብልሽ እሺ ትይኝ ይሆናል። ከዛም ከከተማው ውጪ ሰፊ ቤት እንከራያለን። አሥር ልጆችም ትወልጧልኛለሽ”

“አይበለው!” አለችና ዝም አለች። ኩን ሁኔታዋን አጠና። ሂላሪ ዙሪያዋን በግንብ የታጠረች ፅጌረዳ መሰላ ታየችው። ከፅጌረዳዋ ለመድረስ ግንቡን መውጣት አለበት። ለዛውስ ሂላሪ ትፍቅድለት ይሆን? ደጋግሞ መሞከር ነበረበት።

ኩን ለምሳ ወይም ለእራት አንውጣ ባላት ቁጥር እምቢ ልትለው አልቻለችም። ፍርሐት ቢለማትም ከኬን ጋር መጫወቱን ትወደው ነበረ። ባየችውም ቁጥር ሌላ ማንም ወንድ አሳድርባት የማያውቀው ስሜት ሰውነቷን ይወረዋል። በዚያ ላይ ደግሞ አለቃዋ መሆኑ ይለማታል።

አንድ ቀን ራት በልተው ከአዲሱ አፖርታማዋ ድረስ ሊሸኛት በመጓዝ ላይ እንዳሉ “መቼ ነው ሂላሪ እኔና አንቺ ልብ ለልብ የምንቀራረበው?” ሲል ጠየቃት። በከንዶቹ ሊያቅፋት፣ ከደረቱ ላይ ለያስተኛት፣ እነኛን ትላልቅ አረንጓዴ ዓይኖቿን ሊሰማቸው፣ ረጅም ጥቁር ፀጉሯን የምታጥብበትን ሎሽን ከአፍንጫው አስጠግቶ ሊያሸተው ከተመኘ ሳምንታት አልፈዋል።

“ከዚያ በላይ ምን እንቀራረብ?” አለችው ሂላሪ አንገቷን ሰበር አድርጋ።

“እንዳቅፍሽ፣ እንድስምሽ የምትፈቅዷልኝ ማለቱ ነው።”

“ይህማ ጥሩ አይሆንም። በአንድ ድርጅት ውስጥ እየለራን ሌላ ግንኙነት ሲኖረን አይገዛም። በዚያ ላይ ደግሞ አለቃዬ መሆንን ሁለታችንም መዘንጋት የለብንም” አለችው።

ኬን በዚያ ጊዜ ፈገግ አለና “ከእንግዲህ የእኔ እልቅና ለሁለት ላምንት ብቻ ነው የሚቆየው። ኒውጅርሲ ውስጥ የትልቅ ኩባንያ ስራ አስኪያጅ እንድሆን በዛሬው ቀን ቴሌግራም ደርሶኛል” አላት።

“የምትደለትበት ስራ ይመስልህል?” ስትል ጠየቀችው። ሂሳብ ለኬን ደህንነት ከአሁኑ ማለብ ጀምሮ ነበረ።

“ደመወዙ በጣም ክፍተኛ ነው። ስራውንም እወደዋለሁ ስል እንምታለሁ። ቅር የሚለኝ ነገር ቢኖር ካንቺ መለየቱ ነው። ማለቱ ጥሩ መኖሪያ ቤት እስከማገኘና አንቺን እስከምወሰድኸ”

ሂሳብ የስራዋ ጉዳይ አይሆንላትም። በተለይም ደግሞ በዚያ ሙያ ላይ የተሰማራችው ለአንድ ቁርጠኛ ዓላማ ነበረ። ለለዚህ ወደ ኒውጅርሲ ለመሄድ ፍቃደኛ መሆን እለመሆኗን ሳትገልፅ ዝም ማለቱን መረጠች።

“እውነቱን እኮ ነው። እንደ ግማሽ አካሌ ነው የምቆጥርኸ” አላትና ፈገግ አለ። ዕድሜው ለላላ ለምንት ነው ቢባልም ከላላ ዓመት የሚበልጠው አይመስልም ነበረ።

“ኬን በቅድሚያ ማንነቴን እንኳን አታውቀውም። አየህ እኔ ... ለፋም ኡዝ የቪ.ሲ...” የመጨረሻዎቹ ቃላት ሳታውቀው ነበር ያመለጧት።

“አሁን ያልሸው ምንድነው?”

“ፈረንሳይኛ ነው” አለች ሂሳብ። ከእናቷ የወረሰችውን ቋንቋ ላለመርሳት የፈረንሳይኛ መፅሐፍ በብዛት ታነብ ነበረ። “ባለ አረንጓዴ ዓይኖቿ ቤት” ማለት ነው ስትል ተረጎመችለት።

“ፈረንሳይኛ እንዴት ለማወቅ ቻልሽ?” ሂሳብ በአነጋገሯ ቁጥብ ሆነችበት እንጂ ኬን ስለ እርሷ ማናቸውንም ነገር ለማወቅ ይፈልጋል።

“ከብዙ ዓመታት በፊት እነጋገርበት ነበረ ... ትንሽ ልጅ ሆኜ። እንዳይረሳኝም የፈረንሳይኛ መጻሕፍት አነባለሁ።”

“ወላጆችሽ ፈረንሳይኛ ተናጋሪ ነበሩ?” እውነቱን የነገረችው እንደሆነ በነገር ነገር ታሪኳን ሊያውጣጣት ነው። እርሷ ደግሞ ሚስጥሯን ለመደበቅ ትፈልጋለች።

“አልነበሩም። ከሀገንጌ ጀምሮ ቋንቋውን ስለተማርኩት ነው”

ያመናት ይመሰላል! ሌላ ጥያቄ አላቀረበላትም ነበረ። ከአፓር ታማዋ እንደደረሱ ባትጋብዘውም ተከትሏት ገባ። ጉን ለጉን ከሰፋ ላይ ተቀምጠው ለሰላላ ሙዚቃ አያዳመጡ ወይን ሲጠጡ ቆዩ። ሳይታወቃቸውም እኩለ ሌሊት አልፎ ነበረ። ኬን ሰዓቱን አየና ከተቀመጠበት በትካዜ ተነሳ። ሂሳብንም ቁልቁል እየተመለከተ ፈገግ አለና ሲፈራ ሲቸር “እባክሽን የሌላ አታስመስይብኛና ሌሊቱን አብረን ብናሳልፍስ ሂሳብ?” ሲል ጠየቃት እንደማይሆን ለመግለፅ ራሷን አወዛወዘች።

“ለምን? ሌላ የምታፈቅረው ሰው ይኖር ይሆን?”

አሁንም ራሷን አወዛወዘችና “ከወንድ ጋር ፍቅር ይዞኝ እያውቅም ደግሞም ወንድ ከነካኝ... ረጅም ጊዜ ... ብዙ ዓመታት...”

“ምነው? የተለየ ችግር አለብሽ?”

“ብዙ ችግሮች... ለመግለፅ የሚከብዱ ችግሮች...”

“እስቲ አንዳንዶቹን አንኳን ንገሪኝ?”

ሂሳብ አቀረቀረች። ሰላላደችው ሕይወት ለማንም ላለመናገር ቆርጣለች። ያንን ሕይወቷን ማንም ሊያውቀው አይገባም። ዛሬ ሂሳብ የተለየች ሌት ናት። ባለ ስራ ናት፣ የተከበረች ናት። ያለፈው ትዝታዋ ነልፎ አልፎ ሰላም ቢነሳትም ለሌላ ሰው የሚነገር አልነበረም። “አዝናለሁ ኬን ምንም ነገር ልነግርህ አልችልም” አለችው ቀና ብላ።

“ለምን?” አለና ጎንበስ ብሎ ሁለቱንም እጆቿን ያዛቸው። ከዚያም ከፊቷ በርክክ ብሎ ዓይን ዓይኖቿን እያየ “የማትነግሪኝ ስለማታምኒኝ ነው?” ሲል ጠየቃት።

“ስለማላምንህ አይደለም” አለችና ከተንበረከከበት እንዲነሳ እርሷም ቆመች። ዓይኖቿ እንባ በመቋጠራቸው እራሷን በራሷ ወቀሰች። ፊቷን ዞር በማድረግ “ባንተ ላይ እምነት አጥቼ ሳይሆን ያለፈውን ላስታውሰው ስለማልሻ ነው” አለችው።

ኬን እጆቹን ትከሻ ላይ አድርጎ አስጠጋትና “ሂሳብ፣ ይህን በልብሽ ውስጥ አፍነሽ የያዘሽውን ጭንቀት አውጥተሽ ካልተናገርሽውና መፍትሔም ካልተፈለገላት ውስጥ ውስጡን ይጎዳሻል። ጎበዝና ቆራጥ ልጅ መሆንሽን በስራሽ ላይ አይቼዋለሁ። ለለዚህ ያለብሽን ችግር መናገሩ የሚከ

ብርቅርቅታ

ብድሽ አይመስሉኝም። በዚህ የተነሳ ያንቺም የኔም ደስታ ሊጨልም አይገባውም። ሕይወታችንም መበላሸት የለበትም

“አይ ሕይወት! ሕይወት የጦር ሜዳ ናት!”

“ይህም ሰራስ ተስፋ ቢስ ሆኖ ሌላውንም ተስፋ ማስቆረጥ ነው። እንደኔ ደስተኛ ሕይወት ለመኖር ቋማንችልበት ምክንያት የለም” አላት ከልቡ። ኬን ጨዋና የዋህ ሰው ነበረ። በህይወቱም ያዘነበት ጊዜ ቢኖር ያለው ድ በግዴታ ከሚሰቱ ጋር በተለያየበት ወቅት ነው። ከዚያ በተረፈ ሌላ ስቃይ ደርሶበት አያውቅም። ዕድለኛም በመሆኑ ሂሳብ ቀንታበታለች። “ጣዕም ያለው ሕይወት... እንደማር የጣፈጠ ኑሮ ለመኖር እንችላለን”

“ምናልባት አንተ ትችል ይሆናል። ለኔ ግን አይመስሉኝም። ምን ዓይነት ሕይወት እንዳላለፍኩ የማውቀው እኔ ነኝ”

“እንግዲሁም ያንን ያሰፈውን ሁሉ ብትረገገው ምናልባት? ከዛሬ ከዚች ደቂቃ ጀምሮ አዲስ ሕይወት ለመኖር አባክሽን ሞክራ” አላት ዓይን ዓይኗን አያየ።

“ከሆነልኝ አሞክራለሁ” አሰችው እርግጠኛ ላትሆን። ያንጊዜም ከደረቱ ልጥፍ አደረጋትና ከንፈሮቿን በከንፈሮቹ ዳስላቸው። ቀጠለና ላማቸው፣ ገመጣቸው፣ ጎረላቸው። ልቡን አላስተነፍሶን ያለውን የታመቀ ስሜት የሚገላገልበት ወቅት ደረሰ። ሂሳብን ታቅፎ ከመኝታ ክፍሏ አገባት። ከአልጋውም ላይ አስተኝቷት ልብሱን በጥድፊያ አወሰቀ።

እስቲጨንቃት ቢያቅፋት፣ ትንፋሿ ቁርጥ እስኪል ቢሰማት የሂሳብ ሰውነት እንደ በድን የቀዘቀዘ ነበረ። ዓይኖቿን በኮርኒሱ ላይ ስክታ ሌላ ነገር ታለላለች ነበረ እንጂ ከጭኖቿ መሀል ገብቶ በትኩላት ይቃጠል የነበረውን ኬንን ረስታዋለች። የሚታያት ሁሉ በጃክሰንቪል ከተማ በአንድ መጠለያ ቤት ውስጥ ሶስት ወንዶች ልጆች ያደረጓት ድርጊት ነው። አሁንም ኬን በማድረግ ላይ ያለው ከልጆቹ ያልተሰየ ነገር በመሆኑ ፍርሐት ወራት ነበረ። ኬን ስሜቱ ባይረካም ከላይዋ ላይ ወረደና፤ “ምን ሆንሽ ሂሳብ? አትወጂኝም ማለት ነው?” ሲል በመጨነቅ ጠየቃት።

“አዝናህሁ...” የሚለውን ቃል ብቻ በሰላላ ተናገረችና ፊቷን አዙራ ተኛች። ምንጊዜም ከወንድ ጋር ብትተኛ ወሲባዊ ፍላጎቷ እንደማይቀሰቀስ ተሰማት። ዕድሜዋ ሃያ አምስት ደርሷል። እስከ ዛሬ የነበራት ስሜቷ ከእንግዲህ ወዲያ ሊቀሰቀስ ይችላል የሚል ግምት ከቶ በህሊናዋ አላደረገም። ስለዚህ ከተለያየው በደላቸው ጉን ስዚህም ያበቁትን ሰዎች

ብርቅርቅታ

አሰበችና በሆዷ ተራገመች። ፓተርሰን... ኢሊን... ጆንስ ... ህንጻ የገሰሱት ልጆች ... ባስመጠለያ ቤቷን ሱዊዝን... የጃክሰንቪል ጠባይ ማረሚያ ... በመጨረሻም ላይ እናቷን የገደለው አባቷ ... የእነኚህን ሁሉ ትዝታ በልቧ ተሸክማ ሂሳብ አቻዋ እንደሚሆኑ ሌሎች ሌቶች አልጋ ላይ ለመጫወት አልቻለችም።

ዞር ብላ ኬንን አየችውና “ሰማልወድህ እንዳይመስልህ። ሌላ ችግር ስላለብኝ ነው” አሰችው።

“ምን ዓይነት ችግር? ሂሳብ ልትነግሪኝ ይገባል” አሰና ከአልጋው ጠርዝ ላይ እጆቿን አጣጥፎ ተቀመጠ። ሂሳብ ኬንን ልታሳዝነው አልፈለገችም። ከሚያዝንባት ይልቅ ቢደነግጥም ሀቁን መንገሩን መረጠች። “በጉልበት ነበር ህን የተገለሰው...” አሰችው። ከተናገረችው ችግሯን ተረድቶ ሌላ ጥያቄ እንደማያነሳባት ተስፋ አድርጋ ነበረ።

“እንዴትና በማ?” አላት።

“ታሪኩ ረጅም ነው” ከየት ጀምራ እንደምትነግረው ግራ ገባት። እንዴት ወደ መጠለያ ቤት ለመግባት እንደቻለች? ጆንስ ካልደፈርኩሽ ብሎ ነፍሷን እስክትስት እንደ ደበደባት? እነኞ ልጆች እንዴት እንደተጫወቱባት? የምትነግረውን እንዲንም የሚያምናት አልመሰላትም።

“ለመሆኑ መቼ ነው ይህ የተፈጸመው?”

“የአስራ ሶስት ዓመት ልጅ ሆኜ ከዚያ በኋላ ግን ወንድ አጠገቤ ደርሶ አይውቅም። የመጀመሪያው አንተ ነህ”

“ክርስቶስን ሂሳብ ጥፋተኛ ነሽ! እኔ እንዲህ ያለ ችግር እንዳለብሽ እንዴት ለመጠርጠር እችላለሁ? ስለዚህ ቀደም ስትይ ልትነግሪኝ በተገባ ነበረ”

“እኔም ብሆን ከባድ ችግር መስሎ ስላልታየኝ ነው”

“ትቀልጃለሽ! ከአስራ ሁለት ዓመት በፊት ህገሽ ተገሶ እስከ ዛሬ ድረስ ወንድ አልደረሰብኝም ነው ያልሸኘኝ። ስዚህን ያህል ጊዜ ያለ ወሲባዊ ፍላጎት መቆየት ችግር መስሎ ካልተሰማሽ ስህተተኛ ነሽ። ለመሆኑ የሰነ አእምሮ ጠበብቶችሽ ምን አሉሽ?” ሲል ጠየቃት። የኬን ግምት ሂሳብ የሰነ አእምሮ ሐኪሞችን እንዳማከረች ነው። ትንሽም ትልቅም ችግር የደረሰበት የሚሮጠው ወደነኛ ባለሙያዎች ነበረ። እርሱም ቢሆን ከሚሰቱ ጋር እንደተፋታ መፅናኛ ምክር የተሰገሰው ከነኚሁ ሰዎች እንደ ነበረ ያስታውሳል።

ብርቅርቅታ

“ማንንም አላነጋገርኩኝም” አለችና ከተኛችበት ተነሷታ የሌሊት ልብሷን ለበሰች። ኬን ሂላሪን ቅርጿን በማየቱ ፍላጎቱ እንደገና ታደሰሰች። እንደበረዶ የነጡ ባቶቿ፣ ሽንቃጣ ወገቧ፣ ሰፋ ያለ ዳሌዋ፣ ወሲባዊ ስሜቱን እንደእሳት አጫሩት። ያም ሆኖ ኬን ራሱን ለመቆጣጠር ቻለ።

“ማንንም አላነጋገርኩኝም ስትይ ምን ማለትሽ ነው? ልጆቹ ከደፈሩሽ በኋላ እርዳታ እንዳገኘሽ እርግጠኛ ነኝ። አይደለም እንዴ ሂላሪ?” ሳቅ አሰችና “እርዳታ አላስፈለገኝም ነበረ” አለችው።

“እንደዛ እንደ አሻንጉሊት ተጫውተውብሽ እርዳታ አላስፈለገኝም ነበር እንዴት ትያለሽ?”

“እሽ ብፈልግም እርዳታ የሚያደርግልኝ ሰው ለማግኘት አልችልም ነበረ ብልህሰ?”

“በዛን ጊዜ የነበርሽው የሰው ዘር በማይታይበት የሰሜኑ ዋልታ እንደሆነ እንጂ የሰነ እእምሮ ሐኪሞች በሽብሽ በሆኑበት አሜሪካ ውስጥ እያለሽ የሚረዳኝ አጣሁ ብትይኝ አላምንሽም” አላት ኬን አሰማውቁ እንጂ ሂላሪ በዚያን ጊዜ በሉዊዝ ሙጠሊያ ቤት ነበረች። በአነጋገሩም ስሜቷ በመነካቱ “እባክህን ኬን! ስለዚህ ማውራቱን ብንተወውና ሌላ ሌላ ነገር ብንጫወት። ስላሰፈው ህይወቴ ባታነሳብኝ አሰችው።

“ካልተናገሩ መድኃኒት አይገኝም። ስለዚህ ሂላሪ እባክሽ አጫውቺኝ?”

“ሁሉንም ነገር ብንረሳውስ?” አለች ሂላሪ! ከፊቷ ላይ የሚነበበውን ስቃይ እንዳያይ ዘወር ብላ።

“ሁሉንም ነገር ስትይ የዛሬውንም ምሽት ጭምር ማሰትሽ ነው?” “አይደለም! ስላሰፈው ታሪኬ ባታስታውሰኝ ማሰቱ ነው”

“ሂላሪ! በስራሽ ላይ ንበዝ ልጅ መሆንሽን አውቃለሁ። ስለዚህ ስዚህ ችግርሽ ደግሞ መፍትሔ ለመሻት የምትፈረሰት ምክንያት አይኖርም”

“ቀናት እያሰፋ በሄዱ መጠን ችግሩም እየቀሰሰ ስለሚሄድልኝ ሌላ መፍትሔ የሚያስፈልገኝ አይመስለኝም”

“መሰለሽ? ይህ ችግር ከተፈጠረ ስንት ዓመታት አልፈዋል? እንቺ እንደነገርሽኝ አሰራ ሁሰት ዓመታት? እና ውሎ ስላደረ ከችግሩ ተላቀቅሽ? አልተላቀቅሽም! አሁኑኑ ሌላ መፍትሔ እስካልተገኘልሽ አርባም፣ ሃምሳም

ብርቅርቅታ

ዓመት ቢሞላሽ ከአሁኑ ሂላሪነትሽ አትሰወጩም። ስለዚህ እባክሽ ሂላሪ የምመክርሽን ተቀባይኝ አሰና እጁን ስቦ ከጎኑ አስቀመጣት። ከንፈሯን ሳመና ከአልጋው ላይ አጋድሚት ከበላይዋ ሆነ። ሂላሪን የሚያደርጋት ጠፋው። ነፍሷ ብቻ ሳይሆን አካሏም የርሱ መሆን ነበረበት... ሁለመናዋ ... እንዲያፈቅረው እንዲወደው። ደስ ብሏት አላዩ ላይ እንድትንጠለጠል፣ ትንፋሷ እንዲሞቀው... የልብ ትርታዋ እንዲለማው ጉጉቱን ልታሟላለት እንደማትቸል ለሂላሪ ይታወቃታል። በፍቅር የምትሰጠው ምንም ነገር የላትም። ኬን ሊወዳትና ፍቅሩን ሊያካፍላት ይችላል። እርሷ ግን ፍቅሯን እሟጣ ከሰጠች ቆይታሰች። ስለህቶቿ ስለክሲና ለሚጋን አካፍላቸዋለች። ከነርሱም ጋር አብሮ ከሰሟል። አሁን የነበራት ፍቅር ግን ሰሰራዋ ብቻ ነበረ።

ኬን ከላይዋ ላይ ሳይወርድ ቁልቁል እያያት የታወቀ የሰነ አእምሮ ሐኪም ፈልጌ እንድታነጋግሪው አደርጋለሁ” አላት። ሐኪሙ ቢገኝም በማነጋገር ብቻ መፍትሔ የሚያገኝላት አልመሰላትም። ምናልባት ናላዋን አፕራሊዮን አድርጎ አጎሳጊን ከመረመረው ያን ጊዜ ፍንጭ ያገኝ ይሆናል። በወሬ ሂላሪን አድናለሁ ማለት ግን ዘበት ነበረ። ስለዚህም “አልፈልግም” አሰችው።

“ሰምን ሂላሪ?”

“ጊዜ ስለሌለኝ ነው”

“ዕድሜሽ ገና ሃያ አምስት ዓመት ነው። እና ይህን የመሰሰውን ችግር ተሽክመሽ የተቀረውን ዕድሜሽን ልትገፈ?”

“የተላመድኩት ሰሪሆን እይክብደኝም”

“ታዲያ ይህንን ከመኖር ትቆጥሪዋለሽ?”

“ጊዜ ስጠኝ ኬን! ጊዜ! ገና ዛሬ ነው አብረን ያደርገው። ስለዚህ ትንሽ ታገሰኝ አለች ፈገግ አሰችና።

ኬን ግን አሁንም እንደተጨነቀላት ነበረ። በሐዘኔታ አመለካከት እያያትም “ያልነገርሽኝ ሌላም ሚስጥር እንዳለ ይታወቀኛል” አላት። “ያን ያህል ጠቃሚ አይደለም”

“አይመስለኝም። የምትኖሪው በሚስጥር ግንብ ዙሪያውን ታጥረሽ ነው።”

“ዱር... ከብዙ ዓመታት በፊት ማለትህ ከሆነ ልክ ነህ” “ሰምን?”

ብርቅርቅታ

“ምክንያቱም በኔ ላይ ጉዳት ለማድረስ የሚፈልጉ እንዳንድ ለዎች ስለነበሩ ነው”

“አሁን?”

“አሁንም አጠገቤ አላስደርሳቸውም” አለችው። ከዚህ መልሷ አንድ ነገር ተረዳ። አፈቅርሀሉ ብላ ባትነግረውም አጠገቧ ከመድረስም አቅፏት እንዲተኛ ፈቅዳለታለች። ጎንበስ ብሎ ሳይገባትና ጭኖቹን ከጭኖቿ መካከል እስገባቸው። “ሂሊ! ሂሊ! የኔ ፍቅር! አይዘኝ አልጎዳኝም!” ሌላ ያባብላት ጀመረ።

አፈቅርሀሉ ቢላትም መልስ አልሰጠችውም። እንባ ያቀረሩ ዓይኖቿን ገርብብ አድርጋ ዝም ብላ ታየዋለች። የኬን ጣቶች፣ ጡቶቿን፣ ሆዷን፣ እምብርቷን፣ ዳሌዋን ረጋ ብለው ከላይ ታች፣ ከታች ላይ ሲያሹቆዩና ከጭኖቿ ደረሱ። ምላሱን ከአፏ ውስጥ ከቶ ከምላሷ ጋር አገናኘው። ከሥሩ ልቧ ትርትር ሲል፣ ሰውነቷ ስትጥጥ አለና ሕይወት ዘርቶ ማተክስ የጀመረው ሰውነቷ ቀስ በቀስ መቀዝቀዝ ጀመረ። በከንዶቹ መካከል ያቀፈው የሂላሪ ገላ እየበረደ መሔዱን ኬን ቢረዳም አሁን ግን ስሜቱ እስከሚረካ ከላይዋ ላይ አልወረደም ነበረ። በመጨረሻም ከጉኗ በጀርባው እንደተኛ “ሂሊ! በጣም እዝናለሁ... ይቅርታ አድርጋልኝ አላት ብቻውን በመደስቱ እየተፀፀተ።

“ለምንድን ነው የምታዝነው? እኔ ግን በጣም ነው ደስ ያለኝ” አለችውና ራሷን ከደረቱ ላይ አደረገችው። እናት የልጆቿን ፀጉር እየደባበለች ልጇን እንደምታስተኛ ኬንም የሂላሪን ረጅም ጥቁር ፀጉር ሲያሻሽላት ብዙ ቆየ። ከዚያም ሁለቱንም እንቅልፍ ወስዳቸው።

ኬን ከእንቅልፉ የነቃው ከሂላሪ በፊት ነበረ። እንዳይቀሰቅሳትም ልብሱን ቀስ ብሎ ለበሰና ወጣ። በዚያን ቀን ከሂላሪ ጋር ሊገናኙ አልቻሉም፤ ሁለቱም በየፊናቸው ሥራ በዝቶባቸው ነበረ የዋሉት። ማምሻውንም በስብሰባና በሌላም ፕሮግራም ተጠምደው ነበረ።

በማግስቱ ኬን ስልክ ደወለላት። የሳምንቱ መጨረሻ በመሆኑ ከእናታቸው ጋር ይኖሩ የነበሩትን ልጆቹን ለማየት ይሄድ ነበረ። ሂላሪን አብራው እንድትሄድ አጥብቆ ለመናት። ፈቃደኛም ባለመሆኗ ልጆቹን እሁድ ዕለት ሴንትራል ፓርክ ድረስ አምጥቶ ሲያሳያት ተሰማው። ኬን ልጆቹን አይታ እንድትወድለት ይፈልጋል። ከእናታቸው ላይ ወስዶ ሊያሳድጋቸው ይፈልጋል። በተጨማሪም ሂላሪ ልጅ እንድትወልድለት

ብርቅርቅታ

ዕቅድ ነበረው። ሂላሪ ግን ከሀፃናት መሸሽ ካመጣች ዓመታት አልፈዋታል። የኬንንም ልጆች ለማየት ከወዲሁ ፍርሐት ፍርሐት ብሏት ነበረ።

ሴንትራል ፓርክ እንደ ደረሰች ኬንና ሁለቱን ሀፃናት ልጆቹን ለማግኘት ጊዜ አልፈደባትም። ከአንድ ዛፍ ስር ተቀምጠው ከሩቁ ታይዋት። ትንሽየው ልጅ አባቱ ጭኖች ላይ፣ ትልቅየው ደግሞ ከአባቱ ጉን ተቀምጠዋል። ሂላሪ ባየችው እንጀቷ ተላወሰ። ልቧም ለአንድ ለረሳችው ነገር ተሰቀለ። ወደመጣችበት ልትመለስ ነበረ። ግን ለኬን የገባችለትን ቃል ማፍረስ ከበዳት። በቀረበችበትም መጠን የልቧ መሰቀል ጨመረ። በሀፃናቱና በኬን መካከል የነበረው ፍቅር ልክ በርሷና በእህቶቿ መካከል እንዳለው ዓይነት ነበረ።

አብራቸው ምሳ ለመብላት አልቻለችም። በራስምታት አመካኝታ ቶሎ ተለየቻቸው። ከሴንትራል ፓርክ እየለቀሰች አፖርትማዋ ደረሰች። ታክሲ ለመከራየት ወይንም አውቶብስ ለመያዝ አልሞክረችም። መንገድ ለመንገድ እንዳለቀሰች መሄዱን መረጠች።

ቀኑን ሙሉ ከአልጋዋ ሳትወጣ ዋለች። ዕንባዋም ትራስና አንሰላውን አራሰው። የማታ ማታ ራሷን አፅናናችው። ሚጋንም አሌክሳንድራም ለምንጊዜውም የተለይዋት መሆኑን እራሷን አሳመነች። የት እንዳለ አይታወቅም። ስለዚህ ላታገኛቸው ማልቀሷ ትርጉም የለውም ነበረ። ደግሞም እኮ አሁን ሚጋንና አክሲ እንደ ዱሮው ሀፃናት አይደሉም። ሂላሪ ሃያ አምስት ዓመት ከሞላት፣ አሌክሳንድራ ሃያ አንድ፣ ሚጋን እስራ ሰባት ዓመት ይሆናቸዋል። ስለዚህ እነ አክሲ የጠፉ ሀፃናት አይደሉም። ትልልቅ ልጃገረዶች ናቸው። የሂላሪ ለቅሶ እንዳው ነበረ። ከዛሬ ጀምሮ ልትረሳቸው ቆረጠች።

በዚያምሽት ለመገናኘት ቀጠሮ ባይኖራቸውም ኬን ከአፖርትማዋ ድረስ መጥቶ ነበረ። ከቀኑ የሴንትራል ፓርክ ሁኔታዋ ኬን የተጠራጠረው ነገር ነበረ። የሂላሪ ጋዘን ከሀፃናት ጋር ለማዛመድ ሞክሯል። በሌላ በኩል ደግሞ ሂላሪ ልጅ ልትወልድ ቀርቶ ለአስራ ሁለት ዓመታት ወንድ እንዳል ደረሰባት ያውቃል። ወንድምና እህትም እንደሌላት ነገራዋለች። ሂላሪ ሀፃናት ልጆቹን በማየቷ መለዋወጧን ግን በሚገባ አጠኗል። ለምን? ለምን?

የአፖርትማውን ደወል ሲጫን የከፈተችለት ሂላሪ የቀኗ ሂላሪ አልነበረችም። ከመታጠቢያ ቤት ገና በመውጣት ላይ ለመሆኗ በአለባበሷ

ብርቅርቅታ

አውቋል። ረጅም ጥቁር ፀጉሯ ተለቆ ከትከሻዋ ላይ ወርዷል። ከፊቷ ላይ የሚነበበው እንደፈራው ትክክ ሳይሆን ውበትና ሕይወት ነበረ። እንደገባም ቀድሞ ያቀፈችውና የላመችው ሂሳብ ነበረች። ኬን ስለ ሂሳብ የነበረውን የቀድሞ ግምት ከመቅፅበት ቀየረና ቀጥታ ወደ መታጠቢያ ቤት ገባ። አምስት ደቂቃ ባልሞላም ጊዜ ውስጥ ሲውነቱን ተለቃልቆ ወጣ።

ሂሳብ ከመኝታ ቤቷ ውስጥ ሆና ፀጉሯን በማድረቅ ላይ ነበረች። የኬንን መግባት ዘወር ብላ ተመለከተች። እርቃኑን ነበረ። እንደዚያ ያለ ነገር አይታ ባለማወቅ ተደነቀችና ልብ የሚያቀልጥ ፈገግታ አሳየችው። እርሱም ከተቀመጠችበት እንደሆነ አቅፎ እነሳትና ከአልጋው ላይ ጣላት። እንደአሳት የሚፋጁት ጭኖቹም ከጭኖቿ ውስጥ ገቡ። እንዳትነቃነቅም በሰውነቱ አጣብቆ አቀፋት። ራሱንም ከአንገቷ ስር ሽጉጠው። ባለ በሌለ ኃይሉም ተገናኛት። ሂሳብም ፀጉሯን የታጠበችበት ሎሽን ሽታ እንደተመኘው አፍንጫውን አወደው። ሂሳብ ዛሬ እንዳለፋት ቀናት አልነበረችም። አቅፋው አልጠግብ ብትል በጥፍርቿ ወጋችው። በከንፈርቿም ሰማ አልበቃ ሰላላት በጥርሶቿ ነክሰችው። ሂሳብ በደስታ አለቀሰች። በህልሚም በውኃም ይኖራል ብላ ካላሰበችው ዓለም ውስጥ ገባች። የሁለቱም ልብ ትርታ እኩል ከጨመረ በኋላ ሁለቱም በአንድ ጊዜ በረጅሙ ተነፈሱ። ኬን ከላይዋ ላይ ወርዶ በጀርባው ተኛ።

ሂሳብ ግን ከንደቿን አንተርሳው ከደቂቃዎች በፊት ምን እንዳደረገላት በማሰባሰብ ፈገግታ እያሳየችው፤ “አሁንም ትወደኛለህ ኬን?” አለችው። ኬን ሳይመልስላት እንደገና ከላይዋ ላይ ወጣ። ሰውነቷም ወዲያውኑ ግሱ በደስታ ማዕበል ተንሳፈፈች። አሁንም ከደስታዋ ብዛት አለቀለች። በመጨረሻም በኃይል እቃሰተች ሰውነቷ ከኬን ሰውነት ጋር ተጣበቀ፤ መላ አካላቷም በኃይል ነዘረና በአፍይታ ተነፈለች። ኬን ከላይዋ ላይ አልወረደም ነበረ። “ብድጋሚ ትወደኛለህ ወይ?” ብላ ስትጠይቀው።

“አንቺስ?” አላት ኬን።

“አወድሃለሁ”

“ታገቢኛለሽ?”

“ሥራዬስ?” አለችው።

“ስራሽ የቤት እመቤት መሆን ብቻ ይሆናል”

“ልጅ ማሳደግ?”

“አዎን?”

ብርቅርቅታ

“አስር ልጆች?” አለችና ሳቀች።

“ምን አስር ብቻ ያየሻቸውን ሁለቱን ሀሳናት ጭምር እንጂ?”

“የደርዘኖች እናት ልታደርገኝ ነዋ?”

“ደስ አይልሽም?”

“ደስ ይለኛል” አለችና ራሱን ቁልቁል ስባ ሳመችው።

ኬን ተንጠራራና ከትራስጌ የነበረውን ስልክ ስቦ አንድ ቁጥር ደወለ። ወደ ኒውጀርሲ ለመብረር መቀመጫ እንዲያዝለት ለማድረግ ነበረ። ኬን ወደ አዲሱ ሥራው የሚሄድበት ቀን ተቃርቧል። ሆኖም ከዚያ በፊት ጥሩ መኖሪያ ቤት ማግኘት ነበረበት። ለርሱና ለሂሳብ ለደርዘን ልጆቻቸው ጭምር የሚሆን ትልቅ መኖሪያ ቤት። ጠዋት ላይ ልብሱን ለባብሶ ሲወጣም ሂሳብ ከመኝታዋ ወጥታ በመስኮት ታየው ነበረ። ኬን ግን ከመስኮቱ መቆሚን ቢያውቅ ኖሮ ምናልባት ሳይመለስ አይቀርም ነበረ። ባለማወቁም ከቀይዋ ፊራሪ መኪናው ውስጥ ገብቶ እየነጻ ሄደ።

ያ ዕለት በምስኪኗ ሂሳብ ሕይወት ላይ ሌላ ጥቁር ነጥብ ጥሱ ያለፈ ዕለት ነበረ። ዜናውንም በቅድሚያ የሰማችው ሂሳብ ነበረች። የምሽት ዜናዎች ፕሮግራም በምታዘጋጅበት ወቅት ያልጠረጠረችው መርዶ ደረሳት። ኬን በመኪና አደጋ ሞተ! ወደ ኒውጀርሲ አውሮፕላን ማረፊያ በሚበርበት ወቅት ነበረ ከተሳቢ መኪና ጋር ተጋጭቶ የሞተው። ጥፋቱም የኬን እንደነበረ ዜናው ላይ ተገልጧል። ኬን ቤት ሲያፈላልግ በመዘግየቱ ወደኒውዮርክ የሚመልሰው አውሮፕላን እንዳያመልጠው በመቸከሉ እንጂ በማግስቱ ለመምጣት በቻለ ነበረ። ሌሊቱን ያለ ሂሳብ እንዳያሳልፈው ይሆን ችኮላው?

ሂሳብ ከሌላ ካልተጠበቀ አጋጣሚ ላይ ባትወድቅ ኖሮ ለኬን በልቧ እንዳለቀለችለት በኖረች ነበረ። ግን ኬን ከሞተ ወዲህ የያዛት ኢንፍሉዌንዛ ከሳምንት ሳምንት እየባለባት ሄዷል። ሰውነቷም መንምኗል። የሚያምራት ነገር እንቅልፍ ብቻ ነው። ምግብ ደግሞ ለዓይኗ አስጠልቷታል። ሌላው ቀርቶ ትወደው የነበረው ቡና ሽታ በሩቁ ያጥወለውላታል።

ከስድስት ሳምንታት በኋላ ስልክ ደውላ ከሐኪሚ ጋር ቀጠሮ ያዘች። የተለያዩ የደም ምርመራ እስኪሟደረግላትም ድረስ ሐኪሙ የአንቲ ባዮቲክ እንክብሎች ሊያዝላት አሰቦ ነበረ። “አንድ ዓይነት ቫይረስ ሆድሽ

ውስጥ የገባ ይመስለኛል። ለመሆኑ በቅርቡ ከከተማ ውጪ ለሽርሽር ሄደሽ የማይሰማሃሽ ምግብ በልተሽ ይሆን? ሲል ጠየቃት።

ላለመብላቷ ሂሳብ ራሷን ዝግ ብላ በማወዛወዝ አሳየች። በሽታው ድቅቅ አድርጓት ነበረና ለውነቷን ማላውሱም ከብደታል። ከአልጋው ውስጥ ገብታ ቀኑን ሙሉ ስትተኛ ብትቃል ፈቃዷ ነው። የደሙ ምርመራ ውጤት ከሁለት ቀናት በኋላ ታወቀ። ሂሳብ የሀመሚ ምክንያት ተገለጸለት። ሐኪሙ ደሚ በጥንቃቄ እንዲመረመር ማድረግ ምናልባት በዘር የተላለፈ ውርደት ቢኖርባት ነው ብሎ ነበረ። ሆኖም ሂሳብ በመፅናኛ እንጂ ሌላ በሽታ እንደሌለባት ተረጋገጠ። በዚያን ወቅት ምርጫ ስለሌላት እንጂ ሂሳብ ከመፅናኛ በደም የተላለፈ ውርደት ብቻ ሳይሆን በሽታው በቀጥታ ቢይዛትም ትመርጥ ነበረ።

ከመደንገጧም የተነሳ ቀጥታ ወደ ቤቷ ሄደች። ከአልጋም ላይ ተኝታ በሐሳቧ ነገሮችን ማውጣትና ማውረድ ጀመረች። ልቧም ዋለለባት። ግማሽ ጉኗ ፅንሱን አስወርጧ ይላታል። በሌላ በኩል ደግሞ የአክሲና የትንሿ የሚጋን ትዝታ ከፊቷ ድቅን ይልና፤ ሁለት ህፃናት እንዳላጣች አሁን ደግሞ ሶስተኛውን ህፃን የማጣቷ ጉዳይ ሆዷን ያባባዋል። የምትወደው የኬን ልጅ በመሆኑ ህፃኑ ቢወለድ ባልከፋትም። ግን አባት የሌለው ልጅ ማሳደግ ምንኛ ይጨንቃል። ለህፃኑ ስትል ስራዋንም እስከመተው ልትደርስ ትችላለች። ለአንድ ሳምንት ያህል በጉዳዩ ስታስብበት ቆየች። ምግብ አልበላልሽ ስላላት ከብደቷ ቢቀንስም የቀድሞዎቹ ቀሚሶቿ ሆዷ አካባቢ ጠርነቅ አያደረጉ ሊይዟት ጀምረዋል። ሂሳብ ስውናትና እንደ ኬን በወጣችበት ልትቀር ትችላለች። ያን ጊዜ ህፃኑ ምን ይውጠዋል? ማን ያሳድገዋል? እንደርሷ ወላጆቻቸው በሞቱባቸው ልጆች መጠለያ ቤት?... ጠባይ ማረሚያ? ... ሂሳብ ራሷን በሁለት እጆቿ ይዛ “አይሆንም!” “አይደረግም!” ስትል ጮኸች። አክሲና ሚጋንን እንደረሳቻቸው በማህፀኗ የተሸከሙትን ፅንሰ አስወጥታ ልትረሳው ወሰነች።

ሂሳብ በጣም ፈርታ ነበረ። ሐኪሙም ወደነበረችበት ክፍል እስከሚገባ ከአንዴም ሁለቴም ሐሳቧን በመቀየር ከዚያ ክፍል ውስጥ ሰመውጣት አስባ ነበረ። ሆኖም አስታማሚዋ መጣችና የሚሞላ ፎርም ሰጠቻት። ሂሳብ በሚንቀጠቀጥ እጇ ፎርሙን ሞልታ ፈርማ መለሰችላት። ወዲያውኑም ሐኪሙ የቀዶ ጥገና ልብሱን ለብሶ ገባ።

የሂሳብን ድንጋጤ ከሁኔታዋ ተረድቶታል። ሲያበረታታም “አይዘኝ ቀላል ነገር ነው” አላት።

“ብቻ... መቼም እንቅልፍ የሚያስወስድ መድሐኒት ትሰጠኝ የለም” አለች ከንፈሮቿ እየተንቀጠቀጠ። “የሚያስፈልግ እይመስለኝም። በጥቂት ደቂቃዎች ውስጥ የምትገላገይው ይሆናል” አለና ወደ አንድ የተለየ ክፍል እያመለከተ፤ “ከዚያ ገብተሽ ልብሽን ቀይራ” አላት።

ሂሳብ ተዘጋጅቶ የሚጠብቃትን ልብሽ ቀይራ ወደ ክፍሉ እንደተመለሰች ከአንድ ረጅም ጠረጴዛ ላይ አስተኟት። እስታማሚዋም የሂሳብን እግሮች ማዶና ማዶ ወጥራ ከጠረጴዛው ጋር በሽራ አስረቻቸው።

“ምነው? ለምን?” አለች ሂሳብ በጀርባዋ ከተኛችበት ቀና ብላ ወደ እግሮቿ እያየች።

“ራስሽን እንዳትጉጂ ነው”

“ኧረ እኔ አልሞከረውም እባክሽን እግሮቼን ፍቼኝ”

“እጅሽም መታሰር ይኖርበታል”

“ከዚህ ሁሉ ምናለበት የእንቅልፍ መርፌ ብትወጉኝ”

ሐኪሙና አስታማሚዋ ተያዩ። በራሱም ምልክት ስላሳያት ወደ መድሃኒት መደርደሪያው ሄዳ ብዙም ሳትቆይ ተመለሰች። ሂሳብም በከንዳ ላይ መርፌ ወጋቻት።

“በደቂቃዎች ውስጥ እጨርሳለሁ ስለዚህ ከአንድ አስከ አስር ቁጠራ” አላት ሐኪሙ። ከሰውነቷ ውስጥ ብረታማ ነገር መግባቱ ተሰማትና በጋይል ጮኸች። እነኛ በመጠለያ ውስጥ የነበሩት ልጆች እንኳን ተራ በተራ ሲፈራረቁባት የአሁኑን የህል አላመማትም። ማደንዘዣውም ለርቶ ህሊናዋን የሳተችው በዚያን ጊዜ ነበረ። የሂሳብን ፅንሰ ካስወረዱ በኋላ ሐኪሙና አስታማሚዋ ወደ ሌላ ክፍል ሄዱ። የሚጠብቃቸው ሌላ ባለተራ ነበረ።

ከአንድ ሰዓት በኋላ አስታማሚዋ ተመልሳ ገባች። ለሂሳብም ውሃ የነካው ፎጣ ሰጠቻት። ከዚያም አንዳንድ ገለፃዎች አደረገችላት። ደም መፍሰስ ከጀመራት ቶሎ ተመልሳ መምጣት እንዳለባት አስጠነቀቀቻት።

ሂሳብ ለሶስት ተከተታይ ቀናት ስራ አልሄደችም። መጨረሻም ላይ ጤናማ መሆኗ እየተሰማት ሄደ። የፈራችውም አለፈ። በአድራጋቷ አሁንም ብትፀፀት፤ ከባለ ፀፀት ለመዳን ስትል ሳትወድ አደረገችው እንደነ አክሲና ሚጋን ልትረሳውም ሞከረች። ለዚህ ደግሞ መፍትሔው በስራ መጠመድ እንደሚሆን ታውቃለች።

ፊቷ ቢወይብና ሙሉ በሙሉ ጤነኛ አስመሆኗ ቢያስታውቅም፤ በአራተኛው ቀን ስራ ጀመረች። በቢሮዋ እንደሰራች ትውላለች፤ ከቤቷም ስትሰራ ታመሻለች። ሂላሪ ቆርጣ የተነሳችበት ግብ ነበራት። የዚያ የዜና አገልግሎት ድርጅት ስራ አስኪያጅ መሆን አለባት። ከዚያ በኋላ በተለበሰበ መንፈስ የወላጆቿን የሕይወት ታሪክ መጻፍ ትጀምራለች። ጥናቷም በጋዜጣና በመፅሔቶች ላይ ብቻ በወጭ ፅሁፎች ላይ ተኩር ከወላጆቿ የልደት ስፍራ ድረስ በመሄድና ሰዎችን በማነጋገር በምታገኘውም መረጃ የተደገፈ መሆን አለበት። ለተከታታይ ሰዓት ዓመታት ሂላሪ አንድም ቀን እረፍት የሚባል ነገር ሳትጠይቅ ለስራዋ ብቻ ቅድሚያ ሰጠች። በሁሉም ዘንድ ተደናቂና በአርአያነት የምትጠቀስ ሆነች። በሃያ ስምንት ዓመቷም ከምሽት ዜና አዘጋጅነቷ ወደ ቀን ዜና ዋና አዘጋጅነት ተዛወረች።

“አንደ መልካ በስራዎም ሌላ ነገር ናት ይባላል” አሰች ከአዲሶቹ ፀሐፊዎቿ አንደኛዋ ሰሌላዋ። ሂላሪ አልፋቸው ወደ ቢሮዋ በመግባት ላይ ነበረች።

“አያደርስ እንጂ እርሷ ጋር ቀልድ የለም ይላሉ”

“በምነ?”

“በስራ!”

“አትይኝም?”

“ወለምዘለም የሚል ሰራተኛ ካጋጠማት ማባረር ብቻ ነው”

“የማታ ዜናዎች አዘጋጅ ሆኖ ያባረረችው ሰው አለ?”

“ከአምስት የሚበልጠ!”

“ባይ አመቤቱ ወሬሽን አቀሚልኝ”

ሂላሪ በሰላሳ ሁለት ዓመቷ የዚያ ዝነኛ የዜና አገልግሎት ድርጅት ተጠባባቂ ምስራ አስኪያጅነት ደረጃ ደረሰች። በሰላሳ አምስት ዓመቷ ምክትል ዋና ሥራ አስኪያጅ፣ በሰላ ዘጠኝ ዓመቷ ዋና ስራ አስኪያጅ ሆነች። ዜናውን ጋዜጦች በየዓምዶቻቸው አወጡት። የኒውስ ዊክና የታይም መፅሔቶች ሂላሪን ቃለ መጠይቅ አቅርበውላት፤ ስለ ድርጅቱ ያላትን አስተያየትና ዕቅድ በሰፊው ዘርዘረው ዓፋ። የሂላሪ ፎቶግራፍ በያሰበት ተዳረሰ። ሂላሪ ምክር አንድ ቀን ሰኬን አጫውታው እንደነበረው ከቁንጮው ደረሰች።

ምዕራፍ አስራ ሁለት

ሁለት ሰዓት የፈጀ የሕክምና ምርመራ ተደርጎለት ሲወጣ ፊቱ እንደጨፈገገ ነበረ። የውጪውንም ነፋስ መሳብ አቅቶት ያስከልካል። ሐኪሙ በነገረው እምብም አልተደነቀም። ሊሆን እንደሚችልም የገመተው ነገር ነው። ግን አርዘር ፓተርሰን የተደናገጠው በሕይወት የሚቆይበት ጊዜ ከስድስት ወር እንደማይበልጥ ስለተነገረው ነው። መኪናው እስከቆመበት እንኳን ሰመድረስ ሁለት ሰዓት ጊዜ ማረፍ ነበረበት። ሕመሙ በመላ ሰውነቱ ተሰራጭቶ እያሰቃየው ነበረ። ሳንባውን አፍኖ እያስገራ ሲያሰለው ያየ አንድ መንገደኝ ሊደገፈው ጠጋ ብሎ ነበረ። ፓተርሰን ግን ትንፋሹ መሰስ ስላለለት ወደ መኪናው እያዘገመ ሄደ። ከቤቱም እስከሚደርስ ድረስ ሹፌሩን አንድም ቃል አላነጋገረውም።

በገዛው ላይ ሆኖ የሚያስበው ሐኪሙ የተናገራቸውን ቃላት ነበረ። ከዚያ በላይ ዕድሜ መመኘት እንደማይኖርበትም ያውቀዋል። ስባ ሁለት ዓመት ቀላል ዕድሜ አይደለም። ደግሞም ያሳሰፈው ህይወት የክፋ አልነበረም። ባይታደልና ልጅ ባይኖረውም እንደ ጓደኞቹ እርሱም ሚስት አግብቶ ነበረ። ማርጆሪ ከሞተች ሰዓት ዓመት ሆኗታል። ፓተርሰን ስለ ሚስቱ ማርጆሪ ብዙ ሲያስብ ቆየ። ልጅ ባሰመውሰዷ እንጂ ልትወልድ ትችል ነበረ። 'እንዲህ ሲቀር ለሚቀረው ዓለም ለምን ትዝታኝን እንኳን የሚያስታውስ አንድ ልጅ ሳትወልድ ቀረች?' ሲል ራሱን ጠየቀ። 'ሰመኖር ከፍተኛ ትግል ብታደርግም ማርጆሪ ደስተኛ ነበረች ወይ?' አሰ በሐሳቡ። እንዳልነበረች ያውቀዋል። ሞትም አልቀረላትም።

የአርሱም የመሞቻው ጊዜ ሩቅ አይደለም፤ ፓተርሰን አሁን ከሚሰቃየው ስቃይ ሞቶ ቢያርፍ ይመርጣል። ስለዚህ ሞትን አልፈራም። ያላዘነው ነገር ቢኖር በሕይወቱ ውስጥ አንድ ስሙን የሚያስጠራበት ሥራ ባለመስራቱ ነው። በሕግ ሙያው ያበረከተው አንዳችም በምሳሌነት የሚጠቀስ ክርክር አልረታም። ከሌሎቹ ጠበቆች ጋር የነበረው ግንኙነት የጠነከረ አልነበረም። ከጓደኛ እንኳን የረባ ጓደኛ አልነበረውም። ምናልባት ትንሽ እንኳን ቢሆን ልታዝንለት የምትችላው ሰብዙ ዘመን ልዩ ፀሐፊው ሆኖ ያገለገለችው ሌት ብቻ ናት።

ከመኖሪያ ቤቱ እንደ ደረሰ ሹፊና ደግፎ አወረደው። ከመኝታ ቤቱም አስገብቶ ተመለሰ። ፓተርሰን ከአልጋው ላይ ተቀምጦ ራሱን በሁለት እጆቹ ደግፎ አቀርቅሮ ሲያሰብ ቆየ። ያን ጊዜም ሌላ የታወሰው ነገር ኖሮ ዕንባው ተለል እያለ ወረደ። አልፎ አልፎም እንደሸምቆ የቀጠነው ሰውነቱ በሊቃ ይኮመታተር ነበረ። ፓተርሰን ከልቡ ገብቶ ያንን በግብው አንድ ትዝታ አለ። እውነተኛ ጓደኛዬ የሚለው፣ እንደ ታናሽ ወንድሙም ያየው የነበረው ለው መልክ ከፊቱ ድቅን ብሎብታል። ምክር ሐቀኛ ጓደኛው ብቻ ሳይሆን ከአንድም ሁለት ጊዜ እንዴት ሕይወቱን እንዳዳነው ለዓይነ ሕሊናው ታየው። አርሱን ለማዳን ያ ጓደኛው እራሱን ለአደጋ ማጋለጥ ነበረበት። ሆኖም ፍቅር መሥዋዕትነትን ትጠይቃለችና ምክር ለራሱ ላይሳሳ ለጓደኛው ማዳላቱን መረጠ።

እስኪጨልም ድረስ ፓተርሰን ከተቀመጠበት አልተንቀሳቀሰም ነበረ። በሐሳቡም ከብዙ ዓመታት በፊት የተፈጸሙ ድርጊቶችን ተራ በተራ አሰላሰለ። ከሰሜን አፍሪካ በረሀ እስከ ጣሊያን ተራሮች ድረስ ከምክር ጋር አልተለያዩም። በርም ከተማ በተደረገው ወታደራዊ ሰልፍ ላይ ጉን ለጉን ነበሩ። ፓሪስም ውስጥ አንደዚሁ አንድ ቀን በዲ.አርኩል ጎዳና ላይ ምክር ያያት ልጅ ታወሰችው። ባለ ትላልቅ አረንጓዴ ዓይኖች ልጅ... ባለ ወርቃማ ፀጉር ውብ ልጃገረድ... ያቺ ሽንቃባ ከስታራ ልጅ... የምክር ፍቅረኛ ሶላንጅ ዛሬ ታወሰችው። ሶላንጅ የነ ሂሳብ፣ አክሲዮን ሚጋን እናት... በፍቅረኛዋ እጅ ሕይወቷ ያሰፈው ሶላንጅ... ሶላንጅ... ምክር ... ሶላንጅ። ፓተርሰን ሰጓደኛውና እንደ ታናሽ ወንድሙ ያየው ለነበረው ለምክር አለቀለ። ለፓሪሻ ልጃገረድ ለሶላንጅ አነባ። ያለወላጅ የቀሩት ልጆቻቸው እነ ሂሳብ ታወሱት። እንደ ነፋስ በታትኗቸው የቀረው አህትማማቾችን ዳግመኛ እንዳይገናኙ ያደረገው ራሱ ፓተርሰን ነበረ። እንደዛም በማድረጉ ራሱን ወንጀለኛ አደረገ። ግን የእንግዲሁ ፀፀት ምን ሲፈይድ። እነ ሶላንጅ ከሞቱ ከሰላሳ ዓመት በላይ ሆኖታል።

ፓተርሰን አንድ ሐሳብ ብልጭ አለበትና ካቀረቀረበት ቀና አለ። “ለምን አላደርገውም? ለምን አልሞክርም?” ሲል በዚያ ብቸኛ ቤት ውስጥ ድምፁን ከፍ አድርጎ ተናገረ። “አዎን! ማድረግ አለብኝ!” አለ ደገመና። አህትማማቾቹ በመረሳሳታቸው በአሁኑ ዕድሜያቸው ቢገናኙ ምናልባት እንደጥንቱ ላይፋቀሩ ይችላሉ። ያም ሆኖ ፓተርሰን ከመሞቱ በፊት ያለያየውን ቤተሰብ ለማገናኘት ቆረጠ። የፈለገውን ድካምና ወጪ ቢጠይቅም ፓተርሰን ሶስቱን አህትማማቾች አግኝቶ ስለ ከፍተኛ በደሉ መናዘዝ ነበረበት። ያን ጊዜም ብቻ ነበረ ገፁ ሕሊና አግኝቶ ዕለተ ሞቱን በሰላም

ለመጠባበቅ የሚችለው። ትንንሽ እህቶቿን ነጥቆ ሲወስዳቸው ሂሳብ እንዴት እንደሰማነችው ሁኔታዋ ሁሉ ከፊቱ ድቅን ይልበት ነበረ።

ሌሊቱን ሙሉ እንቅልፍ በዓይነ ሳይዘር አደረ። እንዴትስ ሊያገኛቸው እንደሚችል በአያሌው አለበት። የጊዜው ጉዳይ ወሳኝነት ነበረው። ፓተርሰን ልጆቹን ይቅርታ ጠይቆ በተለይ በጋራ የሚያወርሳቸው አንድ ንብረት ነበረው። የጡረታ ዘመኑን ለማሳለፊያ በኩኔክቲክት ግዛት ውስጥ የገዛው አንድ በአሰራ ዘጠነኛው ክፍለ ዘመን የተለራ እጅግ ውብ ቤት ነበረው። እርግጥ ኒውዮርክ በኖረበት ረጅም ዘመኑ ውስጥ በባንክ ተቀማጭ ገንዘብና በአንዳንድ ፋብሪካዎች አክሲዮኖች የሉትም ማለት አይደለም። ግን እንደዚያ ባለ አንድ ፎቅ ህንፃ ሰፊ ምድረ ግቢ ለፓተርሰን ከብደው ባለመታየታቸው ነው። ከእንግዲህ ጡረታ ወጥቶ በዚያ ግቢ ውስጥ ለመንሸራሸር፣ የአበባ መደቦችን ለመኮትኮት፣ የዛፍ ቅርንጫፎችን ለመክርክም ዕድል አይኖረውም። መጥለቂያዋ እንደተቃረበ ፀሐይ፣ የርሱም ሕይወት አክትሞ ወደ መቃብር የሚወርድበት ሰዓት ደርሷል። በኤክስሬይ የተደረገለት ምርመራ ሁሉንም ነገር ነግሮታል። የያዘው ካንሰር በሽታ ከሕክምና ቁጥጥር ውጪ ሆኗል። እድናለሁ የሚለው ተስፋ አክትሟል።

አኩላ ሌሊት ላይ የእንቅልፍ ኪነን ቢወስድም ሽለብም ሳያደርገው ወለል ብሎ ነጋ። በዓይኖቹ ላይ ብልጭ ድርግም እያለ በተለይ እንቅልፍ የነሳው የሂሳብ ሁኔታ ነበረ። እርሷም ትንሽ ብትሆን ትናንሽ እህቶቿን በወለደበት ዕለት ሁለቱንም እንቅ አድርጋ አቅፋ ላለማለነካት ሞክረች። እንደማትቋቋመውም ቁርጡን ስታውቅ እህቶቿን ለቃ አለቀለች። መኪናውም እየበረረ ሲሄድ ከመንገድ ዳር ተንጠርክካ ታነባ እንደነበረ ፓተርሰን አይዘነጋውም። ያቺ ሂሳብ ነበረች አሁን በዓይነ ላይ እየሄደች እንቅልፍ የነሳችው። የምክርና የሶላንጅ ልጅ... ያቺ የነ አሌክሳንድራና የሚጋን አህት ብቸኛዋ ሂሳብ!

ምዕራፍ አስራ ሦስት

ፊት ገጽ ስምንት ቀን ላይ ከአንቅልፉ ተነሳ። ሌሊቱን ባለመተኛቱ ለውነቱ አንደኛው ቢሆንም ወደ ቢሮው ለመሄድ ቆርጧል። እስከ አስራ አንድ ሰዓት ድረስ ወደ ተለያዩ ቦታዎች ስልክ ሲደውል ቆየ። የሚፈልገውንም ዓይነት ሰው ስም በመጨረሻ ላይ አገኘ። የዚያን ዓይነት ሙያ ያለው ሰው ለምን እንዳስፈለገው ግን በስልክ ካነጋገራቸው ውስጥ ለአንደኛውም አልተናገረም።

ፊት ገጽ ስምንት ቀን ላይ ከአንቅልፉ ተነሳ። ሌሊቱን ባለመተኛቱ ለውነቱ አንደኛው ቢሆንም ወደ ቢሮው ለመሄድ ቆርጧል። እስከ አስራ አንድ ሰዓት ድረስ ወደ ተለያዩ ቦታዎች ስልክ ሲደውል ቆየ። የሚፈልገውንም ዓይነት ሰው ስም በመጨረሻ ላይ አገኘ። የዚያን ዓይነት ሙያ ያለው ሰው ለምን እንዳስፈለገው ግን በስልክ ካነጋገራቸው ውስጥ ለአንደኛውም አልተናገረም።

በፊት ገጽ ስምንት ቀን ላይ ከአንቅልፉ ተነሳ። ሌሊቱን ባለመተኛቱ ለውነቱ አንደኛው ቢሆንም ወደ ቢሮው ለመሄድ ቆርጧል። እስከ አስራ አንድ ሰዓት ድረስ ወደ ተለያዩ ቦታዎች ስልክ ሲደውል ቆየ። የሚፈልገውንም ዓይነት ሰው ስም በመጨረሻ ላይ አገኘ። የዚያን ዓይነት ሙያ ያለው ሰው ለምን እንዳስፈለገው ግን በስልክ ካነጋገራቸው ውስጥ ለአንደኛውም አልተናገረም።

የቻጥማን ቢሮ እንደ ፊት ገጽ ስምንት ቀን ላይ ከአንቅልፉ ተነሳ። ሌሊቱን ባለመተኛቱ ለውነቱ አንደኛው ቢሆንም ወደ ቢሮው ለመሄድ ቆርጧል። እስከ አስራ አንድ ሰዓት ድረስ ወደ ተለያዩ ቦታዎች ስልክ ሲደውል ቆየ። የሚፈልገውንም ዓይነት ሰው ስም በመጨረሻ ላይ አገኘ። የዚያን ዓይነት ሙያ ያለው ሰው ለምን እንዳስፈለገው ግን በስልክ ካነጋገራቸው ውስጥ ለአንደኛውም አልተናገረም።

ፊት ገጽ ስምንት ቀን ላይ ከአንቅልፉ ተነሳ። ሌሊቱን ባለመተኛቱ ለውነቱ አንደኛው ቢሆንም ወደ ቢሮው ለመሄድ ቆርጧል። እስከ አስራ አንድ ሰዓት ድረስ ወደ ተለያዩ ቦታዎች ስልክ ሲደውል ቆየ። የሚፈልገውንም ዓይነት ሰው ስም በመጨረሻ ላይ አገኘ። የዚያን ዓይነት ሙያ ያለው ሰው ለምን እንዳስፈለገው ግን በስልክ ካነጋገራቸው ውስጥ ለአንደኛውም አልተናገረም።

“ብጣም ነው የማመሰግነው ...” አለና ፊት ገጽ ስምንት ቀን ላይ ከአንቅልፉ ተነሳ። ሌሊቱን ባለመተኛቱ ለውነቱ አንደኛው ቢሆንም ወደ ቢሮው ለመሄድ ቆርጧል። እስከ አስራ አንድ ሰዓት ድረስ ወደ ተለያዩ ቦታዎች ስልክ ሲደውል ቆየ። የሚፈልገውንም ዓይነት ሰው ስም በመጨረሻ ላይ አገኘ። የዚያን ዓይነት ሙያ ያለው ሰው ለምን እንዳስፈለገው ግን በስልክ ካነጋገራቸው ውስጥ ለአንደኛውም አልተናገረም።

ቻጥማን ፊት ገጽ ስምንት ቀን ላይ ከአንቅልፉ ተነሳ። ሌሊቱን ባለመተኛቱ ለውነቱ አንደኛው ቢሆንም ወደ ቢሮው ለመሄድ ቆርጧል። እስከ አስራ አንድ ሰዓት ድረስ ወደ ተለያዩ ቦታዎች ስልክ ሲደውል ቆየ። የሚፈልገውንም ዓይነት ሰው ስም በመጨረሻ ላይ አገኘ። የዚያን ዓይነት ሙያ ያለው ሰው ለምን እንዳስፈለገው ግን በስልክ ካነጋገራቸው ውስጥ ለአንደኛውም አልተናገረም።

“የግል ጉዳይ ነበረ” አለ ፊት ገጽ ስምንት ቀን ላይ ከአንቅልፉ ተነሳ። ሌሊቱን ባለመተኛቱ ለውነቱ አንደኛው ቢሆንም ወደ ቢሮው ለመሄድ ቆርጧል። እስከ አስራ አንድ ሰዓት ድረስ ወደ ተለያዩ ቦታዎች ስልክ ሲደውል ቆየ። የሚፈልገውንም ዓይነት ሰው ስም በመጨረሻ ላይ አገኘ። የዚያን ዓይነት ሙያ ያለው ሰው ለምን እንዳስፈለገው ግን በስልክ ካነጋገራቸው ውስጥ ለአንደኛውም አልተናገረም።

“እኔም ብሆን የሌላ ሰው የግል ምስጢር አንስቼ ከማንም ጋር አልጫወትም። ስለዚህ ምንም ሳይጠራጠሩ ቢቀጥሉ።”

“ጥሩ ምስጢር ድብቅ ይሁን ማሰቱ ብቻ ሳይሆን በጉዳዩም ላይ አንተ ራስህ ክትትል እንድታደርግልኝ አፈልጋለሁ። ከአንተ እኩል ማንም ሊረዳኝ እንደማይችል ከሰዎች ጠይቁ አጣርቻለሁ።”

ወደ ታሪኩ ቶሎ በመግባት እንዲያጫውተው ቻፕማን ቢፈልግም ከዚያ በፊት ግን ፓተርሰን ባነሳው ሐሳብ ላይ አቋሙን መግለፅ ስለሚኖርበት 'እንደ ሁኔታው ነው። በእርግጥም ጉይዩ ከባድ እስከሆነና ያለኔም የማይፈፀም መስሎ ከተሰማኝ ራሴ እከታተለዋለሁ' አለው ቻፕማን።

እንግዲህ በቅድሚያ እንዳጫወትኩህ ከጊዜ ጋር መሻማት ይኖርብናል። ለከትትሉም ከፍተኛ ትኩረት ማድረግ በማስፈለጉ አንተው ራስህ ሁኔታውን እንድትይዘው ላሳስቡኑ እወዳለሁ' አሰና ፓተርሰን በኃይል አሳለው። ትንፋሹም መለስ ሲልለት 'አደራህን ሚስተር ቻፕማን እንደ ምታየው በሕይወት ለመቆየት ያለኝ ዕድል የመነመነ ነው' አለ።

ቻፕማን ፓተርሰንን በሐዘኔታ ሲያየው ቆየ። በጣም ለመጨነቁ ግልፅ ነበረ። ፓተርሰንን በሚንቀጠቀጥ እጁ ከቦርሳው ውስጥ አንድ ፋይል አወጣና ሰጠው። እንደ ቻፕማን ግምት ፋይሉ ስለውርስ ጉዳይ የሚያወራ እንጂ ሌላ ሚስጢር ያዘለ አልመሰለውም። ለዎቻም መሞቻቸው በተቃረኑ ቁጥር ኑዛዜአቸውን ሲቀያይሩ ብዙ ጊዜ የተመለከተው ጉዳይ ነው።

'እንደ ሐኪሙ ግምት ከሆነ በሕይወት የምቆይባቸው ወራት በብዛ ስድስት አለበለዚያ ሦስት ወራት ይሆናሉ። በበኩሉ ሦስቱን ወራት አስተማማኝ አድርጌ መምረጡን እወዳለሁ። እና በእነኚህ ሦስት ወራት ውስጥ ሦስት ወጣት ሴቶችን እንድታገኛልኝ እፈልጋለሁ' ሲለው ቻፕማን ከኃዘኔታ ይልቅ በመገረም ያየው ጀመረ። ልጆቹ ካልሆኑ በስተቀር የሦስት ወጣት ሴቶች መገኘት ለሽማግሌው ፓተርሰን ምን ያደርግለታል ሲልም ለራሱ ጥያቄ አቀረበ።

ፓተርሰን ግን ንግግሩን በመቀጠል 'የሦስቱ ሴቶች እናትና አባት የቅርብ ወዳጆቹ ነበሩ። የሞቱትም ከለላሳ ዓመት በፊት ነው። ወላጆቻቸውን በህፃንነታቸው ካጡት ከእነኚህ ህፃናት መካከል ሁለቱን በጉዲፈቻ ልጅነት ለተለያዩ ቤተሰቦች ሰለጣቸው ሦስተኛዋን ግን ከአክስቷ ጋር እንድትኖር አደረግሁ። ለመጨረሻም ያየኋቸው ትንሿ ልጅ ገና የዓመት አራስ ልጅ እንደሆነች ሲሆን ያን ጊዜ መካከለኛዋ አምስት፣ ትልቁ ዘጠኝ ዓመታቸው ነበረ። እነኞ ልጆች አሁን የት እንዳሉ አላውቅም። የሁለቱን ህፃናት የጉዲፈቻ አባቶች ግን አስታውሳቸዋለሁ። ትልቁም ብትሆን ከሐያ ሁለት ዓመት በፊት ከጃክሰንቪል ከተማ ወደ ኒውዮርክ ተመልሳ በመምጣት እነጋግራኝ ነበረ። ተጨማሪ መረጃዎች ቢያስፈልጉህ ከፋይሉ ውስጥ በየርዕሉ ካሰፈርኳቸው አንዳንድ ፅሁፎች ለማግኘት ትችል ይሆናል።

አባታቸውም በጊዜው ዝነኛ ተዋናይ ነበረ' አሰና ፓተርሰን በረጅሙ ተነፈሱ።

ቻፕማንም ጣልቃ ገባና 'ለመሆኑ ወላጆቻቸው በአንድ ጊዜ በአደጋ ነው የሞቱባቸው?' ሲል ጠየቀው።

'የሁለቱም ሕይወት በአደጋ ማለፉ እርግጥ ነው' አሰና ፓተርሰን አንገቱን አቀርቅሮ ሲተክዝ ቆየ። 'ለምን እንደሆነ በግልፅ ባይታወቅም አባታቸው እናታቸውን አንቆ ገደላት። የቀብሯም ሥነ ሥርዓት በተፈፀመበት ዕለት ምሽት ደግሞ የራሱን ሕይወት አጠፋ። ከዚያም እነዚያን ህፃናት በአንድ ጣሪያ ሥር አሰባስቤ የማሳደግ ዕቅድ ነበረኝ፤ ሞክራም ነበረ። ግን... ግን...' አሰና ማርጆሪ ሚስቱ ተስፋ እንዳስቀረጠችው ትዝ ብሎት ይተናነቀው የነበረው ዕምባ ዱብ ዱብ አለ። ቻፕማን አሁንም በድብልቅ ለሜት ያየው ጀመረ። በዚያን ዕድሜው አንብቶ ማልቀሉ የፀፀቱን ጥልቀት ቢያሳይም እንደ ህግ ባለሙያነቱ ግን ለላሳ ዓመታት በላይ የተለያዩ እህትማማቾችን መልሶ ለማገናኘት ማቀዱ ጥቅሙ ከምኑ ላይ እንደሆነ ለቻፕማን ግልፅ አልሆንልህ አለው፤ ምናልባትም በህፃናቱ ላይ የፈፀመው በደል ኖሮ ያንን ለማካካስ ሲል ካልሆነ በስተቀር የአሁኑ የፓተርሰን ድካም ከንቱ ነው' ሲልም አለበ።

'ህፃናቱን ለመሰያየት አልፈለኩም' ነበረ። ነገር ግን ሦስቱንም በአንድነት ሲያሳድጋቸው ፈቃደኛ የሆነ ቤተሰብ ለማግኘት ባለመቻሉ ነው' ሲል ፓተርሰን ለአድራጉቱ ትክክለኛነት ምክንያት ለመስጠት ሞክረ። የራሱን ደካማነት ግን አውጥቶ ለመናገር አልደፈረም። የሞተቸውንም ሚስቱ የማርጆሪን ስም በማያውቃት ስው ፊት ለማንሳት አልፈለገም። በእጁ ይዘት የነበረውን አንድ የጋዜጣ ቁራጭ ወደ ቻፕማን አቀረበ 'ይኸውልህ ይህ ጋዜጣ በቅርቡ የወጣ ነው። በዚህ ኒውዮርክ ከተማ ውስጥ ባለ አንድ ዕውቅ የዜና ማለራጫ ድርጅት ውስጥ ሥራ አስኪያጅ ሆና ስለተሾመች ሴት ያወራል። ስሟ ከሶስቱ ህፃናት መካከል ከታላቁቱ ጋር ተመሳሳይ ነው። ሆኖም ያቺ ከሃያ ሁለት ዓመት በፊት ያየኋት ልጅ ከዚህ ታላቅ ሥልጣን ትደርሳለች የሚል ግምት ባይኖረኝም ለማንኛውም በዚያም በኩል ቢሆን ጥናት ብታካኔ' አለ ፓተርሰን። በታይምስ ጋዜጣ ላይ የወጣውን ዜና ካገኘ ጥቂት ሳምንታት አልፏል። ሂሳብ ምክር የሚለው ስም ከፎቶግራፉ ጉን በትላልቅ ፊደሎች ተፅፏል። እንደ ሌሎቹ የጋዜጣ ፎቶግራፎች ሁሉ ይህኛውም ደብዛዛ በመሆኑ ካያት ከሃያ ዓመት በላይ የሆናትን ልጅ መልክ ለመለየት ተቸግሮ ነበረ። ቢሆንም የጋዜጣውን

ቁራጭ ከሰጠው በኋላ 'እንግዲህ ቻፕማን አደራህን እነኛን ሰለት ልጆች እንደ ምንም ብለህ እንድትፈልግልኝ አለው። ልጆች የተባሉት በፓተርሰን እስተሳሰብ እንጂ ቻፕማን ዕድሜያቸውን በአእምሮው እንዳለው ሰብቱም ወደ ሙሉ ሴትነት የተቃረቡ ነበሩ። ትልቋ ሰላሳ ዘጠኝ፣ መካከለኛዋ ሰላሳ አምስት፣ ትንሿ ደግሞ ሰላሳ እንድት ዓመት ይሆናሉ። ቻፕማን እንደ ተጠራጠረውም ፓተርሰን ቀጠል በጭድረግ 'የሁለቱ ህፃናት የጉዲፈቻ ወላጆች ኒውዮርክን ከለቀቁ ብዙ ዓመታት አልፏል። ወዴት እንደሄዱም የማውቀው ነገር የለም... ታገኛቸዋለህ የሚል ተስፋ ግን አለኝ አለው።

'እሞክራለሁ!' አለ ቻፕማን የጋዜጣውን ቁራጭ ከፋይሉ ውስጥ ከነበሩት ሌሎች ወረቀቶች ጋር አያያዘ። ከዚያም ቀና አለና 'ቢቀናኝና ባገኛቸውስ?' ሲል ለፓተርሰን ጥያቄ አቀረበለት።

'በቅድሚያ ትክክለኛ አድራሻቸውን ካረጋገጥህ በኋላ ለእኔ ታስታውቀኛለህ። ከዚያም ማንነታቸውን ታስረዳቸውና እኔም የወላጆቻቸውን ዓይኖች እንደ ነበርኩና የተለያዩት እህትማማቾች እንዲገኙ ማቀዴን ትገልፅላቸዋለህ። ተገናኝተው የሚተዋወቁትም በኩኔክቲክት በሚገኘው በእኔ የገጠር መኖሪያ ቤት ውስጥ ይሆናል። በታውንም መወሰኔ ከእንግዲህ እንደልብ ከለፍራ ሥፍራ መንቀሳቀስ እንደማልችል ስለማውቀው ነው። ስለዚህ ሰብቱም እዚያ ቤት ድረስ መምጣት ይኖርባቸዋል።'

'ፈቃደኛ ባይሆኑስ?' ሲል ቻፕማን ያልተጠበቀ ጥያቄ አቀረበ። ቻፕማን ይህንን ጥያቄ ያነሳው በግል ልምዱ ያካበታቸውን አንዳንድ ሁኔታዎች በማስታወስ ነበረ።

'ልታሳምናቸው ይገባል!' አለ ፓተርሰን።

'በተለይ ትንንሾቹ ሁለቱ እህት ይኑራቸው አይኑራቸው ለማስታወስ አይችሉም ይሆናል። አዲስ ሕይወት በመምራት ብዙ ዓመታት ካሳለፉ የተለያዩ ቤተሰብ ከመሰረቱ በኋላ ኑ ከእህቶቻችሁ ጋር ተገናኙ ቢባል በዚህ ባልተጠበቀ ዜና ከሚደርስባቸው ድንጋጤ ባሻገር በማህበራዊ ኑሯቸው ውስጥ አንዳንድ ቀውስ ሊያስከትልባቸውም ስለሚችል ፈቃደኛ ላይሆኑ ይችላሉ' አለ ቻፕማን። እርግጥ ፓተርሰን በውርስ ሊተውላቸው የሚችል ንብረት እንደሚኖር ቻፕማን አልተጠረጠረም ነበረ።

'እህትማማቾቹን መልሶ የማገናኘት ኃላፊነት እለብኝ። በግዴታ እንዳለያደኝቸው ሁሉ በተገኘው ዘዴ ሁሉ በመጠቀም ላለባቸው ይገባል። ጥፋቱ የእኔ ነው ... ሰብቱንም ለማሳደግ ፈቃደኛ የሚሆን ቤተሰብ መፈለግ ነበረብኝ። ያለፈው አለፈ። ያም ሆኖ አሁን ስለ ደህንነታቸው ለማወቅ

አፈልጋለሁ። የገንዘብ እጥረት እንደሌለባቸውም ማረጋገጥ ይኖርብኛል። ወላጆቻቸውም ለዋሉልኝ ውለታ ቢያንስ ቢያንስ በከፊል እንኳ ለልጆቻቸው መክፈል አለብኝ።'

ቻፕማን 'ዱር ቀረ' ሲል ሊናገረው ፈልጎ ነበረ። እውነትም አሁን የሰላሳ ዘጠኝ፣ የሰላሳ አምስትና የሰላሳ አንድ ዓመት ዕድሜ ያላቸውን እህትማማቾች ማገናኘት ምን ትርጉም ይኖረዋል? እርስ በርስ ተረላለተዋል። እህትም ይኑራቸው አይኑራቸው የሚያውቁት ነገር ላይኖር ይችላል። ስለዚህ 'የፓተርሰን ጥበብ ከምን ላይ ነው?' ሲል ቻፕማን በሐሳቡ ያወጣና ያወርድ ነበረ።

ከቻፕማን ሁኔታ ተስፋ ወደ መቁረጡ የተቃረበው ፓተርሰን 'እና ልጆቹን ልትፈልግልኝ ፈቃደኛ ነህ?' ሲል በማባበል ጭምር ጠየቀው።

'እሞክራለሁ' አለ ቻፕማን።

'ፍለጋውን አራስህ እንደምታካሄደው ቃል ትገባልኛለህ?'

በአብዛኛው እኔው ራሴ እፈፅመው ይሆናል። ሆኖም ቃል ከመግ ባቱ በፊት በየፋይሉ ውስጥ የሰፈሩትን ፅሁፎች ማንበብ ይኖርብኛል። በተጨማሪም በተለያዩ ግዛቶች ወኪሎች ሰላሎኝ በእነርሱ መጠቀሙም የሚሻልበት ጊዜ ሊኖር ይችላል።

ፓተርሰን በቻፕማን መልስ አረክቷል። ሆኖም የርሱ ፍርሃት ሌላ ነበረ። ስለዚህም 'ምናልባትም ፋይሉ ውስጥ የምታገኘው መረጃዎች እምብዛም ጠቀሜታ ሲኖራቸው ስለማይችል በእነርሱ ላይ አንድታተኩር ለማለት ነው' አለ።

'ግድ የለም! ችግር እንዳለ ስለሚገባኝ የአመለካከቴን አድማስ ሰፋ አደርገዋለሁ' አለና ከፓተርሰን ጆርባ ከነበረው ግርግዳ ላይ ተለቅሎ ወደ ነበረው ሰዓት አየት አደረገ። ቻፕማንን ለማነጋገር ተራ የሚጠብቁ ብዙ ሳዎች መኖራቸው ለፓተርሰን የታወሰው ያንጊዜ ነበረ።

'ምስጋናዬ ከፍ ያለ ነው' አለ ፓተርሰን ከመቀመጫው የግዱን እየተነሳ።

'የተቻለኝን ሁሉ እንደማደርግ ይመኑኝ አለ ቻፕማን እየደገፈው። 'በተጨማሪም ሌቶቹን ለማግኘት የሚደረገው ክትትል ከፍተኛ ወጪ ሊጠይቅ እንደሚችልም ሊያውቁት ይገባል' ሲል በተጨማሪ አሳለበው።

“ያለኝን ሐብት ሁሉ ለዚህ ዕቅድ ብቻ ላውለው ነው ፍላጎቴ ግልፅ ሆነልህ ቻፕማን?” ለሰና የተጨማሪ ፊትን ፈካ ለማድረግ ሞክረ::

ቻፕማን በመልሱ ፈገግታ እያሳየው መኪናው ድረስ ደግፎ አደረሰው:: ስለገብኝቱም አመለካኛነት በትሕትና ከሸኘው በኋላ ወደ ቢሮው ተመለሰ:: አንገቱን እንዳቀረቀረም ነበረ:: ፓተርሰን ያጫወተው ታሪክ እንደሚሆነው ጨምድዶት ነበረ:: ‘ፓተርሰን ሕፃናቱን በመለያየቱ ሌላም ተጨማሪ በደል በዚያ ቤተሰብ ላይ አድርሶ ይሆን?’ የሚለው ጥያቄ ነበረ በተለይ በህሊናው ደጋግሞ የደወለው::

የዕለቱን ሥራ ጨርሶ የሔደው ቀጥታ ወደ መኖሪያ ቤቱ ነው:: ምሽቱን ያሳለፈው ፓተርሰን ባመጣው ፋይል ውስጥ የነበሩትን ፅሑፎች በማንበብ ነበረ:: ምክር ሰላንኛን በገደለበት ወቅት በተለያዩ ጋዜጦች ወጥተው የነበሩትን ዜናዎች አንድ በአንድ አነበባቸው:: ለተፈፀመው ወንጀል መንስኤ ነው ሊባል በግልፅ የሰፈረ አንዳችም ምክንያት የለም:: ቻፕማን ደግሞ በወንጀል ምርመራ ሙያ ላይ ተለማርቶ ብዙ ሚስጥሮችን ፈልፍሎ ያወጣ ሰው ነበረ:: ስለሆነም አንድ ወንድ ያውም የሚያፈቅሩትን ሚስቱን ያለምክንያት እንደማይገድል ያውቀዋል:: ታዲያ ምክር ለምን ሰላንኛን ገደላት? በላይዋ ላይ ሌላ ሴት አፍቅሮ ሊያስወግዳት በመፈለግ? ወይንስ ራሱ ቅናት አድርጎት ይሆን? ሰላንኛ ምን ጥፋት ለርታ ይሆን? ፓተርሰን የጠየቀው ሶስቱን የጠፋትን የሰላንኛን ልጆች እንዲፈልግለት ቢሆንም አእምሮው ላነሳቸው ጥያቄዎች መልስ ለማግኘት ተጨነቀ:: በፋ ይሉ ውስጥ ያገኛቸው ሌሎችም የጋዜጣ ቁርጥራጮች ስለ ምክር ታላቅ ተዋናይነት ስለ ሰላንኛ ቁንጅና ለባሏና ለልጆቿ ስለነበሩት ፍቅር... ይህን ስለመሰላሰሉት ያውራሉ:: አልፎ አልፎ ግን መልክ መልካሙ ምክር ከአንዳንድ ሴቶች ጋር የተነሳቸው ፎቶግራፎችና በዚያም ሳቢያ የተፃፉ አንዳንድ ሐተታዎች ነበሩ:: እነኚህም ቢሆኑ ባልን በሚሰት ላይ እስከዚያ ሊያስጨክኑ የሚችሉ ምክንያቶች አላዘሉም::

ቻፕማን ማንበቡን ቀጠለ:: ከፊት ለፊቱ በፓተርሰን የሚንቀጠቀጥ እጅ የተፃፈ አጭር ማስታወሻ ነበረ:: አጠር አጠር በማድረግ ያሰፈረው ማስታወሻ የሚጀምረው አርሱና ምክር በሰሜን አፍሪካ የጦር ሜዳ እንዴት ለመተዋወቅ እንደበቁ በመግለፅ ነው:: ከዚያም በሊሊሊ ደሴት በኔፕልስ ከተማ አካባቢና የሮምን ከተማ ለመያዝ በተደረጉት ጦርነቶች ሳይለያዩ እንደተዋገጡና ምክር ከአንድም ሁለት ጊዜ ከሞት እንዳዳነው ፓተርሰን በፅሁፉ ላይ ይዘረዝራል:: በተለይም ፓሪስ ደርሰው በደ.አርኩል ጎዳና ላይ ሰላንኛን ካዩዋት ጊዜ ጀምሮ ያለውን ታሪክ ያሰፈረበት ቋንቋ

ውበት የተለየ ነበረ:: የሰላንኛን ትላልቅ አረንጓዴ ዓይኖች፣ የሰላንኛን ወርቃማ ፀጉር፣ የሰላንኛን ሽንቃጣ ቅርፅ፣ ከሁሉም በላይ ደግሞ የሰላንኛን መንፈስ ጠንካራነት አጉልቶ ያሳያል:: ያቺን በጀርመን ወታደሮች እንኳን ሳትደፈር የቆየች ልጃገረድ ምክር እንዴት ሊያሸንፋት በመጨረሻም ሊያጣት እንደቻለ ያውራና መደምደሚውን የሰላንኛንና የምክርን ሞት ያደርገዋል::

በሚቀጥለው ምዕራፍ ውስጥ ፓተርሰን ስለ ሶስቱ ህፃናት ልጆቻቸው መተረክ ይጀምራል:: ሂሳብ የተባሉት ትልቁ ልጅ ለአባቷ ታላቅ እህት ለኢሊን ተለጥታ ነበረ:: ኢሊን ያን ጊዜ ጆንስ የሚባል መርከ በኛ አግብታ በሶስቶን ከተማ በቻርልስተን ታውን ቀበሌ ትኖር ነበረ:: ከስምንት ዓመታት በኋላም ሂሳብ የእህቶቿን አድራሻ ለመጠየቅ ከፓተርሰን ቢሮ በመጣችበት ወቅት ከሶስቶን ወደ ጃክሰንቪል ከተማ መሄዳቸውን፣ አሳዲ በሌላቸው ልጆች መጠለያ ቤት ውስጥ መቆየቷንና በመጨረሻም በጠባይ ማረሚያ ተቋም መግባቷን እንደነገረችው በማስታወሻው ላይ አስ ፍራል:: የእህቶቿንም አድራሻ ሊነግራት ባለመቻሉ ከምሬቷ የተነሳ እንዴት እንደረገመችውና ዳግመኛም ዓይኑን ለማየት እንደማትሻ በጠንካራ ቃላት የተናገረችውን ሁሉ ፅፏል:: ቻፕማን ለጊዜውም ቢሆን ከዚህ ዕሁፍ ከአንድ መደምደሚያ ላይ ለመድረስ ችሎ ነበረ:: በቅድሚያ ሂሳብ ከጠባይ ማረሚያ ተቋም ለመግባት ከበቃች ጠባዩ ጥፋ ልጅ መሆን አለባት:: ይህም ማለት ከአደገች በኋላ በቀላሉ ሌላ ወንጀል ፈፅማ አንደኛው አስር ቤት ውስጥ ትገኛለች ማለት ነው:: ስለዚህ በመላው አሜሪካ በሚገኙት ወህኒ ቤቶች ስልክ በመደወል በጥቂት ቀናት ውስጥ ለማጣራት ይቻላል:: የሂሳብን አድራሻ ማግኘቱ ከባድ እንደማይሆንበት ለቻፕማን ተሰማው::

ስለ ሁለተኛዋ ህፃን የተፃፈውን ማንበቡን ቀጠለ:: የአሌክሳንድራ የጉዲፊቻ አባት ጉርሐም የሚባል ጠበቃ ነበረ:: ጉርሐም በዕድሜው የገፋ ሰው ስለነበረ ከጉዲፊቻው ሥነሥርዓት በኋላ ብዙም ሳይቆይ በመ ሞቱ በዕድሜ ክርሱ በጣም ታንስ የነበረችው ማርጋሬት የምትባል ሚስቱ ህፃኗን ይዞ ወዴት እንደ ደረሰች አይታወቅም:: ምናልባት የማርጋሬትን አድራሻ ለማፈለግ የሚኖረው ተሰፋ አንድ ብቻ ይሆናል:: የጉርሐምን ሐብትና ንብረት በአደራ የሚያስተዳድር ድርጅት ካለ ማርጋሬት ከድርጅቱ ጋር መገፃፋት ስለማይቀር ከዚያ በማጠያየቅ አድራሻዋን የማግኘት ዕድል ሊገጥመው ይችላል:: የህፃኗ በሕይወት እስከላፊ መኖር አለመኖር ግን በሁለተኛ ደረጃ የሚነሳ ጥያቄ ይሆናል::

ብርቅርቅታ

የሁለቱም ታናሽ የሆነች ሚጋን የጉዲፈቻ አባት አድራሻ ግን ደብዛው ጠፍቶ ነበረ። መጀመሪያውንም ቢሆን የሚጋን የጉዲፈቻ አባት ዴቪድ ለፓተርሰን ግልፅ የሆነ አቋሙን ነግሮት ነበረ። ሚጋን አራብ ልጅ በመሆኗ ስለ ወላጆቿ ምንም ትዝታ አይኖራትም። ስለዚህ ዴቪድንም ሆነ ሚስቱን ሬቤካን እንደ እውነተኛ ወላጆቿ ትቆጥራቸዋለች ማለት ነው። ስለዚህ ከፓተርሰን ጋር ምንም ዓይነት ግንኙነት እንዲኖራቸው አይፈልጉም። የኒውዮርክን ከተማ ወዲያውኑ ለቀው ወደ ካሊፎርኒያ የሄዱትም ለሚጋን ሲሉ ነው የሚል ጥርጣሬ ጸንዳለበት ፓተርሰን ጠቁሟል። ሚጋን የጉዲፈቻ ልጅ መሆኗ በማይታወቅበት አካባቢ ብታድግ ይበልጥ ጤናማ የሆነች ህፃን እንደሚወጣት የማይጠረጠር ነው። ስለዚህ እነ ዴቪድ ወደ ካሊፎርኒያ ግዛት ከሄዱበት ዕለት ጀምሮ ተሰውሎ ለማለት ይቻላል።

ቻፕማን በመጨረሻ ላይ ያነበበው ፓተርሰን ከታይምስ ጋዜጣ ላይ ቆርጦ የያዘውን ዓምድ ነበረ። በስመ ሞክሼ ካልሆነ በስተቀር የወጣትነት ዕድሜዋን በፀባይ ማረሚያ ተቋም ውስጥ ያሳለፈች ልጅ ከፍተኛ ውድድር ለሚጠይቀው ለአንድ ሀገር አቀፍ የዜና አገልግሎት ድርጅት ሥራ አስኪያጅነት ትበቃለች ብሎ ለመገመት ለቻፕማንም ተስኖታል። እርግጥ 'ሂላሪ ምክር' የሚለው ስም በጋዜጣው ዓምድ ላይ በትልልቅ ፊደሎች ተፅፏል። ፎቶግራፍም አብሮ ወጥቷል። ግን ያቺ የምክርና የሰላንጅ ልጅ ሂላሪ፣ ሥቃይና መከራ የተፈራረቀባት ሂላሪ ለዚያ ደረጃ ትደርሳለች ሲል ፓተርሰንም ቢሆን በህልምም በውኑም አላመነም። ፎቶግራፍም እርሱ የሚያውቃት የክርስትና ልጁ የነበረችው የዚያች የሂላሪ አልመስል ብሎ ታል። ግን ይቺ ጋዜጣ ላይ የወጣችው ሴት እውነትም የነአክሲና የነሚጋን እህት ሂላሪ ከሆነች በቀላሉ ተገኘች ማለት ነው። ከምትሰራበት ድርጅት ስልክ በመደወል ያለ ችግር ለማረጋገጥ ይቻላል። ግን በወንጀል ምርመራ ላይ ከፍተኛ ልምድ ላለው ቻፕማን አልመስል አለው። የተደበቀን ሚስጥር አነፍጋፎ የማወጣት ብቃት ላለው ቻፕማን የታየው የመነመነ ተስፋ ነበረ።

ያም ሆኖ ቻፕማን የፓተርሰንን ጥያቄ በቀላሉ አልወሰደውም። ያለውድ በግዴታ እንዲለያዩ የተደረጉት እህትማማቾች ታሪክ ከመጠን በላይ አሳዝኖታል። ምክንያቱን እንዲህ ነው ብሎ ለመናገር ባይችልም በተለይ የሂላሪ ታሪክ እንጅቱን አላውሰታል። ስለዚህም በቅድሚያ ሂላሪን ለማግኘት ነበረ ዕቅዱ። ፓተርሰን በቻርልስተን ታውን ከኢሊን ጋር እንድትኖር ከተዋት በኋላ ለምን ወደ ጃክሰንቪል እንደ ሄደች ምን እንደ ደረሰባት

ብርቅርቅታ

የሚታወቅ ነገር የለም። ከብዙ ዓመታት በኋላም ወደ ኒውዮርክ ተመልሳ ፓተርሰን እህቶቿን የት እንዳደረሳቸው እንዲነግራት ከጠየቀችበት ዕለት ወዲህ ላሉት ዓመታት ምን ውሃ እንደ በላት አይታወቅም። እርግጥ ከጥቂት ሳምንታት በፊት 'ሂላሪ ምክር' የሚለው ስም በተለያዩ ጋዜጣዎች ላይ ታይቷል። ግን በአሜሪካ ውስጥ ብዙ ሂላሪ ምክሮች ሊኖሩ ይችላሉ። እና የጋዜጣዎ ሂላሪ ምክር የፓተርሰን ሂላሪ ምክር ትሆናለች ብሎ ለመጠርጠር ለቻፕማን ብሩህ አእምሮ ተለኖት ነበረ።

ምዕራፍ ቅስራ አራት

ቻፕማን ከቢርው የደረሰው ክጠዋቱ የሥራ መግቢያ ሰዓት በፊት ነበረ። በሳምንቱ መጨረሻ ላይ ወደ ቦስቶን የመሄድ ዕቅድ ስለነበረው በቅድሚያ አንዳንድ ጉዳዮችን ማጠናቀቅ ነበረበት። ከሁሉም በፊት ግን የጋዜጣዎን ሂሳብ ምክርን ለማነጋገር ፈለገ። ለማንኛውም መሞከሩ አይከፋም ነበረ። ስለምን ሩቅ ከመሄድ እዛው አፍንጫው ስር ሊያገኛት ይችል ይሆናል። ለዓቱን ተመሰክተ። ሶስት ሰዓት ከሩብ ገደማ ነው ስልኩን አንስቶ ወደ ማዞሪያ ደወለና የሂሳብ ምክርን ስልክ ቁጥር ጠየቀ። እንዳገኘም ወደ ሂሳብ ቢሮ ደወለ።

«አባክሽ እመቤት ሂሳብ ምክርን ብታገኛኝ?» ሲል ልዩ ፀሐፊዎን ጠየቀ። ከንፈሩም በመድረቁ በመጠነ-ም ቢሆን ሳይገረም አልቀረም። የሶስቱ እህትማማቾች ጉዳይ እጅግ እያሳሰበው በመሄድ ላይ ለመሆኑ ግልፅ ነበረ።

«ሰምዎን ቢነግሩኝ?» አለች ፀሐፊዎ።

«ጆን ቻፕማን እባላለሁ። የቻፕማን የወንጀል ምርመራ ድርጅት ሥራ አስኪያጅ ነኝ። ምናልባት እመቤት ሂሳብ ላታውቀኝ ትችላለች። ግን ላናግራት የፈለግኩት ሰጥብቅ ጉዳይ ስለሆነ አባክሽን እንደምንም ብላሽ ብታገኛኝ?» አለ ቻፕማን።

«ጥቂት ቢጠብቁኝ» አለችው። ከዚያም በኢንተርኔት ሂሳብን አነጋገረችት። ሂሳብ ጆን ቻፕማን የሚለውን ስም ስምታ አታውቅም። በተጨማሪም በአራት ሰዓት ላይ ሰጠራቸው የአስተዳደር ጉባኤ አንዳንድ ቅድመ ዝግጅት ማጠናቀቅ ነበረባት። እና ሂሳብ ስለልባሌ ጉዳዮች የምታጠፋው ጊዜ አልነበራትም።

«በሌላ ጊዜ ይደውል» ብላ ትዕዛዝ ካስተላለፈች በኋላ ወዲያውኑ ሐሳቧን በመቀየር «ግዴለም እስቲ ላነጋጋረው» አለች። ፀሐፊዎ እንዳገናኘችትም «ሂሳብ ምክር ነኝ። ለምን ነበር የተፈለግኩት?» አለች ረጋ ባለና የደስ ደስ ባለው ድምፅ።

ቻፕማን ከሂሳብ አነጋገር የተረዳው ነገር ነበረ። በጨዋ ቤተሰብ ያደገችና ከፍተኛ የትምህርት ደረጃ ያላት እንጂ በጠባይ ማረሚያ ውስጥ ለዓመታት የቆየች የፓተርላኒ ሂሳብ ልትሆን ትችላለች የሚለው ጥርጣሬው ከመቅፅበት በነፃ። ሆኖም አንድ ጊዜ ጀምሮታልና የጥሪውን ምክንያት መግለፅ ነበረበት።

«ልታነጋግረኝ ፈቃደኛ በመሆን ምስጋናዬ ከፍ ያለ ነው። ጊዜሽን እንዳላባክን ስል ቀጥታ ወደ ፍሬ ነገሩ አመራለሁ። ጆን ቻፕማን እባላለሁ። የቻፕማን የወንጀል ምርመራ ድርጅት ሥራ አስኪያጅ ነኝ። ሂሳብ ምክር በሚል ስም የምትጠራ ሴት እየፈለግሁ ነበረ። አባቷ ሳም ምክር እናቷም ሰላንጅ ይባላሉ። ከኒውዮርክ ወደ ቦስቶን ተወስዳ ኢሊን ከምትባል አክሲቲ ጋር ትኖር ነበረ። ያቺ ሂሳብ ምክር ምናልባት አንቺ እንደሆንሽ ስል ነው ስልክ የደወልኩት እመቤት» አለ። የሂሳብ ፊት ሲለዋወጥ አለማየቱ እንጂ ቻፕማን በዚያን ጊዜ ምን ይል እንደነበረ ለመገመት ያዳግታል። በድንጋጤ ከው ብላ የቀረጸው ሂሳብ ከራስ ፀጉሯ እስከ እግር ጥፍሯ ትንቀጠቀጥ ነበረ። ከፊቷ የነበረውን ጠረጴዛ በአንድ እጇ ጨምድዳ ይዛ ደገፍ ብላ ቆየች።

«አይደለሁም» ብላ ነገሩን በእጭሩ ለመቅጨት ፈልጋ ነበረ። ሆኖም በሌላ በኩል ደግሞ የተፈለገችበትን ምክንያት ለማወቅ ጓጓች። መቼም አነኛ ከሰላሳ ዓመታት በፊት የተለይዋት አህቶቿ አስታውሰዋት ሊፈልጓት እንደማይችሉ ግልፅ ነው። አንድ ሰው ብቻ ... ያ ዳግመኛ ልታነጋግረው ቀርቶ ልታየው እንኳን የማትፈልገው ... ያ አህቶቿን የነጠቃት ፓተርላን ብቻ ነው። ስለ ሳም ምክርና ሰላንጅ የሚያውቀው። ፓተርላን ... ያ ጨካኝ ... ያ አረመኔ ... ያ እርጉም ...

«አንተ ያልካት ሂሳብ ምክር ባልሆንም ስለምን ነበር የፈለግካት?» ስትል በተረጋጋ ድምፅ ጠየቀችው።

«አንድ ሰው በስም ተጠቃሿን እንድፈልግለት አደራ ስላለኝ ነበረ። ስለአንቺም ሹመት በቅርቡ በታይምስ ጋዜጣ ላይ የወጣውን ዜና በማየቱ ምናልባት እርሱ የሚፈልጋት ሂሳብ ምክር ትሆኛለሽ ሲል ጓጉቶ ነበረ። ግን ግምቱ ትክክል አለመሆኑን አሁን ለመረዳት በመቻሌ ጊዜሽን በከንቱ ስላባክንኩብሽ ይቅርታ እጠይቅሻለሁ» አላት። ረጋ ያለው አነጋገሯና የድምፅ አለባበሯ ነበረ ቻፕማንን ለዚህ እምነት ያደረሰው።

«ልረዳህ ባለመቻሌ የሚለማኝ ሐዘኔታ የጠለቀ ነው! ሚስተር ቻፕማን አለችው። ድምጹን አሁንም ረጋ ያለና እንደውሃ የሚፈስ በመሆኑ

ለጥርጣሬ እንኳን ፍንጭ የሚለጥ አልነበረም።

“ሰላደረግሽልኝ ትብብር በጣም አመለግናለሁ እመቤት”

“ምንም አይደል” ብላ ስልኩን ዘጋችው። ቻፕማንም የስልኩን መነጋገሪያ ቀስ ብሎ አስቀመጠ። ተስፋም ቆርጦ ነበረ። ግን ክርሱ ቢሮ ባሻገር ካለው ሌላ ቢሮ ውስጥ ተቀምጧ ትንቀጠቀጥና ፊቷ ተለዋውጦ የነበረችውን ሂሳብ ገደብ ምን ይል ይሆን? ያ የስልክ ጥሪ ለሂሳብ ከመናፍስት ዓለም የተደወሰ ነበረ የፀሐፊት። ይሆናል ብላ ፍፁም ያልገመተችው ነገር ነው። ሆኖም ማን እንደሚፈልጋት ያለጥርጥር አውቃለች። ከመሞቱም በፊት ይቅርታ ሊጠይቃት እንደሆነም ተሰምቷት ነበረ። ሂሳብ ግን ይቅርታ ልታደርግላት አልፈለገችም። እንደ ክርሰትና አባትነቱ ለርሷም ሆነ ለእህቶቿ የዋሰላቸው አንዳችም ውለታ አልነበረም። ስለዚህ ከነፀፀቱ ወደ መቃብሩ ውስጥ ቢገባ ምርጫዋ ሆነ።

ስብስባ የጠራችበት አራት ሰዓት ደርሶ ወደ አዳራሹ ስትገባ ሰውነቷ እንደ ተለዋወጠ ነበረ። የፓተርሰን ጭካኔ በማስታወሷና የእህቶቿም ትዝታ ውልብ እያለባት ስብስባውን መርታ የጨረሰችው እንደነገሩ ነው። “ቆፍጣናዋና ጠንቃቃዋ ሂሳብ ዛሬ ምን ነካት?” ሲሉ የስብስባው አባሎች በሆዳቸው ላይታዘቧት አልቀሩም።

ምዕራፍ አስራ አምስት

ቻፕማን ተስፋ በመቁረጥ ዓይኖቹን በጣሪያው ላይ ለክቶ ለብዙ ጊዜ ሲያስብ ቆየ። የጋዜጣዋ ሂሳብ ምክር አርሱና ፓተርሰን የሚፈልጓት ሂሳብ ምክር አለመሆኗን አምኗል። በረጅሙ ተነፈሰና በእጁ ይዘት የነበረውን የጋዜጣ ቁራጭ ከፋይሉ ውስጥ ከቶ ማሰቡን ቀጠለ። ከዚያም እንደ ሐሳብ ብልጭ አለበት። ወደ ቦስቶን ከተማ ሄዶ እን ሊሊን ይኖሩበት ከነበረው ከቻርልስተን መንደር በመነሳት ስለ ሂሳብ ክትትሉን ለመጀመር ወሰነ።

ምናልባት ከተፈለገ የሚገኝበትን አድራሻ ለልዩ ፀሐፊዋ ከተናገረ በኋላ የቦስቶን ጉዞውን ጀመረ። እንደ ደረሰም ፓተርሰን ከለጠው ፋይል ውስጥ የሊሊንን ቤት አድራሻ አረጋግጦ ወደ ቻርልስተን መንደር አመራ። ያ ዕድገት የማይታይበት መንደር አሁንም ከአርባ ዓመታት በፊት የነበረውን ገፅታ እንደያዘ ነው። ለሀፃኗ ሂሳብ ዓይኖች የቀፈፋት የዚያ መንደር ቤቶች በእሁኑ ጊዜ ምን እንደሚመስሉ መገመቱ አያዳግትም። ግርግዳዎቻቸው ዘመዋል፣ ቀለማቸው ተቅረፍርፏል፣ ደረጃዎቻቸው ተለባብረዋል። ስለ ዓይጥ ጉሬነታቸውም ቢሆን የሚያጠያይቅ አልነበረም። ቀስ ብሎ ይነዳት የነበረውን መኪናውን ከነሊሊን ቤት ፊት ለፊት አቁሞ ወረደ። በጠባቢም የእግር መንገድ አድርጎ ወደ በራፋ ተቃረበ። ግቢውን እረም ውጦታል። በሩም የቆመው በቋፍ ነበረ። በአንድ ወቅት ሂሳብና እህቶቿ በዚያ ቤት ውስጥ መኖራቸው ታውሶት ተገረመ።

ደረጃውን ረጋ ብሎ ወጣና ሲፈራ ሲቸር በሩን ቀስ ብሎ እን ኳኳ። የኤሌክትሪክ ደውሎ የኮረንቲ ሽቦ ተበጥሶ ከግርግዳው ላይ መንጠ ልጠሉን ቀደም ሲል አይቶታል። ከቤቱም ውስጥ ድምፅ ቢለማውም በሩ የተከፈተለት ብዙ ክቆየ በኋላ ነው። ጥርሶቿ ወልቀው ያለቁ አንዲት አሮጊት ሴት በሩን ገርቦብ አድርጋ በጥርጣሬ አየችውና ምን እንደሚፈልግ ጠየቀችው።

“ኢሊንና ጆንስ ስለሚባሉ ባልና ሚስቶች እንዳንድ ለማወቅ የምፈልጋቸው ጉዳዮች ነበሩኝ። ከብዙ ዓመታት በፊት በዚህ ቤት ውስጥ

ብርቅርቅታ

ይኖሩ ነበረ። ምናልባት ያውቋቸው ይሆን? ሲል ድምፁን ከፍ አድርጉ ጠየቃት። ከሁኔታዎ እንደ ተረዳው የመሰማት ችግር እንዳለባት ገምቶ ነበረ።

“ስማቸውን ስላነሳኸው ባልና ሚስት ሊወራ ለምቼ አላውቅም። ድንገት ከማደው ቤት ውስጥ የሚኖረው ቻርሊ ሊረዳህ ይችል ይሆናል። ከሁለተኛ ዓለም ጦርነት ጀምሮ እዚህ መንደር ውስጥ ስለመኖሩ ሊወራ ለምቻለሁ። ስለዚህ እርሱ ያውቃቸው ይሆናል” አለችው።

ቻፕማን ስለ ትብብሯ አመሰግነና ወደ ቤቱ ውስጥ አየት አደረገ። ባየውም አዘነ። እንደውጪው ሁሉ የውስጥ ግርግጫው ቀለም የተላላጠ ነበረ። የቤት ዕቃዎቹም ከአገልግሎት ብዛት የተሰባበሩ ናቸው። ‘የነሂሳሪም ጊዜ ቤቱ እንደ አሁኑ ይሆን ይሆን?’ ሲል ራሱን ጠየቀ። ለነሂሳሪም ሲል ‘የለም ያን ጊዜ የተሻለ መሆን ይኖርበታል’ ሲል ተመኘ። ግን እንደማይሻል ማንም የሚገምተው ነው።

“ባጣም አመሰግናለሁ” ብሎ ፈገግ አለና በድጋሚ ተሰናበታት። ከዚያም አሮጊቷ ወደ አላየችው ቤት መንገዱን አቋርጦ ሄደ። ቻርሊ ያለችውም ሰው ከበረንዳው ላይ ተቀምጦ ፒፖ ያጨሰ ነበረ። ቻፕማን ገና ደረጃውን በመውጣት ላይ እንዳለ ሽማግሌው ቻርሊ ከተቀመጠበት ተነስቶ በአከብሮት ተቀበለው።

“ባልሳሳት ሚስተር ቻርሊ ይመስሉኛል!” አለ ቻፕማን ፈገግታ አያላየው።

“አዎን! እኔ ነኝ ቻርሊ የምባለው! ምን ልረዳህ እችላለሁ?” አለው ሽማግሌው ሰውዬ እጁን ለመጨበጥ አየዘረጋ።

“በቅድሚያ ስሜ ጆን ቻፕማን ይባላል” ብሎ ከሽማግሌው ጋር ራሱን ካስተዋወቀ በኋላ ወደነ አሊን ቤት እያመለከተ “ባዚያ ቤት ውስጥ ከብዙ ዓመታት በፊት ይኖሩ ስለነበሩ ባልና ሚስት የሚያውቅ ሰው ባገኝ አንዳንድ ጥያቄዎች ለማቅረብ እፈልግ ነበረ። ሴትየዋ አሊን ባሏ ደግሞ ጆንስ ይባላሉ። ድንገት ጌታዬ እነኚህን ሰዎች ያስታውሷቸው ይሆን?” አለ በታላቅ ትህትና።

“በሚገባ አስታውላቸዋለሁ። ጆንስና እኔ በመርከበኝነት ተቀጥረን እንለራ ነበረ። ታዲያ ባልና ሚስቱ ሁለቱም ሰነዶች ነበሩ። በኋላም ሴትየዋ ለሞት የበቃቸው በመጠጥ ጣስ ነው እየተባለ ሲወራ ለምቻለሁ። ያን ጊዜ እኔ ባለትዳርና የሰድስት ህፃናት አባት ነበርኩ...”

ብርቅርቅታ

“ልጆች ነበሩዎት ማለት ነው?” አለና ቻፕማን አቋረጠው።

“አዎን! አሁን ግን ሁሉም አዋቂዎች ሆነዋል። ሚስቴ እንኳን ከሞተች ዘንድር አስራ አራት ዓመት መሆኑ ነው። ሁሉም ልጆቼ ሥራ ይዘዋል ...”

“ዕድለኛ ነዎት! ይቅርታ ያድርጉልኝና ስለ ህፃናት ከተነሳ ዘንዳ ከሰላሳ ዓመት በፊት አሊን የምታሳድጋቸው ሰባት ህፃናት ነበሩ። አባባሌን ይበልጥ ግልፅ ለማድረግ ትልቁ የዘጠኝ ዓመት፣ መካከለኛዋ የአምስት ዓመትና ትንሹቱ ደግሞ የዓመት ልጆች ነበሩ። ምናልባት ያስታውሷቸው ይሆን?”

“አሊን መቼ ወለደችና ነው ልጅ የምታሳድገው? ባልና ሚስቱ ስመጠጥ ይበሏቸው እንጂ መቼ ስዚህ ዓይነቱ ወግ ማዕረግ በቁና? በየዕለቱ እንደተደባደቡ! እኛም ፖሊስ መጥራቱ እንዳሰለቸን ነበረ። እንዳ ውም ሴቲቱ በመጠጥ ጠንቅ ሞተች ተብሎ ይወራ እንጂ ባሏ ሳይሆን አይቀርም የገደላት የሚል ጥርጣሬ አለኝ...” እነኚህን ለመሰለ ባልና ሚስት ሰባት ህፃናትን እንዲያሳድጉ መስጠት ትልቅ ስህተት መሆኑ ለቻፕማን ተሰማው።

“ህፃናቱ አሊን የወለደቻቸው ሳይሆኑ የወንድሚ ልጆች ነበሩ። እርግጥ ሁለቱ ትንንሾቹ ክርሷ ጋር ብዙም አልቆዩም። ትልቁ ግን ከአሊን ጋር ቆይታ ነበረ ...” አለና ቻፕማን የሽማግሌው የቻርሊን መልስ በጉጉት ጠበቀ።

ቻርሊ ጥቂት ሊያስብ ቆየ። ከዚያም ህፃናቱን ለማስታወስ ከፊቱ ላይ እየተነበበበት “አዎ! አዎን! የወንድሚ ልጆች ስትሰኝ አሁን ትዝ አለኝ። በየጋዜጣው ላይ ወጥቶ ነበረ... አባታቸው እናታቸውን እንቆ የገደላት... እኔ እንኳን ህፃናቱን ብዙ ጊዜ አላየኋቸውም... ግን ሚቿ ባለቤቱ ስለነርሱ እያነሳች አንዳንዴ ታጫውተኝ ነበረ... የሚያማምሩ ልጆች ነበሩ... እዚህ ከመጡ በኋላም በጣም ተጉሳቁለው ነበረ... ባለቤቱ ስለሚያሳዝኗት አልፎ አልፎ ምግብ ትወስድላቸው ነበረ... ግን ያቺ ሰነድም አሊንና ያ መናጢ ባሏ ለልጆቹ ፍርፋሪም ያቀምሷቸዋል የሚል ግምት አልነበረንም... ደግነቱ ትንንሾቹን አንድ የተባረከ ሰው መጥቶ ወስዳቸው ... አሊን ግን ሞቃት አየር ወደሚገኝበት ወደ አሪዞና ይሁን ወደ ካሊፎርኒያ ግዛት ከባሏና ከትልቁ ልጅ ጋር መሄዳቸው ይታወስኛል... በሄደች በስንተኛ ው ዓመት እንደሆነ አሁን ትዝ ባይለኝም! አሊን በመጠጥ ብዛት መሞቷን ሲያወሩ ለምቻለሁ። ባሏና ያቺ ልጅ ግን ከዚያ ምን እንደዋጣቸው

ብርቅርቅታ

አላውቅም አለና ሽማግሌው ቻርሊ ንግግሩን አቆመ። ቻፕማን ስለ ሂላሪ ሰማውቅ የፈለገውን ያህል መረጃ ባያገኝም ከአንድ የተደበቀ ምሥጢር ግን ሰመድረስ በቅቷል። ፓተርሰን በዚያን ዕድሜው ሰመፀፀት ያበቃውን ምክንያት አሁን ግልፅ ሆነለት። ያንን ሰመሰሉ ባልና ሚስቶች ሶስቱን ሀፃናት መስጠቱ ከባድ ጥፋት ነበረ። ሁለቱን ሀፃናት በጋላ መልሶ ቢወስዳቸውም፤ ትልቁትም ቢሆን እኛን ከመሰሉ ሰዎች ጋር አንድ-ትኖር ማድረግ አልነበረበትም። ከመንገድ ማዶ ላይ ባለው በዚያ ቤት ውስጥ ሂላሪ ምን ዓይነት ሕይወት እንዳሳለፈች ለመገመት ቀላል ነው። ቻፕማን ነገሩን ሲያሰላስሰው ሰውነቱን ዝግገን አለው።

‘ክርስቶስ ሌላ ስለነኢሊን የሚያውቅ ሰው በአካባቢው ይኖር ይሆን?’ ሲል ቻፕማን ቻርሊን ጠየቀው።

ቻርሊ አራሱን ጭምር እያወዛወዘ፤ ‘ማንም የለም። ሁሉም እዚህ መኖር ከጀመሩ ከአስርና አስራ አምስት ዓመት አይበልጣቸውም። እኔንም ትልቁ ልጄ አብሬው እንድኖር ብዙ ጊዜ ጠይቆኝ ነበረ። ግን ሚስቴ የሞተችው እዚህ ቤት ውስጥ ነው። እኔም እንደ እርሷው እዚህ ሞቴን እጠብቃለሁ’ አለው።

ቻፕማን ‘ሰላደረጉልኝ ከፍተኛ ትብብር አመሰግናለሁ’ ብሎ ሊወጣ ሲል የቻርሊ ዓይኖች ላይ ታሰብ ብርሃን እንፀባረቁ። ቻፕማንንም ትኩር ብሎ እያየው፤ ‘ግን ለምንድን ነው ስለ ኢሊን ሰማውቅ የፈለግከው? ሐብት አውርሷቸው የሞተ ሰው አለ እንዴ?’ ሲል ያልታሰበ ጥያቄ አቀረበለት።

ቻፕማን ፈገግ ብሎ አራሱን እወዛወዘና፤ ‘ነገሩ እንኳን እርስዎ እንደገመቱት አይደለም። እኔ ግን ለማግኘት የምፈልገው እነኛን ሀፃናት ልጆች ነበረ። አንድ የወላጆቻቸው ጓደኛ የሆነ ሰው በጥብቅ ይፈልጋቸዋል’ አለው።

‘ከስንትና ስንት ዓመታት በጋላ? ልጆቹ በሕይወት ከኖሩ ይህን ጊዜ ትልልቅ ሴቶች ይሆናሉ። እንዴትስ ተብሎ ለማግኘት ይቻላል?’

ቻርሊ የተናገረው ትክክል ነበረ። ቻፕማንም ሐሳቡን በመደገፍ ‘እንዳሉት ልጆቹን ለማግኘት ቀላል ነገር አይደለም። ለዚህም ነው እርስዎን የመሳሰሉ ሰዎች በማፈላሰግ ለማነጋገር የቆረጥኩት። በበኩልዎም ያደረጉልኝ ትብብር ቀላል አይደለም። ስለዚህም ምስጋናዬ ከፍ ያለ ነው’ ብሎ ሊሰናበተው እጁን ዘረጋ።

ብርቅርቅታ

‘እንዲቀናህ እመኝልሃለሁ። ግን የነገሩን አዝማሚያ ሳየው ‘ሰዶ ማሳደድ’ የሚሉትን ዓይነት ሆነብኝ። ለእነኛ ሀፃናት ማሰብና መጨነቅ ቀድሞ ቀረ። የአሁኑ ልፋት ግን አይታየኝም’ አለው።

ቻፕማን ከመኪናው ገብቶ ቁልቁል በሚወስደው መንገድ ላይ በሚነዳበት ጊዜ ሁሉ የቻርሊን አባባል በሀሊናው እያጠላላ ነበረ። በተለይም የሂላሪ ሁኔታ አሳዝኖታል። ሁለቱ ትናንሽ እህቶቿ ነፍስ ባለማወቃቸው ከዚያም አልፎ በጉዲፈቻ ልጅነት የተሰጡት ለደህና ቤተሰቦች በመሆኑ መልካም አስተዳደግ እንደማይገፈጉ ገምቷል። ግን ምስኪኗ ሂላሪስ ከነኢሊን ጋር እንዴት ያለ ሕይወት አሳልፋ ይሆን? ፓተርሰን እህቶቿን ቀምቶ ሲወስድባትስ ምን ተሰምቷት ይሆን? ለዘላለም ስኬትና የሚፋቅ ቁስል ይሆን ይሆን?

ምዕራፍ አስራ ስድስት

ቻጥማን በቻርልስተን ታውን ቱብኝቱ ተስፋ ቆጠ ወደ ኒውዮርክ አልተመለሰም። በሌላ የቦረራ መስመር ተሳፍሮ ወደ ቻክሰንቪል ከተማ አቀና። በአውሮፕላኑም ውስጥ እንዳለ ደግሞ ደጋግሞ የሚያስበው ስለ ሂሳብ ነበረ። ሂሳብ ከኢሊንስ ከጆንስን ጋር የኖረችበትን ቤት በዓይኑ አይቷል። ስለ ኢሊንስ ጠባይ ሽማግሌው ቻርሊ አጫውቶታል። ያቺ ወላጆቿን ያጣች ህፃን፣ ያቺ እህቶቿን የተነጠቀች ብቸኛ ልጅ ከነጆንስ ጋር ያሳለፈችው የሥቃይ ኑሮ በሐሳብ እየተመላለሰበት ከመጠን በላይ አሳዝኖታል።

ቻክሰንቪል እንደደረሰም በቀጥታ ወደ ጠባይ ማረሚያው ተቋም በመሄድ ከአስተዳዳሪዋ ጋር ስለመጣበት ጉዳይ ተወያዩ። እንደተለመደው አስራር ከሆነ በጠባይ ማረሚያው ውስጥ ስለቆዩ ወጣቶች ያለፈ ታሪክ ማውራትም ሆነ የግል ማህደራቸውን አውጥቶ ማላየት የተከሰከሰ ነበረ። ሆኖም ቻጥማን ስለ ሂሳብ የሚያደርገው ክትትል ጤናማና በተጨማሪም ብዙ ዓመታት ያለፈው ታሪክ መሆኑን ለማስረዳትና ለማሳመን በመብቃቱ አስተዳዳሪዋ በማግስቱ እንዲመለስ ቀጠሮ ሰጠችው።

ተሰናብቷት ከወጣ በኋላ በከተማው ውስጥ በመሢካር ደህና ሆቴል ፈልጎ መኝታ ያዘ። ከዚያ የሰልክ ማውጫውን አንስቶ በጆንስ ስም የተመዘገበ የሰልክ ቁጥር መኖር አለመኖሩን ተመለከተ። አምስት ቻክ ጆንስ የሚሉ ስሞች አገኘ። ተራ በተራም እያንዳንዱን ቁጥር ደወለ። በጆንስ ስም የሚጠሩት የመጀመሪያዎቹ ሰበት ስዎች ሁሉም ጥቁር አሜሪካዊያን ነበሩ። አራተኛው ሰልክ ደግሞ የሚመልሰው አልነበረም። አምስተኛውን ቁጥር የደወለለት ሰው ግን አባቱ ጆንስ ይባል እንደነበረ ከሶስቶን ከተማ ከቻርልስተን ታውን አካባቢ እንደመጣና የአርሱንም እናት ከማግባቱ በፊት ኢሊን የምትባል ሚስት እንደ ነበረችው መስማቱን አጫወተው። በሰልኩ ውስጥ ቻጥማንን የሚያነጋግረው ልጅ ገና የአስራ ስምንት ዓመት ወጣት ሊሆን አባቱም ከሞተ አስር ዓመት ያለፈ መሆኑን እግረ መንገዱን አውግቶታል። በተጨማሪም ሊያነጋግረው የሚፈልገውም ነገር ቢኖር እቤቱ ድረስ ሊመጣ እንደሚችል ገልጸለታል።

“የአሁኑ ቤታችሁ ድሮም አባትህ ይኖርበት የነበረው ነው ወይንስ አዲስ ቤት ቀይራችኋል?” ሲል ቻጥማን ጠየቀው።

“ያው የዱሮው ቤት ነው” አለ ልጅየው በቸኩ። ያንን ቤት ለማየት የቻጥማን ጉጉት ጨመረ።

“አድራሻውን ብትነግረኝ?” አለው ቻጥማን። ልጅየው የቤቱን አካባቢና ቁጥር እንደነገረው አመስግኖ ስልኩን ከዘጋ በኋላ ታክሲ አስቆሞ ገባ። ወደተነገረው አድራሻ እንደደረሰም ከታክሲው ወርዶ ዙሪያውን ቃኝ ። የሚያያቸው ቤቶች ሁሉ ከቻርልስተን ከተማ ቤቶች የሚሻሉ አልነበሩም። እርግጥ በዚህ አካባቢ የሚኖሩት ሰዎች በብዛት ጥቁር ናቸው። ኢሊንስ ጆንስ ይኖሩበት ወደነበረውም ግቢ አመራ። ጉረምሳው ልጅ ከበራቶ ይጠ ብቀው ስለነበረ ከእናቱ ጋር ሊያስተዋውቀው ወደ ውስጥ ይዞት ገባ። የቤቱ ሁኔታ የሚያሳዝን ነበረ። የግርግዳው መላላጥ፣ የዕቃዎቹ ማርጀት፣ የሚተነፍገው ሽታ ለደቂቃም አያስቆምም። ልጅየው ከጓዳው ውስጥ አንድ የፊት ቆዳዋ የተሸበሸበ፣ ጥርሶቿ የወላለቁ ሴት አምጥቶ አስተዋ ወቀው። ከሴትየዋ መልክ ያሳለፈችውን የሥቃይ ኑሮ ለማንበብ ይቻላል። ጆንስ ይደበድባት እንደነበረ እርሷም ከብስጭት የተነላ መጠጥ ታዘወትር እንደነበረ በቀላሉ መገመት አያዳግትም። ዕድሜዋ ከአርባ ዓመት የማይበልጣት ሴት ብትሆንም በኑሮ በመገሳቆሏ አርጊት ነበረ የምትመስለው። ምንም ነገር ልትረዳው እንደማትችል በመረዳቱ ራሱን በሐዘን አወዛወዘና ወጣ። ጉረምሳውም የጆንስ ልጅ ተከተለውና ከጉረቤቶቹ አንዳንዶቹን ቢያነጋግር ምናልባት ስለሚፈልገው ነገር ሊረዱት እንደሚችሉ ሐሳብ አቀረበለት። በተለይም ከነጆንስ ቤት አጠገብ ያለችው ሴት በዚያ አካባቢ ብዙ ዓመታት የኖረች መሆኗን ስለገለጸለት ቻጥማን ወደዚያው ቤት አምርቶ በሩን ቆረቆረ።

“ማን-ነው?” የሚል የሴት ድምፅ ተሰማው።

“ለአካባቢው እንግዳ ነኝ እመቤቱ ስሜን አያውቁትም”

ሴትየዋ በራፋን በከፊል ከፊት አደረገችና “ምን ነበር የፈለግከው? ፖሊስ ነህ ልበል?” አላችው።

“አይደለሁም። ግን አንድ ክርስቶስ የምጠይቀው ትብብር ነበረ” አለና ወደነጆንስ ቤት በጣቱ እያመለከተ “ጊዜው በጣም ረጅም ነው። ወደ ስላሳ ዓመት ይጠጋዋል። እና በዚያ ቤት ውስጥ አንድ ሂሳብ ምክር የምት ባል ልጅ ኢሊን ከምትባል አክስቷ ጋር ትኖር ነበረ። ስለዚያች ልጅ የሚያስታውሱት ነገር ቢኖርና ወዴትስ እንደ ደረሰች የሚያውቁ ከሆነ ቢነግሩኝ?” አላት።

ሴትየዋ ራሷን ስታወዛው ዝቆየችና ሐዘኔታ በተሞላበት አመለካከት ቻጥማንን እያየችው 'ለምንድ ነው የፈለግካት?' አለችው።

'የወላጆቿ የቅርብ ጓደኛ የሆነ ሰው ሊያገኛት ስለሚፈልግ ነው' አለ ቻጥማን።

'ይሄ ድር ቀረ! ያቺን አሳዛኝ ፍጥረት የመጠየቂያው ጊዜ አሁን አልነበረም' አለችና ገርብብ ያለውን በር ክፍታ ወጣች። የሌሊት ልብሷን እንኳን አልቀየረችውም። ከዚያ ከደረጃው ላይ እንደቆመች 'ያ የአክሲዮን ባል የነበረ የሰይጣን ቁራጭ እንዳልሆነ ደብድቧት ነፍሷ የዳነው በመከራ ነበረ። ከዚች አሁን ከቆምኩባት ደረጃ ላይ እርቃኗን ወድቃ ሌሊቱን ዝናብ ሲወርድባት ነበር ያደረው። ከዚያም እኔና ባለቤቱ አምቡላንስ አስጠርተን ወደ ሆስፒታል ወለድናት። ክብረ ንፅህናዋን ካልደፈርኩ ብሎ ነው እሱ እንደዚያ የደበደባት...'።

'ክለ ተመስርቶበት ነበረ?' ሲል ቻጥማን መታገስ አቅቶት ጠየቀ። የሂላሪ ታሪክ ይበልጥ እያሳዘነው ሄደ። በዚያን ዕድሜዋ ወላጆቿን አጥታ ይህ ሁሉ ስቃይ የደረሰባት ያቺ ትንሽ ልጅ ለዓይነ ህሊናው ታየችው።

'ማን ደፍሮ ሊከለው?... ሂላሪ ናት ከላሽዋ? ከዳነች እንኳን ልብሷን ለማውጣት እዚያ ቤት መግባት በመፍራቷ እኔ ነኝ አብራሃት የሄድኩት'

'ከዚያስ ወዴት ደረሰች?'

'አንድ አሳዳጊ የሌላቸው ልጆች መጠለያ ውስጥ መኖር ጀምራ ነበረ። ከዚያም በሆነ ምክንያት ትለቅና ከጠባይ ማረሚያ ትገባለች። እኔና ባሌም ከአንዴም ሁለቱም ልንጠይቃት ሄደን ነበረ። ምን ያደርጋል ያቺን የመስለች ልጅ በበደል ላይ በደል ደርሶባት ኖሮ ፍፁም ጭምትና ብቸኛ ሆና ነበረ። ከማንም ጋር ለመነጋገር ፍላጎት አልነበራትም።'

'ስለ ትብብርዎ በጣም አመለግናለሁ' ብሎ ቻጥማን ተለናብቷት ተመለሰ። ወደ ጠባይ ማረሚያ የገባችበት ምክንያት በዚህ ላቢያ ይሆን ወይንስ ሌላ ወንጀል በኋላ ላይ ፈፅማ? ሲል ቻጥማን ሐሳብ ገባው።

ሂላሪ ግን ከጠባይ ማረሚያ የገባችው ጥፋተኛ ሆና ተገኝታ አይደለም። ይህንንም በማግስቱ ጠቀት ላይ ከተሰጠው የግል ማህደሯ ለማጣራት በቅቷል። እንዳውም ሂላሪ ምስገን ተማሪ መሆኗን ማህደሯ ይናገራል። አድራሻው ተመዝግቦ ከነበረው የመጠለያ ቤት ለቃ በጠባይ ማረሚያው በቆየችባቸው ሶስት ዓመታት ውስጥ በትምህርትና በጠባይዋ ተወዳዳሪ የማይገኝላት ልጅ ነበረች። የአሰራ ሁለተኛ ክፍል መልቀቂያ

ፈተና ወሰዳ በከፍተኛ ማዕረግ በማለፏ የትምህርት ቤቱ አስተዳደር መጠነኛ ገንዘብ ሰጥቷት ጠባይ ማረሚያውን መልቀቁን ማህደሯ ይገልጻል። ከዚህ በተረፈ ግን ቻጥማን ሌላ መረጃ ለማግኘት አልቻለም።

ጃክሰንቪል ድረስ ከመጣሁኝ አይቀር ሲል ቀደም ትኖርበት የነበረውን የመጠለያ አድራሻ ማስታወሻው ላይ ፅፎ ከአስተዳዳሪዋ ቢሮ መጣ። እንደ ሌሎቹ ታዳጊ ከተሞች ሁሉ እዚህም ያረጁ ቤቶች በአዳዲስ ህንፃዎች በመተካት ላይ ስለነበሩ ምናልባት ያ የመጠለያ ቤት እስከ አሁን ፈርሷል የሚል ግምት ቢኖረውም እንደ ፈራው ሳይሆን ከከተማው ዳርቻ ላይ የነበረውን የሱዊዝን ግቢ አገኘው። ሱዊዝ አሁን በጣም ያረጀች ሴት ሆናለች። ስለ ሂላሪ አንስቶ ሲጠይቃት ግን ወዲያውኑ ልታስታውሳት ችላ ነበረ። ሂላሪ መጠለያ ቤቱን ለቃ ወደ ጠባይ ማረሚያ ለመግባት የተገደ ደችበትን ምክንያት አስረዳችው። ዝምተኛ፣ ታሻፍ ስራ ወዳድ ልጅ እንደነበረች ገልጻለች፤ ግን በእነኛ ወንድ ልጆች ምክንያት በዚያ ቤት ውስጥ ለመቆየት አስመቻሷንም አጫወተችው። ቻጥማን ከምንጊዜውም ይልቅ ለሂላሪ አሁን አዘነላት። በበደል ላይ በደል እንደተፈፀመባት በዚያ ዕድሜዋ ምን ጊዜም ከአእምሮ የማይፋቅ ስቃይና መከራ እንደ ደረሰባት አሁን በይበልጥ ተለማው። በዚህንም ጊዜ ነው የኒውዮርክን የዜና አገልግሎት ድርጅት ዋና ስራ አስኪያጅ ሂላሪ ምክርና ይቺኛዋን ምስኪን ሂላሪ ምክር አንድ ሊያደርጋቸው በመሞከሩ ትልቅ ስህተት መፈፀሙ ጎልቶ የታየው።

ወደ አውሮፕላን ማረፊያ በሚወስደው ታክሲ ውስጥ ተቀምጦ ሁሉ ቻጥማን ስለ ሂላሪ ማሰቡን አላቋረጠም። በአባቷ እናቷን መግደል የተነሳና በኋላም የራሱን ሕይወት በማጥፋቱ ላቢያ በዚያች በዘጠኝ ዓመት ትንሽ ልጅ ላይ መድረስ የጀመረው መከራ አንድ በአንድ ይታወሰው ነበረ። እንደዛም ሆኖ መጨረሻ ላይ እሁቶቿን አገኛለሁ ብላ በተስፋ ፓተርሰንን ብታነጋግረው አድራሻቸውን እንደማያውቀው ገለፀላት። እንግዲህ ይቺን በደረሰችበት ሁሉ መጥፎ ዕድል የሚጠብቃትን ልጅ እንዴት አፈላልጎ ለማግኘት ይቻላል? ተስፋ በመቁረጥ ራሷን ልትገድል ትችላለች... ወይንም ከባድ ወንጀል ፈፅማ ከአንደኛው ወህኒ ቤት ውስጥ ገብታም ሊሆን ይችላል ... ሌላም ሌላም...

አውሮፕላን ውስጥ እንዳለ እንኳን የሂላሪ ነገር አእምሮውን እንደ በወዘውና የውስጥ ስሜቱን እንዳመሰው ነበረ። የማያባራና ሩህሩህነት የጎደለው ምጣት በጀርባዋ ላይ ያለማቋረጥ የዘነበባት ሂላሪ ... ያለወጋወጋዊ ሥርዓት ክብረ ንፅህናዋ የተደፈረ ይቺ ትንሽ ልጅ ... እሮሮ ራትና ምላዋ

ብርቅርቅታ

የሆነባት ይቺ የዘጠኝ ዓመት ጮርቃ... ቻፕማን እገባበት ገብቶ ሊያገኛት ከቁርጥ ውሳኔ ላይ ደረሰ ... እስከዚያው ድረስ ግን ምን ማድረግ እንደሚኖርበት ለራሱ ጥያቄ አቅርቦ ሲያሰላስል እንቅልፍ ሽሰብ አደረገው።

ከኒውዮርክ አውሮፕላን ማረፊያ አንደ ወረደ በቀጥታ የሄደው ወደ ቢሮው ነበረ። ወዲያውኑም ለሚስተር ፓተርሰን ስልክ ደውሎ ስለ ቻርልስተን ታውንና የጃክሰንቪል ጉብኝቱ አንድ ባንድ አጫወተው። ሂሳብን መናጠል ዕድሏ ከምን ላይ እንደገባላት ፓተርሰን በሰማ ቁጥር ፊቱ ሐዘን እየተላበሰ ሄደ። ለቻፕማን አይታየው እንጂ በዚያን ወቅት ከፓተርሰን ዓይኖች የእንባ እንክብሎች ተከታትሰው በመውረድ ላይ ነበሩ።

ቻፕማን ስለ ደረሰበት ሌላም ውሳኔ ለፓተርሰን አወጋው። ሂሳብን ለማፈላለግ፣ በሰራተኛ መቅጠሪያ ድርጅቶች... በወህኒ ቤቶች... በፖሊስ ጣቢያዎች... በትምህርት ተቋሞችና... ወዘተ ረዳቶቹን ከዚያች ደቂቃ ጀምሮ ያለማራል። ያም ሆኖ ግን ቻፕማን ራሱ ሊከታተሉት የፈለገ ጉዳይ ነበረ... ሀላፊዎችን ህፃን አሌክሳንድራን ለማግኘት!!!

“የአሌክሳንድራ የጉዲፈቻ አባት የነበረው ሚስተር ጉርሐም ከሞተ ወዲህ ሚስቱ ሀገር ጥላ መሄዷን ነግረውኝ ነበረ መሰለኝ?” አለው ቻፕማን የሰልክ ንግግሩን በመቀጠል።

“አዎን! ማርጋሬት ብዙም ሳትቆይ ወደ ውጪ አገር መሔዷን ስምቻለሁ። ግን በትክክል ወደየትኛው ሀገር እንደሄደች አላውቅም”

“ምናልባት ስለባሏ ሐብትና ንብረት በማስመልከት የፃፈችው ደብዳቤስ ይኖር ይሆን?”

“በእኔ በኩል የደረሰ ልብ የምሰው ነገር የለም። ድንገት ካለ ከጉርሐም የግል ማህደር ጋር እንደሚያያዝ እርግጠኛ ነኝ”

“እንግዲያውስ አቢሮዎ መምጣት ሳያስፈልገኝ አልቀረም። እርስዎም እንደነገሩኝና ከሰጡኝም ፋይል ውስጥ እንደተረዱት የሀላፊዎች ህፃን የጉዲፈቻ አባት ጆርጅ ጉርሐም አብሮዎት ለብዙ ጊዜ ሰርቷል።

በኒውዮርክ ከተማ ውስጥ ብቻ ሳይሆን ከዚያም ውጪ በሰሙ የተመዘገበ ሐብትና ንብረት ሊኖር ይችላል። ስለዚህም የሚያስረዳ አንዳንድ ሰነድ ከግል ማህደሩ ውስጥ ማግኘት ይቻል ይሆናል። ወራሹም ስለሆነችው ሚስቱ አድራሻ ምናልባት ከዚህ ማህደር ውስጥ መረጃ ላናጣ እንችላለን? አለው ቻፕማን።

ብርቅርቅታ

ፓተርሰን ለሂሳብ ያነባውን እንባ ከጉንጮቹ ላይ እየጠረገ “ጥሩ ሐሳብ ነው። ግን እኔ እንዴት እስከ ዛሬ አሁን ያጫወተክኝን ሳላስብበት ቀረሁ? ከማርጆትም ጃጅቻለሁ ማለት ነው? እና መቼ ልጠብቅህ?” አለና በኃይል ይስል ጀመረ።

“ነገ በሶስት ሰዓት” አለው ቻፕማን።

“እሺ” ብሎ ፓተርሰን ቢሮ ሔዶ የጆርጅ ጉርሐምን የግል ማህደር አንድ ባንድ ሲመለከት አረፈደ። በመጨረሻም ላይ የሚፈልገውን መረጃ አገኘ። ያም ከጉርሐም ሚስት ከማርጋሬት የተፃፈ ደብዳቤ ነበረ። ደብዳቤው ማርጋሬት በኒውዮርክ ውስጥ ስለሚገኝ የባሏ ቤት ሽያጭ ጉዳይ የፓተርሰንን የህግ አገልግሎት ድርጅት የወከለችበት ነው። ውክልናውን ያስፈጸመው ከፓተርሰን ረዳቶች አንዱ ኖሮ እርሱ ጋር አልደረሰም ነበረ። በመሆኑም ነው ፓተርሰን ስለዚያ ከሃያ አራት ዓመታት በፊት ስለተፃፈ ደብዳቤ ምንም እለማውቁ። አለበለዚያም ሂሳብ ስለ አሁንቷ አድራሻ በጠየቀችው ጊዜ ሌላው ቢቀር ስለ ሀላፊዎች አሁኑ ስለ አክሲ ቢያንስ አንድ ነገር በጠቆማት ነበረ።

ያ ደብዳቤ ተፅዕኖ የነበረው ከፖሪስ ነው። በዚያን ወቅት ደብዳቤውን ፀሐፊዋ ማርጋሬት ፈረንሳዊውን መስፍን ከምት ደብርን አግብታ በቫርኔ አውራ ጎዳና አጠገብ በሚገኘው ትልቅ ህንፃ ውስጥ ነበረ የምትኖረው። በፖስታው አድራሻ ላይ የተፃፈው ስሟም ከምት ተለያ ደብርን ነበረ የሚለው።

ቻፕማን የማርጋሬትን አድራሻ እንዳገኘ ቀጥታ ወደ ፖሪስ ስልክ ደውሎ ከአንድ ከሚያውቀው ሰው ጋር ተገናኘ። የማርጋሬትን አድራሻ ከነገረው በኋላ በሕይወት ስለመኖር አስመኖሯ አጣርቶ መልሱን እንዲያ ስታውቀው አደራ አለው። ከዚያው ከፓተርሰን ቢሮ ሳይወጣም ከፖሪስ መልሱ ደረሰው። ማርጋሬት አሁንም የምትኖረው በዚያው በጥንቱ ቤቷ ውስጥ ነበረ። ይህም ዜና ለአሌክሳንድራ መገኘት መቶ በመቶ አስተማማኝ ባይሆንም ብሩህ የተሰፋ ጭላንጭል በመቅደዱ ፓተርሰንና ቻፕማን የሰዓት በኋላውን ጊዜ በደስታ አሳለፉት። የአሌክሳንድራ ዕድል እንደ ሂሳብ የከፋ አይደለም ማለት ነው። ማርጋሬት አንድ ፈረንሳይ መስፍን ለማግባት ከበቃች አሌክሳንድራን ተንከባከባ አሳድጋት ይሆናል የሚል ግምት በሀላፊዎ ሰዎች ዘንድ ነበረ።